

הישיבה ה-63 (מן המניין) של מועצת העירייה
מיום ראשון, כ"ז בסיון תשע"ב (17.6.2012)

עיריית אריאל

הישיבה ה-63 (מן המניין) של מועצת העירייה

מיום ראשון, כ"ז בסיון תשע"ב (17.6.12)

		<u>נוכחים:</u>
- ראש העיר	מר רון נחמן	
- סגן ראש העיר	מר יחיאל טוהמי	
- סגנית ראש העיר	גב' לודמילה גוזב	
- חבר מועצת העיר	מר אלי שבירו	
- חבר מועצת העיר	מר פבל פולב	
- חבר מועצת העיר	מר יוסי חן	
- חבר מועצת העיר	מר עמנואל יעקב	
- חברת מועצת העיר	גב' שירה דקל	
- חבר מועצת העיר	מר אבי סמו	
- חבר מועצת העיר	מר מקס צ'רנוגלז	
- חבר מועצת העיר	עו"ד אריאל עזריה	
		<u>משתתפים:</u>
- מנכ"ל העירייה	מר מוטי אמיר	
- יועץ משפטי	עו"ד שרון שטיין	
- מבקר העירייה	מר אריה ברסקי	
- גזבר העירייה	מר ג'והר חלבי	

על סדר היום :

1. דיווח ראש העיר.

2. דיון חוזר אישור סגירת תב"רים :

מס'	מס' תב"ר	שם התב"ר	תקציב	ביצוע הכנסות	ביצוע הוצאות	יתרה
1	תב"ר 92	מערכות בטחון ובקרה מצלמות	981,900	981,900	981,900	-
2	תב"ר 170	התקנת עמודי תאורה	270,000	270,000	270,000	-
3	תב"ר 171	שדרוג מרכזיות חשמל	250,000	250,000	250,000	-
4	תב"ר 180	שיקום מגרש מיני גולף	430,000	430,000	430,000	-
5	תב"ר 186	תיקון מפגעי בטיחות בדרכים	630,000	630,000	630,000	-
6	תב"ר 188	הנגשה למוסדות ציבור	150,000	150,000	150,000	-
7	תב"ר 222	ריענון תיקי רופא	14,400	14,400	14,400	-
8	תב"ר 227	שיפוץ וריהוט משרדי רווחה	23,000	23,000	23,000	-

3. שאילתא שיקום "רחובות העיר" – רח' שניר – הוגשה ע"י מר אלי שבירו.

4. שאילתא בנושא "מיזוג אולם ספורט מילקין" – הוגשה ע"י מר מקס צ'רנוגלז.

5. שאילתא "בגרויות מועד א' מתמטיקה ואנגלית" – הוגשה ע"י מר אלי שבירו.

6. דיון חוזר בהמלצת הועדה המקצועית לתמיכות – חומר בנושא הועבר בישיבת

מועצה מס' 62. ודיון בבקשה לדיון בנושא מתאריך 16.05.2012 של חברי

המועצה: מר אלי שבירו, מר מקס צ'רנוגלז, הגב' שירה דקל כץ, מר אבי סמו,

מר פבל פולב, מר יוסי חן.

7. שינוי הרכב ועדות ומינוי דירקטורים – בקשה לדיון של חברי המועצה מתאריך

3.05.2012: מר אלי שבירו, מר מקס צ'רנוגלז, הגב' שירה דקל כץ, מר אבי סמו,

מר יוסי חן, מר פבל פולב.

8. הצעה לסדר "פטור מאגרת שמירה למתנדבי המשמר האזרחי" – הוגשה ע"י מר

יוסי חן.

9. הצעה לסדר "הקמת ועדה עירונית לייעוד האשקוביות" – הוגשה ע"י מר פבל פולב.

10. הצעה לסדר "ביטול אגרת היטל ביוב" – הוגשה ע"י סגן ראש העיר, מר יחיאל טוהמי.

מר רון נחמן-ראה"ע : ערב טוב לכולם. אני מבקש לפתוח את ישיבת המועצה ה-63. אני מבקש לקבוע שהישיבה הזאת לא תארך יותר מאשר שעתיים. אני רוצה להבהיר, כל חבר שירצה לדבר יקבל לפי התקנון את מכסת הדקות שהוא יכול לדבר. אני לא מתכוון לעשות כל מיני דיבורים של החלפת דעות. כל אחד יקבל את רשות הדיבור, על פי החוק, ידבר את מה שידבר ויביע את עמדתו. לאחר מכן נתקדם הלאה. אני לא מתכוון לעשות פה חגיגות של חגיגות של ויכוחים, שזה לא לכבודה של מועצת העיר ולעיר עצמה.

אלה הדברים שאני רוצה להביא בפניכם, וזה יהיה ככה מהיום עד הבחירות. גמרת את הליברליות. כל מה שכתוב בחוק – ככה זה יהיה.

מר יוסי חן : אפשר שאלה?

מר רון נחמן-ראה"ע : אני עכשיו מתחיל. אחרי שאני אגמור דיווח – תגיד מה שאתה רוצה.

1. דיווח ראש העיר.

מר רון נחמן-ראה"ע : אחד – הוקמה הקמה של 117 יחידות דיור בעקבות הסיפור של בית האולפנה, ואין לזה קשר לבית האולפנה, אלא באותה הזדמנות החליטו לתת לנו את הכמות של 117 יחידות. רק לידיעתכם, אלה יחידות שאושרו על ידי ממשלת ישראל ב-1992, 20 שנה לפני. זה לא דבר חדש. בתוך המסגרת שאני התחלתי אז בתור ראש העיר, אז עוד לא היתה עיר אלא מועצה, התחלתי עם אריק שרון, 1500 יחידות דיור. בערך 1,000 יחידות דיור הוקפאו על ידי רבין ולכן כל הבניה לכיוון מזרח נתקעה. בין השאר עוד שייריים מהתוכנית הגדולה. התוכנית הגדולה, אני רוצה להגיד לכם פה (מציג על גבי המפה), התוכנית הגדולה כאן, איפה שנצרים,

מר יחיאל טוהמי : מאחורה, כן?

מר רון נחמן-ראה"ע : מאחורי נצרים, זה חלק ששר הביטחון לא רצה לאשר לנו את ה-תב"ע, את השינויים שעשינו לכל השכונה הזאת. כל השכונה הזאת, מכאן נדמה לי, איזה אלף וכמה יחידות דיור,

מר אלי שבירו : איפה ה-117?

מר רון נחמן-ראה"ע : איפה שנצרים.

מר יחיאל טוהמי : זה בנייה רוויה.

מר רון נחמן-ראה"ע : בנייה רוויה. ובצד הצפוני של הכביש יש את הבנייה של אשטרום, שהיו מצופי אבן, הבניינים האלה, הקומות. ואז מה שקרה, שר הביטחון, גם באישור האחרון שהוא נתן, הוא דרש ממני, העוזר שלו, שאני אתחייב שלא לבנות במקום הזה. יש שם איזה 300 יחידות דיור. בשלב זה ה-117 יחידות דיור היו מוכנות, הוקפאה והופסקה בנייתן על ידי משרד השיכון. אתם תראו שהמדרכה מהכיכר ברובע ב' למעלה, איפה שהבית הגבוה איפה שנצרים, אין שם, מהכיוון של נצרים לכיוון האוניברסיטה, אין מדרכה. בצד ימין יש מדרכה, בצד שמאל אין מדרכה. לכן, בעקבות הדבר הזה, כיוון שיש פיתוח, יצטרכו לטפל גם בעניין הזה, אחרי 20 שנה. ואני מטפל בדברים האלה.

רציתי להגיד לכם בעניין הזה, זה לא מספיק. אני דרשתי מראש הממשלה, ואני נפגש עם מנכ"ל משרד ראש הממשלה בימים הקרובים, עם צוותים של משרד השיכון, משרד האוצר ומשרד הפנים, על מנת לפתח את כל נושא הקרקעות של אריאל, כי אנחנו למעשה בצד המזרחי, אנחנו, מהכניסה עד האוניברסיטה, אין לנו יותר מה לבנות. צריכים לבנות דרומה, צריכים לבנות מערבה. וזאת המלחמה או המאבק הגדול ביותר שאני מנהל מכל דבר אחר. בלי זה אריאל לא יכולה להתפתח.

דיברתי עם שר השיכון בקשר להגדלה של מספר הדירות פה. לא רק בראש העין 14,000 יחידות דיור, כי רוצים להוריד את המחיר של הדירות פה ולאפשר לאנשים שאין להם

את היכולת לקנות במחירים האלה, על ידי משרד השיכון, במדיניות שלו שיעשה את זה.

הדבר השני – הנושא של עליית שב"חים לאוטובוסים, מכיוון תל אביב לכיוון אריאל. הנושא הזה מטופל על ידי מחודש פברואר, מול היועץ המשפטי לממשלה והמשנה שלו, מייק בלאס, מול משרד הביטחון, אלוף הפיקוד, משטרת ישראל, השב"כ, כל הגורמים האלה. אף אחד לא ידע איך לטפל בדבר הזה. דיברתי עם אלוף הפיקוד החדש והסברתי לו את הדברים. פעמיים כתבתי לו מכתבים – הוא לא ענה. כשהסברתי לו את זה הוא מצא את המכתבים והם ישבו וכינסו ועדה. אמרתי להם שאני דורש להיות בוועדה הזאת, לא רק הצבא. הם הזדרזו מאד והתקשר איתי אל"מ אינדיק, שהוא אחראי על כל המעברים של יהודה ושומרון, והודיע לי שהמבצע, נדמה לי היום מתחיל מבצע בערך 3 שבועות. לא רציתי להוציא את זה קודם כדי שלא ישמע מישהו מכל ה-שב"חים ויתחילו לברוח. כי היום, כל אוטובוס, בין 3 ל-7 בערב או משהו כזה, יש פקודת מבצע של כל הכוחות, וכל אחד שיעלה מכיוון תל אביב, כל אוטובוס הולך ביום שלישי, כל אוטובוס שבא מכיוון מערב יעצור איפה שהמחסום, יעלו לשם אנשי מג"ב, לא סתם, אנשי מג"ב, יבדקו אחד אחד – לוקחים אותו ישר למעצר וגומרים את העניין הזה. כי היועץ המשפטי לממשלה אמר – אין בעיה משפטית, הצבא צריך לטפל בדבר הזה. ולכן הודעתי לאלוף הפיקוד שאם הם לא יטפלו בזה, לא תהיה לי ברירה אלא לעשות טיפולים משפטיים אחרים כנגד הפיקוד וכנגד כולם. וכולם בורחים, עם המשטרה וכולם. אז זה, מתחיל הדבר הזה.

אני רוצה שתדעו, זה כל כך חמור העסק הזה, כל כך חמור, שלא רק התלונות של התושבים, אבל התלונות האלה שאנשים נכנסים לישראל, מועסקים על ידי ישראלים, ובורחים אחר כך בסוף היום מכיוון תל אביב לאריאל, זה דבר שהוא חמור ביותר. אותנו עוצרים כל יום בפקק, אבל הם חופשי. לא יילך. גמרנו את הדבר הזה.

מר מקס צ'רנוגלז : סליחה, אפשר שאלה קטנה בנושא הזה?

מר רון נחמן-ראה"ע : כן.

מר מקס צ'רנוגלז : למעשה זה אומר, כל הפעולה הזאת של הצבא ו-מג"ב וזה,

זה אומר למעשה שאסור להם לנסוע באוטובוס בכלל ממרכז הארץ לכאן?

מר רון נחמן-ראה"ע : לא, לא, לא. אם יש לך אדם, ערבי, שיש לו אישור ממשד

הביטחון, שהוא נכנס לישראל הוא צריך להראות אותו. כשהוא יוצא מישראל החוצה,

הביתה, יבדקו אותו, יש לו את האישור – זה בסדר.

מר אלי שבירו : לא.

מר רון נחמן-ראה"ע : מה זה לא?

מר אלי שבירו : מה, אם יש למישהו אישור להיכנס לישראל והוא נמצא על

האוטובוס לא יורידו אותו? יורידו אותו. למה יורידו אותו אבל?

מר רון נחמן-ראה"ע : כל אחד ב-3 שבועות עכשיו שעושים את המבצע, יורידו את

כולם. קודם כל כדי לשדר שדר לכל התושבים כאן, הישראלים והערבים, לתת להם

מכה אחת קודם כל – שתדעו לכם, היום עושים את זה, מחר אולי לא, מחרתיים כן.

מר אלי שבירו : אז שווה אולי שאני אעדכן שהאנשים יידעו,

מר רון נחמן-ראה"ע : מאיפה אתה תעדכן?

מר אלי שבירו : כי גם אני הייתי בין אלה שפעלו לכיוון הזה ואני קיבלתי גם

כן בדיוק מה הסיבה שהם הולכים. אי אפשר לבוא ולהגיד לפלשתינאים לא לעלות על

אוטובוסים. אבל החוק קובע, ההנחיות של הצבא זה שפלשתינאי שיוצא מנקודה

מסוימת יחזור חזרה לשטחים דרך אותה נקודה. דרך הציר שלנו הם לא יכולים לצאת,

אין מעבר,

מר רון נחמן-ראה"ע : אני הבנתי את זה.

מר אלי שבירו : אין מעבר יציאה החוצה,

מר רון נחמן-ראה"ע : שבירו, אני לא נכנס לפרטי ההוראה. הסברתי את זה. אני יודע בדיוק שמי שנכנס מהחור הזה ייכנס בחזרה מהחור הזה.

מר אלי שבירו : ולכן הם יורידו אותם.

מר רון נחמן-ראה"ע : מה זה מעניין אותך, אתה טיפלת, לא טיפלת. עזוב אותי, בחיידך.

מר יחיאל טוהמי : אלי, אני רוצה להגיד, הפיתרון הזה הוא פיתרון חלקי, הוא לא פיתרון טוב. אם ערבי עולה בתחנה מרכזית, אז לא עשינו שום דבר. אבל זה גם טוב.

מר רון נחמן-ראה"ע : חברים, תודה רבה. אני שמח על כל מי שכתב מכתבים והכול, חבל שכל הדברים האלה נעשים בלי ידיעתו של ראש העיר ובתיאום איתו, כי אז אולי היו רואים אותנו באור אחר, את עיריית אריאל ומועצת העיר אריאל, שכל אחד מנהל כאן את הדברים בקטע הזה. אבל זה בסדר, אין לי בעיה.

מר פבל פולב : ... התחבורה שנפגש עם אפיקים, גם יש להם פיתרונות, אבל דווקא ממקום של ...

מר רון נחמן-ראה"ע : אתה לא יודע על מה אתה מדבר.

מר פבל פולב : אני ישבתי עם אפיקים.

מר רון נחמן-ראה"ע: או קיי, בסדר.

אני רוצה להגיד לכם, שבוע שעבר התקיים דיון במועצת תכנון עליונה. אני לא הייתי שם. חלקכם היו שם. וזה מדובר בתוכנית של בנה ביתך החדשה, שכמה מכם גרים שם. אני רוצה להגיד לכם, לפחות אני דיברתי גם עם מועצת תכנון עליונה, אני חוזר ומדגיש מה שאמרתי אז, כשבאתי וישבתי עם יוסי חן אני חושב על כל ההצעות, עם האנשים שבאו עם כל הבעיות שלהם, וניסינו למפות את כל הדבר הזה. ואמרתי להם – תראו, מה שעשתה עיריית אריאל לא עשתה שום עירייה ומועצה ביהודה ושומרון. ואתם יודעים, עם כל הקשיים של החוק הירדני וכל הדברים האלה. ולצערי הרב, הדברים התגלגלו שם. אני רוצה שתדעו, אף אחד לא פועל נגד התושבים, להיפך. אבל יש דברים שאי אפשר לעבור עליהם. וההנחיות שאני נתתי למהנדס עדנאן, לראות איך אפשר את הכול לעשות עם הקלות כאלה ואחרות שעומדות מבחינת החוק. ואכן, הדברים הועברו שם למועצת התכנון ומיקי בן שבת ומושקוביץ אישרו את הדברים האלה לגביכם ואני מחכה לקבל את הפרוטוקול של הישיבה ואני מקווה שנוכל לרוץ קדימה.

לגבי האשקוביות – אנחנו עוד לא גמרנו את המלחמה מול עמידר, של האשקוביות. אנחנו שילמנו להם 4.5 מיליון שקל והם משחקים משחק שאף אחד לא מבין מה הם עושים. זה הגיע לשר השיכון, מנכ"ל משרד השיכון. אני דיברתי עם יו"ר עמידר. יש שם הפקרות ממדרגה ראשונה של החברה הזאת. אני רוצה שתדעו שאישה נפטרה במקום של הדיור המוגן, אף אחד לא ידע 4 ימים. כשנודע לי בשבוע שעבר הסיפור הזה, אז עשיתי מה שעשיתי עם יו"ר עמידר ואחרים. הנושא בחקירת משטרה, אני לא יכול לדבר שום דבר יותר מכך. אבל זו שערוריה, שמישהו יישב שם בבית סוהר. פשוט אני מביא לכם את הדבר הזה לידיעתכם.

מר פבל פולב: רון, אתה מתייחס לסדר היום שביקשתי או שזה לא קשור?

לא קשור לסדר היום?

מר רון נחמן-ראה"ע: לא, לא, לא, דיווח שאני נותן לכם.

אנחנו העברנו את הכסף. עד היום לא שלחו לנו חשבונית, שתבינו איך חברה ממשלתית עובדת. החברה הממשלתית לא הוציאה את החשבונית על 4.5 מיליון. זה לא יכול

להיות.

עכשיו, יש ועדה במשרד האוצר עם החשב הכללי ועם משרד השיכון, שהם קובעים. אני ביקשתי למחוק לנו את כל החובות שיש לנו שם. זה נסחב, תראו כמה זמן, מאז שקיבלנו את האישור של הוועדה הבין משרדית זה עוד מעט שנה. ואומר לי המשנה למנכ"ל משרד השיכון, הוא אומר לי – זה דבר נורא, הכול יפה, המנכ"ל כל יום מדבר איתם. אני מקווה שהדבר סוף סוף ייגמר תוך כמה ימים.

הנושא של הפלישה לאשקובית, מישהו היה שם. אני רוצה להגיד לכם שאני נתתי הנחיה לפנות כל פולש שיהיה, וזה לא משנה מי הוא. מי שעושה עבודה כנגד החוק, פולש לתוך אשקובית של העירייה, מוציא את כל הרכוש של העירייה לרחוב, לוקח לעצמו בעלות על המבנה, והוא יכול להיות, איך אומרים, מסכן וכל הבעיות האלה שיש לו, זה בסדר. יש לנו צורך לשמור על שלטון החוק. ואת זה הבינה המשטרה ואת זה הבין משרד הרווחה ואת זה משרד השיכון הבין. אני נתתי גם הוראה, תוך כדי הפינוי וגם אחר כך, לאלי גלעד, שהוא יטפל בכל הנושא. יש עוד אחד, שניים, שאנחנו מטפלים בהם. צנעת הפרט, אני לא רוצה לדבר כאן על האנשים האלה. אני מטפל בדברים האלה באופן אישי, כי קשה מאד לטפל בנקודות, יש המון כאלה במדינת ישראל. אלי גלעד מטפל בעניין, כי זה רחמים כל הדברים האלה, אבל יש בעיות לפעמים של, בין התחושה של הרחמים לבין התחושה שאנחנו חברי מועצה, אנחנו צריכים להיות גם נציגי ציבור ואחראים על שלטון החוק.

מר יחיאל טוהמי : ... לא כנים. לדבר זה נחמד מאד, לספר סיפורים שיהיה בסדר זה גם טוב.

מר רון נחמן-ראה"ע : יהיה כחלון.

מר יחיאל טוהמי : יהיה כחלון, אני אומר לך, לא צריכים להיות פה כחלון. אם תהיה כחלון הכול יהיה אחרת. תהיה כחלון, מה יש? אני אשמח אם תהיה כחלון.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני אומר, יהיה כאן כחלון, אז אתה תגיד את כל דעתך.

הלאה.

כמו שאמרת, מצד אחד אנחנו מבינים את המצב החומרי של המשפחה. ומצד שני ... ברגע שאדם אומר – אתם לא תוציאו אותי ואני אביא לכאן את כל סוחרים הסמים ואנחנו נביא לכם סמים פה לאריאל ולילדים ולכולם – באותו רגע שדבר כזה נאמר זה נגמר. המשטרה יודעת מזה ואמרה את זה.

עכשיו, על ידם היו המתנדבים מחו"ל, אלה שבאו לפרויקט שלנו, להדריך את,

גב' לודמילה גוזב : על זה אני יכולה להגיד כמה מילים?

מר רון נחמן-ראה"ע : אחר כך. אני נתתי את הדבר הזה, שפשוט יידעו. יהיו לנו בעיות, יהיו לנו בעיות, אין דבר כזה שלא תהיינה בעיות. אבל אני קורא ואומר לכולם, כל התחושה של כל אחד מאיתנו היא מוצדקת והכול טוב ויפה, אבל מה לעשות, אנחנו יושבים פה והתפקיד שלנו כזה, ואנחנו צריכים לאכוף את החוק. אם זה לא יקרה תהיה פה אנרכיה, יהיה כאוס שלום. והיו שם חיילות. אתם יודעים כמה זמן לקח לנו להביא את החיילות האלה, המתנדבות האלה, שיטפלו עם הנוער, עם הכול? והחיילות, קיבלנו טלפון מההורים שלהן, פוחדות, איימו עליהן. אתם מבינים מה קורה פה? הפרויקט עצמו, חוץ מהאיש בעצמו, אלא ההשלכה כלפי חוץ היא בעייתית מאד. אני רוצה לדווח לכם שאריאל עלתה השנה לשלב של פרס החינוך הארצי, אחרי שזכינו בפרס החינוך המחוזי של מחוז מרכז. זה כבוד גדול לאריאל, למורים, לתלמידים. יש לנו גם שאלה כאן שנשאלה, או שאילתא, של אלי, לגבי הבגרויות. אני גם אתייחס לדברים האלה.

העובדה היא שיש עליה מאד מאד משמעותית בכל הנושא של מערכת החינוך שלנו, מגני הילדים ולמעלה, עד ה-י"ב, והדבר הוא בטיפול, שנמשיך גם בשנה הבאה יותר חזק. פה מגיע יישר כוח לצוותי הניהול והמורים, ואני חושב שהשולחן הזה צריך לשלוח ברכה לכל עובדי מערכת החינוך, בשם כל חברי המועצה, שאנחנו מחזקים את ידיהם ולהמשיך הלאה בדברים האלה כי זה חשוב לכולנו. הדבר הזה הוא, בעקבות הזכיה יש איזה תמריץ של עידוד מנטאלית, לא רק פיסית בדברים האלה.

מר מוטי אמיר : למצוינות.

מר רון נחמן-ראה"ע : כן, בודאי.

ודבר אחרון שרציתי לדווח, ב-13, בשבוע שעבר היה יום חילופי שלטון עם פרלמנט הנוער. אני ביקשתי לראות אותם לפני כן, כדי להסביר להם איך עובדת עירייה. ואכן זה היה בסדר. הם הבינו יותר טוב כשהם באו לשבת עם כל מנהלי העירייה. אני ישבתי איתם אחרי זה. היתה שמחה גדולה לשבת כאן ולראות את החבר'ה האלה פתאום שהם מבינים איך בכלל פועלת העיר הזאת. זה הדבר פחות או יותר שאני יכול לדווח לכם. עכשיו יוסי רצה לשאול משהו?

מר יוסי חן : אני אדבר בסוף, אבל רציתי רק לשאול לגבי הזמן שהקצבת לישיבה. לי אין בעיה שזה ייגמר בשעתיים, כולם ישמחו, אבל אני יודע שהתקנון אומר 3 שעות, מינימום 3 שעות. אבל אם זה ייגמר בשעתיים – אני אשמח, כולנו נשמח.

גב' לודמילה גוזב : לפני שאנחנו מתחילים יש לי שאלה לפבל. קיבלתי מכתב מתושבת אריאל, היא לא כתבה את השם, אבל היא סיפרה שלפני חודשיים, חודש, משהו כזה, המשטרה תפס את הבחור שהיה ב... תפסו אותו ברחוב. ובגלל שהוא עשה כל מיני בעיות, שיכור, שלחו אותו בחזרה הביתה, אבל הוא נשאר באריאל, וכששאלו אותו איפה הוא גר, הוא אמר שהוא גר במקלט ציבורי שלנו, שהעירייה נתנה בשכירות לישראל ביתנו. וגם לקחו אותו עם סמים, וחוף משהוא גר שם גם הוא עבד אצלך, זה נכון?

מר פבל פולב : זה חשוב לסדר היום? תפני למשטרה, תקבלי את כל התשובות. אני לא מכיר, לא יודע.

מר רון נחמן-ראה"ע : אתה לא יודע. אתה לא מכיר את הדבר הזה, לא יודע.

מר פבל פולב : אני שמעתי על זה, אבל תפני למשטרה.

מר רון נחמן-ראה"ע: מה רצית להגיד, אלי?

מר אלי שבירו: בסוף הישיבה היינו שואלים את השאלות.

מר פבל פולב: איך זה קשור בכלל? פופוליסטיקה בלבד.

גב' לודמילה גוזב: קיבלתי מכתב, רציתי לשאול.

מר פבל פולב: למה לא התקשרת אלי, שאלת? זו הדרך.

גב' לודמילה גוזב: אני התקשרת, אתה לא ענית.

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה יודע שזה במשטרה? אז המשטרה תחקור. הואיל ואתה חבר מועצת עיר, אתה לא תושב העיר,

מר פבל פולב: אם היא היתה מעבירה אלי איזה שהוא נוסח הייתי בודק.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני לא יודע, אני רק אומר לך כרגע, העבירה, לא העבירה, לא מעניין אותי.

מר פבל פולב: בוא נמשיך בסדר היום. אני לא רוצה להתייחס לזה.

מר רון נחמן-ראה"ע: כיוון שאתה חבר מועצת עיר, התפקיד שלנו גם, מעבר להתנגחויות פוליטיות, גם לראות שלא נסתבך בכל מיני דברים. וברגע שחבר מועצה נמצא בסיפור שכזה, אז הוא יצטרך להסביר למשטרה, הוא יצטרך לעשות לביקורת הגבולות, הוא יצטרך לעשות את הדברים האלה. לא אני, לא לודה ולא אף אחד אחר. אתה טוען שאתה לא יודע משום דבר.

מר פבל פולב : את הסיפור שמעתי. נמשיך הלאה בסדר היום.

מר רון נחמן-ראה"ע : אתה לא יודע מכלום. בסדר גמור. אין לי שום בעיה. הלאה.

עוד מישהו רצה לפני שניכנס לסדר היום איזו שהיא שאלה או נלך קדימה?

2. דיון חוזר אישור סגירת תב"רים.

מר ג'והר חלבי : חברים, רשימת ה-תב"רים הועברה אליכם גם בישיבה

הקודמת. אחרי זה ביקשתם הסברים, כתבתי לכם, נתתי לכם פירוט מלא. יש פה 9 תב"רים. אני מציע שנעבור עליהם.

תב"ר מס' 1 – תב"ר 92 – מערכת ביטחון ובקרה מצלמות. סה"כ תקצבנו במהלך השנים כ-981,900 ש"ח. ביצוע הכנסות דומה. הוצאות – אותו סכום. אין לנו גירעון. כתבתי לכם בדיוק מה ביצענו, כמעט 14 סעיפים. כולם קשורים ל-תב"ר הזה.

מר אלי שבירו : אני רוצה להגיד מילה.

מר רון נחמן-ראה"ע : תן לו לגמור את הסקירה שלו.

מר מוטי אמיר : קיבלתם את כל החומר כתוב, ככה שאין בעיה.

מר יוסי חן : מה שקיבלתי זה לא מפורט בכלל וזה לא מה שביקשתי.

גב' לודמילה גוזב : תן לו לסיים.

מר יוסי חן : לא, שהוא אומר קיבלתם, אז אני רק רוצה להעמיד אותך על

זה, וביקשנו סיור. אז אני אחסוך לו אולי.

מר רון נחמן-ראה"ע : תעלה סעיף סעיף מה עשית בעקבות מה שהיה כאן במועצה.
בבקשה.

מר ג'והר חלבי : תב"ר 92 – מערכות בטחון ובקרה מצלמות – אמרתי לכם, תקצבנו 981,900 ₪. ביצוע הכנסות אותו סכום. אותו סכום בהוצאות. מניתי לכם פה את ההוצאות שביצענו אותן, 14 סעיפים. אני מבקש לסגור את ה-תב"ר.

מר אלי שבירו : לפני שאנחנו מצביעים, אני מבקש להגיד משהו. דרך אגב, זה תופס וכולל את כל הסעיפים של ה-תב"רים.
אנחנו ביקשנו פירוט חשבונאי וביקשנו סיור בשטח. אם אנחנו לא נראה את הדברים בעיניים אנחנו לא יכולים להצביע בעד.

מר רון נחמן-ראה"ע : אז אני אענה לך והיועץ המשפטי יוסיף על דברי.
אנחנו לא מנהלים סגירת תב"רים על ידי תהליך של מסלול טיולים של חברי מועצה בכל דבר ודבר. עם כל הכבוד לך, זו לא סמכות שלך. אתה עושה דברים שהם אינם חוקיים. אתה דורש דברים שאינם חוקיים ותמשיך לדרוש את זה.
אדוני היועץ המשפטי, בבקשה, תחזור על זה פעם אחת שיהיה כאן.

עו"ד שרון שטיין : אני חוזר על מה שאמרתי בישיבה הקודמת. הסגירה של ה-תב"ר היא סגירה תקציבית. היא לא בודקת מה אושר בתקציב ומהי תוכנית העבודה. ביקשתם לדעת בישיבה הקודמת מה נעשה ב-תב"רים האלה, איזה פעולות נעשו. ג'והר ישב, ריכז לדעתי פירוט שהוא ממצה בדיוק את כל הפעולות שבוצעו. עם כל הכבוד לסיורים שלכם, יש מנהלי פרויקטים ויש ביקורת של אגף הנדסה לגבי ביצוע של העבודות. אם מישהו חושב שהעבודות לא בוצעו, אז שיגיד בדיוק מה לא בוצע. אבל אנחנו לא נעבור, אין שום מועצה במדינת ישראל שסוגרים תב"ר ועושים טיול ברחבי העיר לבדוק אם ה-תב"ר נסגר. צאו בירושלים, שזו עיר שהיא במכפלות יותר גדולה מאריאל, נראה את חברי מועצת העיר ירושלים, ושכמות ה-תב"רים שלה היא פי כמה

וכמה מאריאל, חברי המועצה יעשו כל הזמן סיורים בעיר בשביל לבדוק מה שנסגר. הדרישה הזאת היא דרישה שאין לה עיגון בשום מקום. היא דרישה שגובלת אפילו באי חוקיות ואפשר להצביע על הסגירה של ה-תב"ר הזה.

מר אלי שבירו: קודם כל, אנחנו שלחנו מכתב, לא רק שדיברנו על זה בישיבה, שלחנו מכתב ופירטנו. זו דעתך, זה בסדר גמור, בואו נצביע.

מר רון נחמן-ראה"ע: מי בעד לאשר סגירת תב"ר 92? ירים יד. הצביעו בעד: רון, טוהמי, לודה, מנו. מי נגד? הצביעו נגד: פבל, יוסי, אבי, שירה, שבירו וצ'רנוגלז. הלאה.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (4 בעד: מר רון נחמן, מר יחיאל טוהמי, גב' לודמילה גוזב, מר יעקב עמנואל ו-6 נגד: מר יוסי חן, מר מקס צ'רנוגלז, מר אבי סמו, מר פבל פולב, מר אלי שבירו, גב' שירה דקל) שלא לאשר את סגירת תב"ר 92 – מערכות בטחון ובקרה מצלמות.

מר ג'והר חלבי: תב"ר 170 – התקנת עמודי תאורה – תקצבנו 270,000 ₪, היו הכנסות בסך 270,000 ₪, הוצאות בסך 270,000 ₪. יש לכם פירוט של 4 סעיפים, כמות העמודים שהחלפנו: החלפת 13 עמודים ברחוב עפרון. צביעה ושדרוג 45 עמודים במרכז המסחרי והחלפת 45 פנסים. התקנת 22 עמודים ברחוב הציונות. עמודים בשדרות ירושלים שער הגיא ועוד 8 עמודים ברחובות העיר השונים, לכל מיני מקומות שנפלו פה ושם עמודים החלפנו. זה סך הכול העמודים שהוחלפו מה-270,000 ₪.

מר רון נחמן-ראה"ע: אתם רוצים ללכת לספור אותם עכשיו, לפי השיטה?

עו"ד שרון שטיין: רון, עזוב. יש הצבעה.

מר רון נחמן-ראה"ע: מי בעד לסגור את תב"ר 170? הצביעו בעד: רון, טוהמי,

לודה, מנו. מי נגד? הצביעו נגד: פבל, יוסי, אבי, שירה, אלי, צ'רנוגלז. הלאה, בבקשה.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (4 בעד: מר רון נחמן, מר יחיאל טוהמי, גב' לודמילה גוזב, מר יעקב עמנואל ו-6 נגד: מר יוסי חן, מר מקס צ'רנוגלז, מר אבי סמו, מר פבל פולב, מר אלי שבירו, גב' שירה דקל) שלא לאשר את סגירת תב"ר 170 – התקנת עמודי תאורה.

מר ג'והר חלבי: תב"ר 171 – שדרוג מרכזיות חשמל – 250,000 ₪ תקציב. ביצוע בפועל, גם בהכנסות וגם בהוצאות 250,000 ₪. ה-תב"ר מאוזן. החלפנו פעם אחת 5 מרכזיות במאור רחוב ברחוב הציונות פינת מבצע עובדה, סביונים, דרך אפרתה, דקל 66. וינאגלה' נוספת החלפנו ברחוב הירדן, רחוב הפסגה, רחוב צה"ל 21, מרכז מסחרי ומתחם האשקוביות.

מר רון נחמן-ראה"ע: מי בעד סגירת תב"ר 171? יריס יד. הצביעו בעד: רון, יחיאל, לודה, מנו. מי נגד? הצביעו נגד: פבל, יוסי, אבי, שירה, אלי וצ'רנוגלז. הלאה.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (4 בעד: מר רון נחמן, מר יחיאל טוהמי, גב' לודמילה גוזב, מר יעקב עמנואל ו-6 נגד: מר יוסי חן, מר מקס צ'רנוגלז, מר אבי סמו, מר פבל פולב, מר אלי שבירו, גב' שירה דקל) שלא לאשר את סגירת תב"ר 171 – שדרוג מרכזיות חשמל.

מר ג'והר חלבי: תב"ר 180 – שיקום מגרש מיני גולף – 430,000 ₪ תקצבנו. היו הכנסות ע"ס 430,000 ₪ ועוד הוצאות ע"ס 430,000 ₪. ה-תב"ר מאוזן. המיני גולף ידוע לכולם, שופץ, עבודות בטון, נגרות. זה לפי מכרז.

מר יוסי חן: אני רוצה להגיד משהו בעניין של המיני גולף. אני מבין, ראש העיר, מה כל כך בעיה, לא אני, אתה, יחד עם המבקר, לך לסיוור. ואני בונה עכשיו, ואני

מדבר איתך במספרים, זה באמת קטסטרופה. תבדוק אותי. לך תבדוק אותי. תבוא ותגיד לי – יוסי, פה אתה טועה – אני אצביע לך על כל ה-תב"רים. לך תבדוק אם יש הצדקה להוציא 450,000 ₪, כמה כל ה-תב"ר, ג'והר, כמה זה?

מר ג'והר חלבי: 430,000 ₪.

מר יוסי חן: 430. אם יש הצדקה 430, שזה קודם כל פיל לבן וזה סגור, וזה בסך הכול צריף. זה צריף. לא בניית אבן ולא שום דבר. ואני בניתי עכשיו, אני בונה שלד, ואני אומר לכם שזה קטסטרופה. תבדקו את עצמכם מי בנה שם, מי שיפץ שם, מה הוא עשה הלאה. תבדקו את עצמכם. אני מציע שתבדקו ואחר כך תבואו ותגידו אם הטענה שלנו היא לגיטימית או לא.

מר רון נחמן-ראה"ע: כל הדברים שלך נרשמו בפרוטוקול. מי בעד סגירת תב"ר
?180

מר יחיאל טוהמי: רון, אם יש באמת פה, פעם אחת, הבן אדם אומר לך, תביאו איזה בעל מקצוע חיצוני פעם שיבדקו פעם אחת למה אנחנו מגיעים לסכומים כאלה עם צריף. לא השקיעו פה מיליונים במקום הזה. 430,000 ₪ זה לא בא ברגל. אז צריך לבדוק את זה פעם אחת.

מר רון נחמן-ראה"ע: בסדר. אז הוא אמר את הדברים.

מר יחיאל טוהמי: אבל רון, אם תתייחס פעם אחת, ברצינות אני אומר לך, נעזוב את הפוליטיקה בצד ובאמת, נלך אמיתי לעניין, נסתכל בעיניים. אם זה נכון אז זה בסדר, ואם זה לא נכון אז נבוא לחברים ונגיד א', ב', ג'. ופעם אחת תביאו חשבוניות על דבר כזה, תראו לאנשים, שיראו את זה בעיניים. אני אומר לך, רון, עזוב, תשמע,

מר רון נחמן-ראה"ע: אני לא מתכוון להתווכח איתך עכשיו.

מר יחיאל טוהמי: תן לי להגיד את ההסתייגות שלי, בסדר? יש דברים שצריך לסגור, תב"רים, אני לא מסכים עם אלי שצריך לספור את כל העמודים. אני צריך להאמין למערכת שעובדת. אני צריך להאמין. אבל יש פה דבר שהוא חורג, כמו שיוסי אומר, אני הייתי רוצה לשבת פעם אחת ולבדוק את זה. ומזה הייתי משליך על כל הדברים.

גב' לודמילה גוזב: גם אם אנחנו בודקים הם יהיו נגד. אין מה לעשות.

מר רון נחמן-ראה"ע: תקשיב, טוהמי, יש כללים בניהול רשות מקומית. יש ועדת ביקורת, יש מבקר עירייה. כל מי שיש לו טענות שמא המחיר הוא גבוה, המחיר של השיקום הוא גבוה, הוא יבוא למבקר העירייה ויגיד – תשמע, אני מבקש שמבקר העירייה יבדוק את הפרויקט הזה. יש כללים.

מר פבל פולב: ומה הוא יענה לו?

מר אלי שבירו: ומה הוא יענה לו?

מר רון נחמן-ראה"ע: אני נביא? אני נביא מה הוא עכשיו יענה? פנו אליו?

מר פבל פולב: למה לא?

מר רון נחמן-ראה"ע: פנית אליו?

מר פבל פולב: הוא לא יכול לפנות בכל הנושאים בשנה, יש לו רק 3 נושאים. ואז יחכה עוד קדנציה עד שנפתור את הבעיה.

עו"ד שרון שטיין : אני לוקח את זה לתשומת לב.

מר פבל פולב : תודה שלקחת.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני לא מבקש שהיועץ המשפטי יטפל בזה. זה לא ענייני. יש כאן חשבוניות, יש אומדנים, עלויות וכל הדברים האלה. פונה חבר המועצה יוסי, אני מכבד אותו,

מר יוסי חן : ואני אומר לך, רון, אם זה היה נעשה כמו שיחיאל אומר, אני גם לא סופר עמודים, אני מצביע בעד העניין של העמודים. ברגע שהולכים,

מר רון נחמן-ראה"ע : אבל בינתיים הצבעת נגד העמודים.

מר יוסי חן : אבל אני אומר לך, אם לא בודקים דבר מסוים ומזלזלים, אז אני מסכים עם כל מילה שיחיאל אמר.

מר רון נחמן-ראה"ע : אבל אני לא מדבר איתך בזלזול.

מר אריה ברסקי : מה אתה רוצה?

מר יוסי חן : מה אני רוצה? שנצא לשטח.

מר רון נחמן-ראה"ע : אריה, יש לי כללים. חברים, אמרתי לכם, מהיום עד הבחירות העירייה תתנהל אחרת במועצת העיר. אתה ביקשת את ההערה שלך, את השאלה שלך, היא נרשמה בפרוטוקול. המבקר רואה את זה. אני מציע לך שתהיה איתו בקשר.

מר יוסי חן : אני אמרתי את זה גם בפעם הקודמת ואמרתי את זה גם

לפני.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני אומר לך כרגע כראש העיר, מה אתה רוצה יותר מזה?

מר יוסי חן : והכי חשוב – המקום סגור. הושקע הכסף והוא סגור.

מר יחיאל טוהמי : אז אני מבקש לא להצביע עליו, עד שהמבקר יבדוק את זה.

מר רון נחמן-ראה"ע : אתה לא יכול לבקש. זה הכול. תצטרף אליהם, שלא יצביעו. כן, מנו.

מר יעקב עמנואל : שאלה ראשונה לגזבר – כמה מתוך ה-תב"ר הזה זה תקציב העירייה?

מר ג'והר חלבי : 430,000 ₪.

מר יעקב עמנואל : הכול מתקציב העירייה?

מר ג'והר חלבי : כן.

עו"ד שרון שטיין : זה תב"ר.

מר ג'והר חלבי : מעודפי תקציב שאנחנו אישרנו פה, בסופו של דבר כשבאנו לצאת למכרז, ו זה בדיוק מה שאני רוצה להגיד, היה פה תכנון, היה אומדן והיה מכרז. תוצאות המכרז,

מר יעקב עמנואל : השאלה השנייה – איפה היה המכרז, ועדת מכרזים?

- מר ג'והר חלבי :** ועדת מכרזים, פה.
- מר יעקב עמנואל :** אני לא זוכר שהיה כזה דבר.
- גב' לודמילה גוזב :** כי אתה לא היית.
- מר ג'והר חלבי :** יש פרוטוקולים, יש את הכול. אלה, היה מכרז?
- מר אלי שבירו :** יכול להיות שהיה מכרז. בוא נצא מנקודת הנחה, אני מסכים איתך – היה מכרז.
- גב' לודמילה גוזב :** נכון, היה מכרז.
- מר רון נחמן-ראה"ע :** טוב שיש לנו אישה נגד כל הגברים.
- מר יעקב עמנואל :** את בטוחה שהיה מכרז?
- גב' שירה דקל :** זה לא רלוונטי אם היה או לא היה.
- מר אלי שבירו :** זה לא רלוונטי אם היה מכרז,
- גב' שירה דקל :** השאלה מה בשטח, לודמילה. זה יופי שהיה מכרז, נהדר.
- גב' לודמילה גוזב :** בטח יופי.
- גב' שירה דקל :** כמו שאישרנו 400,000 לחינוך, זה היה נפלא. זה קרה בפועל?
- מר רון נחמן-ראה"ע :** מה את רוצה בדיוק עכשיו? את רוצה להתחיל כאן? את רוצה

רשות דיבור?

גב' שירה דקל: אני אמרתי את מה שהיה לי להגיד.

מר רון נחמן-ראה"ע: את שומעת מה שאני אומר לך? ככה אני אומר לך – את תדברי בזמן שלך. לא תצליחי להרגיז אותי, אף אחד מכם. תמשיכי את ההתנהגות שלך הקלוקלת, אני אסגור את הישיבה. וככה אני אעשה עד הבחירות. פשוט תראי, את החיוך שלך והדברים האלה, לא תעבדי עלי. אמרתי לך, אני אבא שלך. את חצופה.

גב' שירה דקל: אני מכבדת אותך, רון, זה לא קשור, אני לא חצופה. בדיוק כמו שכולם הביעו, גם אני הבעתי.

מר רון נחמן-ראה"ע: ואני אומר לך, תירגעי. את רוצה את רשות הדיבור? תקבלי את רשות הדיבור. אם התרגיל שלך הוא ללכת לחמם את ראש המועצה בשטניות הזאת – לא יעזור לך. לא יעזור לך. עכשיו אני אומר עוד פעם, שמעתי את הדברים האלה, לעניין של הדבר הזה, לא דבר אחר.

גב' שירה דקל: לזה, רק לזה. זה היה רק לזה.

לא עניין של מכרז. אנחנו ואתם מדברים למה אתם לא מאשרים – כן, אנחנו רוצים לראות בעיניים. מה לעשות? לצערנו הגענו למקום הזה שצריך לראות כדי להבין מה קורה. אני חושבת שזה מעלה הרבה מאד שאלות, שצריך לראות בעיניים, כי מעבר לזה מערך האמון הוא לא נמצא במקום הזה שכתוב, אומרים הושקע – אנחנו לא יודעים מה קורה בפועל בשטח. זהו.

מר רון נחמן-ראה"ע: או קיי, זהו? זה מה שרצית להגיד?

מר יעקב עמנואל: ושאלה שניה היתה לי – האתר הזה מופעל?

מר רון נחמן-ראה"ע: לא, עוד לא.

מר מוטי אמיר: האתר הזה יופעל בעוד כמה ימים.

מר רון נחמן-ראה"ע: כרגע, נכון לעכשיו, לא מופעל.

מר מוטי אמיר: נכון להיום עדיין לא מופעל.

מר רון נחמן-ראה"ע: בעוד כמה ימים יופעל, בלי קשר ל-430,000 האלה.

מר מוטי אמיר: אגב, השיפוץ הוא לא היה רק של הצריף, הוא היה של כל המתחם.

מר רון נחמן-ראה"ע: אבל למה להיכנס? למה להיכנס לדברים האלה?

מר אבי סמו: מתי סיימו את השיפוץ?

מר רון נחמן-ראה"ע: המבקר יעשה את זה. השיפוץ נגמר. החלק הפנימי עכשיו יעודכן ואני מזמין את כל חברי המועצה לפתיחה עם הנוער. כולכם שדואגים לנוער, את כולכם אני מזמין בהזמנה יפה, שתבואו לשם ותמחאו כפיים לראש העיר שעשה את הדבר הזה. אף אחד מכם לא עשה כלום בזה.

מר אלי שבירו: אני רק רוצה לפרוטוקול להזכיר, שאם ראש העיר היה מקבל את ההצעה שאנחנו הגשנו בשנה הראשונה, שעוד המקום הזה של הפארק של המיני גולף היה עדיין שלם ולא הרוס, אז אולי היינו חוסכים 430,000 ₪ והיינו נותנים את זה למישהו אחר.

מר רון נחמן-ראה"ע : זה נכון. בבחירות בשנה הבאה תספר את הסיפורים האלה לקהל, מה עשית וכל זה.

מר אלי שבירו : לא, לא צריך. תסתכל, תפתח בפרוטוקולים, הכול רשום. רק אתה לא הסכמת.

מר רון נחמן-ראה"ע : אנחנו לא הצבענו על זה, נכון? מי בעד לסגור את ה-תב"ר כדי לפתוח את המיני גולף בשבוע הבא? מי בעד? ירים יד. הצביעו בעד: רון, לודה. מי נגד? הצביעו נגד: פבל, יוסי, אבי, שירה, אלי וצ'רנוגלז. נמנעו: טוהמי ומנו. הלאה.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (2 בעד: מר רון נחמן, גב' לודמילה גוזב, 6 נגד: מר יוסי חן, מר מקס צ'רנוגלז, מר אבי סמו, מר פבל פולב, מר אלי שבירו, גב' שירה דקל ו-2 נמנעים: מר יחיאל טוהמי, מר יעקב עמנואל) שלא לאשר את סגירת תב"ר 180 – שיקום מגרש מיני גולף.

מר ג'והר חלבני : תב"ר 186 – תיקון מפגעי בטיחות בדרכים ברחובות העיר – הקצבנו סך 630,000 ₪. היו לנו הכנסות ע"ס 630,000 ₪, ביצוע הוצאות בפועל כנ"ל – 630,000 ₪. סה"כ ה-תב"ר הזה מאוזן. רבותי, זה תב"ר שאינו מיועד ליציאה למכרז כולל אלא פשוט, זה תב"ר ששייך לאגף שפ"ע. זה גם נפתח ב-2009 ולא בשנה האחרונה. יש להם 630,000 ₪ לאורך כל השנים. כל פעם שיש איזה מפגע ברחובות העיר – מעקה, בור, מדרכה, עץ כלשהו שנפל, עמוד קטן שצריך להחליף – דברים שקשורים בתחזוקת הכבישים – ניצלו את הכסף הזה מה-תב"ר הזה. התיקונים בוצעו דרך ה-תב"ר הזה על ידי ה-תב"ר הזה.

מר אבי סמו : אני רוצה להגיד שהתיקונים שמתבצעים היום בכבישים ברחבי העיר לדעתי זה כסף שהולך לפח. הצורה שהם שופכים שם את המילוי הזה בבורות, ראיתי בדרך אפרתה ובשער הגיא, זה דבר שעוד יומיים יילך לאיבוד, יחזרו הבורות.

מר מוטי אמיר : חלק מהתיקונים הם תיקונים זמניים.

מר אבי סמו : אז אמרתי, זה כסף שהולך לפח.

מר יחיאל טוהמי : יש לי שאלה ליועץ המשפטי. חבר מועצה רוצה לראות איפה

הלכו 630,000 ₪ בחשבוניות, הוא יכול לגשת לגזבר ולראות את הכול?

עו"ד שרון שטיין : את החשבוניות?

מר יחיאל טוהמי : לראות מה בוצע.

מר רון נחמן-ראה"ע : מה פתאום?

מר יחיאל טוהמי : למה לא?

עו"ד שרון שטיין : לא, מה זה?

מר יחיאל טוהמי : אני שואל שאלה.

עו"ד שרון שטיין : מה, אתה רוצה לראות את החשבוניות עצמן?

מר יחיאל טוהמי : שאלתי שאלה פשוטה.

עו"ד שרון שטיין : לא, אתה רוצה לראות את החשבוניות, טוהמי? לא יודע, אני

צריך לבדוק את זה, אבל לדעתי,

מר יחיאל טוהמי : מה קרה, שמתו מוקש? מה קרה?

מר רון נחמן-ראה"ע: לא שמת מוקש.

מר יחיאל טוהמי: תירגעו. שאלתי שאלה את היועץ המשפטי.

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה לא שמת מוקש.

עו"ד שרון שטיין: למה אתה צריך לראות את החשבוניות?

מר יחיאל טוהמי: לא אני כרגע. שאלתי שאלה.

עו"ד שרון שטיין: אני המום מהשאלה פשוט.

מר יחיאל טוהמי: אל תהיה המום.

עו"ד שרון שטיין: אני המום. חשבוניות?

מר יחיאל טוהמי: אני שואל שאלה – מה בוצע? הבן אדם אומר, אתה אומר

630,000 ₪. אני אומר לך – אדוני, אין לי בעיה להצביע, אני בעד, אני לא בעד שיחפרו

כל הזמן, אבל מדגמי, רוצה לדעת פעם אחת.

עו"ד שרון שטיין: מה אתה, רואה חשבון? מה, אתה עושה ביקורת מדגמית?

מר יחיאל טוהמי: אני מצביע. על מה אני מצביע, על הסבתא שלי?

(מדברים ביחד)

מר אריה ברסקי: אם היה כתוב לך בחשבונית ביצוע,

מר יחיאל טוהמי : אתה יודע שבעסק, הוצאות והכנסות, ככה זה הולך, אני יודע. אני לא מכיר משהו אחר. יש הכנסות ויש הוצאות. אני שואל שאלה.

מר רון נחמן-ראה"ע : יחיאל הצטרף לאופוזיציה, הסגן שלי. אז היום יש לי,

מר אבי סמו : הוא שואל שאלה עקרונית.

מר יחיאל טוהמי : אני שואל שאלה עקרונית. יש לי שאלה, כמו מכרז, כשאתה הולך למכרז, אתה אומר – המכרז הזה 6 מיליון שקל. יש מכרז לפיתוח כבישים, לא יודע מה.

(מדברים ביחד)

מר יחיאל טוהמי : יש לי שאלה אליך. אתה מחר, יש ועדת מכרזים,

עו"ד שרון שטיין : לא תראו חשבוניות. אין לכם זכות לראות חשבוניות.

מר יחיאל טוהמי : תן לי תשובה.

מר יעקב עמנואל : אם לא חשבוניות, מה כן?

מר יחיאל טוהמי : שרון, אני שואל שאלה, אני לא שואל כאופוזיציה, אני שואל כחבר מועצה שיש לו אחריות, שצריך להרים יד על כל דבר. אני ענייני, מאד ענייני, לחלוטין.

עו"ד שרון שטיין : הוא לא שאל על תב"ר.

מר ג'והר חלבי : על כל דבר.

מר יחיאל טוהמי : אתה לא עונה לי בבקשה. יש ועדת מכרזים, מתכנסת, קובעת, קבעתם תב"ר, פיתוח של חניון.

עו"ד שרון שטיין : ועדת מכרזים לא קובעת, ועדת מכרזים ממליצה.

מר יחיאל טוהמי : ממליצה. אתה אומר על מה, אתה אומר מה הולך להתבצע. נכון שאתה אומר מה הולך להתבצע?

עו"ד שרון שטיין : נכון.

מר יחיאל טוהמי : אתה אומר מה הולך להתבצע. אתה בא ואומר ה-6 מיליון שקל, כביש כך וכך, קטע כזה וכזה.

עו"ד שרון שטיין : לא, זה לא ה-תב"ר הזה.

מר יחיאל טוהמי : לא דיברתי, אני נותן לך דוגמא. שרון, תקשיב למה שאני אומר לך. איך אני, שבא להצביע על תב"ר, שוועדת מכרזים ממליצה, מגיע אלי, איך אני מצביע אוטומאטית בלי לראות בדיוק, לאחר מכן לפחות, או יציאה לשטח לפחות,

עו"ד שרון שטיין : יש לי רעיון יותר טוב. למה תחכו שהעבודה תיגמר? אני מציע שתקבלו את לוחות הזמנים מאגף הנדסה וחברי המועצה יהיו באתר. תעמדו ותסתכלו שבונים. שמישהו שם וחופר – תראו מה הוא חופר. תגיד לי, מה, אתם עושים צחוק?

מר יחיאל טוהמי : שרון, אני רוצה להגיד לך,

עו"ד שרון שטיין: יש לך מבקר, יש מהנדס עיר, יש גזבר,

מר רון נחמן-ראה"ע: אדוני היועץ המשפטי, יש לי בקשה אליך, אני אמרתי לך, אני לא מבקש, אני לא רוצה שתתווכח עם הסגן שלי ועם מישהו אחר. העניין הוא,

מר יחיאל טוהמי: אני רוצה להבין.

מר רון נחמן-ראה"ע: רגע אחד, יחיאל. תבין דבר אחד, יש כאן היום הכנה לבחירות. זה מה שעושה היום סגן ראש העיר.

מר יחיאל טוהמי: מה פתאום? חס וחלילה.

מר רון נחמן-ראה"ע: סגן ראש העיר, מעודד מהסקרים שהוא קיבל, מכיוון שהוא מעודד מהסקרים הוא רוצה ללכת, הוא כבר החליט שהוא ראש העיר.

מר יחיאל טוהמי: אתה רוצה שאני אהיה? אם אתה תתמוך בי – אני אהיה ראש העיר.

מר רון נחמן-ראה"ע: שאלתי אותו – תגיד לי, בחרת בסקר שלך אם ראש העיר מתמודד? לא. אז לכן, אני אומר לך, ראש העיר איננו. למה? או שהוא כבר מת.

מר יחיאל טוהמי: חס ושלום.

מר רון נחמן-ראה"ע: או שהוא נבצר. אתה מבין? יש לנו כאן נבצרות.

מר יחיאל טוהמי: לא. ממש לא.

מר רון נחמן-ראה"ע: תקשיב לי, יחיאל,

מר יחיאל טוהמי : אל תכניס לי את זה, באמת אני לא ... אני שאלתי שאלה.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני אכניס הכול.

עו"ד שרון שטיין : מה השאלה בסופו של דבר?

מר רון נחמן-ראה"ע : תשתוק. אני לא מבקש ממך לדבר. אז אני אומר לך, תאמין לי,

מר יחיאל טוהמי : ... תירגע.

מר רון נחמן-ראה"ע : תאמין לי, אני רגוע. אני אומר לך ככה, טוהמי, מה שאני שכחתי עוד לא למדת. אתה יודע את זה. גם את התרגילים,

מר יחיאל טוהמי : אבל מה שלמדתי ממנו, זה מספיק לי. מספיק לי בשביל להיות ראש עיר. מספיק לי.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני יודע מה שאתה רוצה ומה אתה עושה, כי למדת ממני, אני יודע לפני כן, כמו השחקן, זה שהיה באליפות השח. אז נניח שאתה ממלא מקום שלי, שלמדת ממני הרבה שנים, אבל אני אלוף. אז האלוף יודע מה הסגן שלו עושה. אתה מבין? יחיאל, אני מכבד אותך, תפסיק את זה ש... לך לראש. תפסיק. זה הכול.

מר יעקב עמנואל : אני רק רוצה להגיד לך, הוא סגנד ויד ימינד. מתוך לויאליות למערכת, כל מה שהסגן מצביע גם אני מצביע אחריו. אם הוא נמנע – גם אני נמנע.

מר רון נחמן-ראה"ע : אתה מספר 2. אתה יש לך בעיה איתי. אבל אני לא יודע שאתה סיעה עצמאית היום בינתיים.

מר יחיאל טוהמי : אני מסיים. רון, עוד דקה יש לי. אני מציע פעם אחת לעירייה, למועצה בוא נגיד, עבודה אחת שתבצע, באמת, פעם אחת תוציאו אותנו לשטח פעם. נראה פעם אחת בעיניים מה מתבצע ובזה נגמר. אני לא מחפש כל דבר, כי אי אפשר לנהל עיר אם אין אמון בתוך מערכת. אני מאמין למערכת שהמערכת עושה. אבל יש דברים יוצאי דופן טיפה. בואו פעם אחת נראה בעיניים ונקבל החלטה. יעקב, נצא לשטח, נראה באמת,

מר רון נחמן-ראה"ע : דבריו נרשמים בדברי הימים של אריאל והכול בסדר. בדברי הימים של אריאל, זה תב"ר 186 – תיקון מפגעי בדרכים. מי בעד? יריס יד. הצביעו בעד : רון, טוהמי, לודה. אנחנו שלושה. מנו, מה איתך?

מר יעקב עמנואל : אני נגד.

מר רון נחמן-ראה"ע : אתה נגד. פבל נגד.

מר יוסי חן : מנו נגד – אני גם נגד.

מר רון נחמן-ראה"ע : או קיי. גם אבי שמע את זה שמנו נגד, שירה אותו דבר. רק רגע אחד, איפה צ'רנוגלז?

מר אלי שבירו : הלך לשירותים.

מר מוטי אמיר : בלט בהעדרו.

מר רון נחמן-ראה"ע : מנו, אני רוצה שנגמור את העניין הזה.

מר יעקב עמנואל : אני רוצה להתייחס ברצינות ולא לעשות,

מר רון נחמן-ראה"ע: למה?

מר יעקב עמנואל: למה נגד, אני רוצה להגיד משהו.

מר רון נחמן-ראה"ע: לפני זה היו נגד.

מר יעקב עמנואל: תב"ר 188.

מר מוטי אמיר: 188 עוד לא הגענו.

מר רון נחמן-ראה"ע: זה 186.

מר יעקב עמנואל: 186. משהו מאד כללי – רחובות העיר, תיקון מעקות. אני אסתובב איתך ואני אראה לך כמה מפגעים בטיחותיים ישנם. כמה מה שתוקן לא תוקן כמו שצריך. אני מסתובב בשטח ואני רואה.

מר רון נחמן-ראה"ע: 100%. רק אתם מסתובבים. ראש העיר לא מסתובב בשטח, הוא בבתי חולים. כל הכבוד לכם. אני רוצה להגיד לכם, כל סיפורי הליכוד של הפעילים בשטח עם חברי הכנסת והשרים. אני רוצה להגיד לכם כך, אתם נמצאים כרגע במועצה לאומתית. פשוט שתדעו את זה. כל דבר שאני אגיד יום – אתם תגידו לילה. והבעיה שלי גם בתוך הבית שלי. אז אני לא צריך בדיונים האלה בכלל להתווכח או לחלוק על מישהו מתוך הסיעה שלי. מה לעשות?

מר יעקב עמנואל: רון, זה ענייני, זה ענייני, קבל את זה כענייני.

מר רון נחמן-ראה"ע: מנו, אני לא רוצה לדבר כרגע. אתה תדבר איתי ב-4 עיניים ואני אסביר לך מה תפקיד חבר בסיעה בקואליציה או בסיעה.

מר פבל פולב : אין לו תפקיד.

מר רון נחמן-ראה"ע : ואני אומר לך את זה, יש פה עוד כמה אנשים ששייכים לסיעה והם יודעים מה צריך לעשות. ואני לא רוצה להיכנס לזה, אני לא מתווכח איתך.

מר יעקב עמנואל : שוחחנו על הדברים האלה.

מר רון נחמן-ראה"ע : אם אתה רוצה שיגדרו אותך – אז אתה נגרר לעניין הזה וזה בסדר.

מר יעקב עמנואל : לא, לא, לא.

מר רון נחמן-ראה"ע : אין לי בעיה, מנו, אין לי בעיה. עזוב את זה.

מר יעקב עמנואל : מה זה קשור?

מר רון נחמן-ראה"ע : עזוב, לא רוצה להיכנס לזה. אני רוצה לסגור את ה-תב"רים. אתם לא רוצים לסגור את ה-תב"רים? לא צריך. אתם כן רוצים לסגור את ה-תב"רים? טוב מאד. אני אומר את זה לכם, מה שאתם עושים היום, תגידו יום זה יהיה יום. תגיד לילה זה יהיה לילה. תגיד עכשיו שאתה אובאמה אז אתה תהיה אובאמה. אני אומר לך את הדברים האלה. למה אני אומר את זה? מסיבה פשוטה – שיש אצבעות. אין 6 נגד 5, יש יותר. עברתי בקדנציות הקודמות שלי גם כן מועצה לאומתית, ואיפה כולם? התפזרו כולם. אז כדאי שתבדקו את ההיסטוריה קצת ותראו מה ייצא בסוף הקדנציה הזאת, אני מציע לכם. נלך הלאה בבקשה.

החלטה : הוחלט ברוב קולות (3 בעד) מר רון נחמן, מר יחיאל טוהמי גב' לודמילה גוזב ו-7 נגד: מר יוסי חן, מר מקס צ'רנוגלז, מר אבי סמו, מר פבל פולב, מר אלי

שבירו, גב' שירה דקל, מר יעקב עמנואל) שלא לאשר את סגירת תב"ר 186 – תיקון מפגעי בטיחות בדרכים.

מר ג'והר חלבי : תב"ר 188 – הנגשה למוסדות ציבור – תקצבנו 150,000 ₪. ביצענו הכנסות/הוצאות ב-150,000 ₪. ה-תב"ר היה מאוזן. ההנגשה בוצעה ברחוב יהודה פה, עם הנגשה לכל משרדי העירייה.

מר רון נחמן-ראה"ע : הנגשה זה על פי החוק.

מר ג'והר חלבי : על פי חוק.

מר רון נחמן-ראה"ע : מי בעד לאשר את סגירת ה-תב"ר? הצביעו בעד: רון, לודה, מנו, טוהמי. מי נגד? הצביעו נגד: פבל, יוסי, אבי, שירה, אלי וצ'רנוגלז. הלאה.

החלטה : הוחלט ברוב קולות (4 בעד: מר רון נחמן, מר יחיאל טוהמי גב' לודמילה גוזב, מר יעקב עמנואל ו-6 נגד: מר יוסי חן, מר מקס צ'רנוגלז, מר אבי סמו, מר פבל פולב, מר אלי שבירו, גב' שירה דקל) שלא לאשר את סגירת תב"ר 188 – הנגשה למוסדות ציבור.

מר ג'והר חלבי : תב"ר 222 – רענון תיקי רופא – קיבלנו הקצבה משרד הפנים ע"ס 14,400 ₪ לרענון 18 תיקי רופא. ביצענו אותם, לשעות חירום, נמצא בביטחון.

מר יחיאל טוהמי : התיקים נמצאים בביטחון.

מר ג'והר חלבי : כן.

מר יחיאל טוהמי : או קיי. בסדר.

מר רון נחמן-ראה"ע: מי בעד? הצביעו בעד: רון, טוהמי, לודה, מנו. מי נגד?

הצביעו נגד: פבל, יוסי, אבי, אלי,

גב' לודמילה גוזב: מה נגד?

מר אלי שבירו: רוצים לראות בעיניים ורוצים דו"ח חשבונאי.

מר רון נחמן-ראה"ע: שירה וצ'רנוגלז. הלאה.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (4 בעד: מר רון נחמן, מר יחיאל טוהמי גב' לודמילה גוזב, מר יעקב עמנואל ו-6 נגד: מר יוסי חן, מר מקס צ'רנוגלז, מר אבי סמו, מר פבל פולב, מר אלי שבירו, גב' שירה דקל) שלא לאשר את סגירת תב"ר 222 – רענון תיקי רופא.

מר ג'והר חלבני: תב"ר 227 – שיפוץ וריהוט משרדי רווחה – תקצבנו שנה

שעברה 23,000 ₪. ביצענו שיפוץ ורכישת ריהוט למשרד העבודה והרווחה "בית חם לנערה" בסך 23,000 ₪.

מר יעקב עמנואל: מה זה "בית חם לנערה"? מקלט לנערות?

מר מוטי אמיר: תיכף נסביר, שניה, תיכף נסביר.

מר ג'והר חלבני: לא מקלט בדיוק.

עו"ד שרון שטיין: אלי מסביר את זה כל שנה.

מר רון נחמן-ראה"ע: אתם אישרתם את הדבר הזה, את ה-תב"ר הזה.

עו"ד שרון שטיין: זה השעות שמגיעות פעם בשבוע.

מר יחיאל טוהמי: פעמיים בשבוע.

מר רון נחמן-ראה"ע: אבל לא טוב לטפל בכאלה ילדות שאין להן בית.

מר אלי שבירו: חס וחלילה. אנחנו אומרים שצריך לטפל. אנחנו רק רוצים לראות,

מר רון נחמן-ראה"ע: מה אתה רוצה לראות, את הבחורה שנמצאת במקום הזה? מה אתה רוצה לראות בכלל?

מר אלי שבירו: לא, לא, לא, זה לא מה שכתוב פה, לא כתוב פה בחורה. כתוב פה מה נעשה. אנחנו רוצים לראות מה נעשה.

מר רון נחמן-ראה"ע: תגיד לי, אתה מבקר המדינה? אני לא מבין מה אתה בכלל.

מר אלי שבירו: למה אתה מתעצבן? בוא תעלה את זה להצבעה וגמרנו את הסיפור.

מר רון נחמן-ראה"ע: לא, אני שואל מה אתה.

מר אלי שבירו: אני מ"מ ראש העיר וחבר המועצה.

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה ממלא מקום של אובאמה. פעם אחת אני אומר לך, תקרא לזה אובאמה. ותפסיק את הדבר הזה, זה בושה לאריאל.

גב' לודמילה גוזב : אלי, יש לי שאלה. ממש אני לא מבינה למה,

מר יוסי חן : אל תענה.

גב' לודמילה גוזב : למה אל תענה לי? סליחה, יוסי, אתה היועץ שלו?

מר יוסי חן : כן. כן.

גב' לודמילה גוזב : כן? לא ידעתי. טוב. רווחה זה חשוב?

גב' שירה דקל : מאד.

מר אלי שבירו : אני אסביר לך אחרי הישיבה.

גב' לודמילה גוזב : לא, אני רוצה עכשיו, לפרוטוקול, כמו שאתה אמרת.

מר פבל פולב : אז מה שאת רוצה.

גב' לודמילה גוזב : נכון, מה שאני רוצה. רווחה זה הכי חשוב אני חושבת מה

שיש. למה נגד?

גב' שירה דקל : זה מה שאנחנו רוצים.

מר אלי שבירו : לא נגד, תקשיבי, לודמילה, לא הבנת.

גב' לודמילה גוזב : אני שומעת נגד ה-תב"ר הזה.

מר אלי שבירו : לודמילה, אני אסביר לך.

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה מדבר בשם כולם או כל אחד אחרת?

מר אלי שבירו: לודמילה, אני אסביר לך למה אני נגד.

גב' לודמילה גוזב: אני אינפנטילית, אני לא מבינה. מה לעשות?

מר רון נחמן-ראה"ע: אני רוצה קודם כל להצביע על הסעיף האחרון.

מר אלי שבירו: אני אסביר דקה אחת.

מר רון נחמן-ראה"ע: לא, אחר כך אני אגיד למה.

מר יחיאל טוהמי: אלי, יכולת להתקשר לאלי מהרווחה, ללכת לראות את זה.

גב' שירה דקל: אסור.

מר יחיאל טוהמי: אסור? מי אמר? הוא היה מראה לך.

גב' שירה דקל: לך. לך.

מר יוסי חן: יש לו הוראה לא לדבר.

מר רון נחמן-ראה"ע: לאלי יש הוראה לא לדבר, כן. יש הוראה לא לדבר, בדיוק.

מר יוסי חן: הוראה לא חוקית, דרך אגב.

מר רון נחמן-ראה"ע: שיפוץ וריהוט המשרדים של הרווחה, של ה"בית חם לנערה",

תב"ר 227 - מי בעד? ירים יד. הצביעו בעד: רון, טוהמי, לודה, מנו. מי נגד? הצביעו נגד: פבל, יוסי, אבי, שירה,

מר מקס צ'רנוגלז: אני לא משתתף בהצבעה.

מר רון נחמן-ראה"ע: כן, אני מבין. ושבירו. צ'רנוגלז נמנע.

מר מקס צ'רנוגלז: לא, לא נמנע, לא משתתף בהצבעה.

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה לא משתתף. או קיי. בסדר גמור.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (4 בעד: מר רון נחמן, מר יחיאל טוהמי גב' לודמילה גוזב, מר יעקב עמנואל ו-5 נגד: מר יוסי חן, מר אבי סמו, מר פבל פולב, מר אלי שבירו, גב' שירה דקל) שלא לאשר את סגירת תב"ר 227 – שיפוץ וריהוט משרדי רווחה.

מר רון נחמן-ראה"ע: גמרנו את הסעיף הזה של סגירות ה-תב"רים. כמה פעמים כבר ניסינו לסגור?

מר מוטי אמיר: זו פעם שניה.

מר רון נחמן-ראה"ע: זו פעם שניה. או קיי. פעם שניה מועצת העיר של אריאל לא אישרה את סגירת ה-תב"רים. עכשיו אני רוצה רק להגיד לכם, לפני שאני עובר לסעיף הבא.

מר יחיאל טוהמי: מה המשמעות של זה.

מר רון נחמן-ראה"ע: לא. אני רוצה לשמוע מהחברים, פבל, למה אתה בדבר הזה

באופן אוטומאטי נגד? יוסי אותו דבר, שירה, אבי, אלי. לא אתה דובר של כולם, אני רוצה לשמוע כל אחד.

מר פבל פולב : אני מצטרף למה שהוא אמר. אני מסכים,

מר רון נחמן-ראה"ע : אני לא יודע מה,

מר פבל פולב : אז הוא יגיד לך עוד פעם. אני נותן לו את ה-5 דקות שלי. מה

אתה רוצה, לעשות פה הצגה של כל אחד?

מר רון נחמן-ראה"ע : אני שואל אותך, אתה חבר מועצה.

מר פבל פולב : אז אני עונה לך. בישיבה האחרונה אנחנו אמרנו, אנחנו

רוצים לראות מה נעשה, סיור בשטח. אתה לא נותן.

מר רון נחמן-ראה"ע : פבל,

מר פבל פולב : כן, עוד פעם תפרט לי כל אחד? בדיוק מה שאמר אלי

בהתחלה, אני מצטרף מילה במילה.

מר רון נחמן-ראה"ע : אתה קיבלת את מה שאתה,

מר פבל פולב : לא מסופק.

מר רון נחמן-ראה"ע : אתה לא מסופק.

מר פבל פולב : לא.

מר רון נחמן-ראה"ע: טוב, בסדר גמור. זה העניין שלך. זה הכול.

מר פבל פולב: אז תודה רבה.

מר רון נחמן-ראה"ע: וככה, מעכשיו עד הבחירות, ככה זה יהיה.

מר יוסי חן: לא.

מר פבל פולב: אי אפשר לדעת. הכול תלוי בדך.

מר יוסי חן: תאמין לי, רון, אנחנו ענייניים. אתה נותן לי רשות דיבור?

מר רון נחמן-ראה"ע: בבקשה, יוסי, כן.

מר יוסי חן: אנחנו ענייניים, לגופו של עניין. היות והיועץ המשפטי הוציא הנחיה, שאתה יודע מה, אתה בדרך כלל ששמרת על עובדי העירייה, אתה לא יודע איזה נזק עשית להם, ממש הם פוחדים וחוששים לא לדבר עם אף אחד, לא לדבר עם חברי מועצה. זאת אומרת, אם אני רוצה לבוא לברר, לבדוק משהו לפני שאני בא לפה, הם ממש חוששים. עכשיו, לא שהם לא מדברים, הם מדברים, אנחנו לא הרי נגיד מי דיבר ומה אמר, הם מדברים. אבל הנקודה היא,

מר רון נחמן-ראה"ע: אני אשאל אותך שאלה, יוסי.

מר יוסי חן: רגע, תן לי לסיים. אני אגיד לך ואני אמשיך לך בקו הזה, של חוסר האמינות, ממש לא מאמינים, בדרך של ההתנהלות. אתם מביאים אותנו לא להאמין. הרי אנחנו הצבענו בעד ה-תב"רים האלה, בעד הפתיחה של ה-תב"רים. מה אנחנו מבקשים בסך הכול?

מר רון נחמן-ראה"ע: הנה, עכשיו אריאל הגיע.

***** עו"ד אריאל עזריה הצטרף לישיבה *****

מר יוסי חן: מבקשים בסך הכול לקחת את אותן הצעות מחיר של המיני גולף, איך הגיעו למרכיב של 430,000 שקל. הרי יש לזה תחשיבים לכל דבר. לבוא לשטח, לראות מה נעשה, מה לא נעשה, פעם אחת. איך אמר יחיאל? בוא נעשה מדגם עם המיני גולף הזה ואז זה יוכל להשליך לעוד כמה דברים.

מר אבי סמו: יוסי, אתה הולך רחוק מדי. שיפוץ רחוב יהודה, יש פה בדיוק 3 רמפות שעשו. 3 רמפות 150,000 שקל – נשמע לי לא הגיוני.

מר רון נחמן-ראה"ע: על מה אתה מדבר?

מר אבי סמו: על הנגשת מוסדות ציבור, על ה-תב"ר שהצבענו לפני 2 דקות.

מר מוטי אמיר: פה, ברחוב יהודה.

מר אבי סמו: רחוב יהודה, לא? דיברת על הרחוב הזה.

מר ג'והר חלבי: כל מה שיש לך פה, השביל,

מר אבי סמו: השביל היה קיים. אתה מדבר על הרמפות שעשו פה.

מר ג'והר חלבי: לא, לא, לא. הכול הוחלף.

מר אלי שבירו: דרך אגב, זה רק מצביע על כך שצריך לעשות סיור ולראות מה נעשה.

מר ג'והר חלבי : הכול חדש, אבי. תצא החוצה ותסתכל, הכול חדש.

מר רון נחמן-ראה"ע : 100%. רצית עוד משהו להגיד, אבי, למה אתה מצביע נגד?

מר אבי סמו : לא.

מר רון נחמן-ראה"ע : שירה, רצית להגיד משהו? אין לך מה להגיד, אה?

גב' שירה דקל : היה לי.

מר רון נחמן-ראה"ע : היה לך. זה מה שהיה לך.

גב' שירה דקל : לחזור עוד פעם?

מר רון נחמן-ראה"ע : הבנתי. שבירו, אתה רוצה להגיד עוד משהו לפני שאני עובר
הלאה?

מר יוסי חן : רגע, אבל אני לא סיימתי.

מר רון נחמן-ראה"ע : סליחה.

מר יוסי חן : התפרץ לי פשוט אבי באמצע. ברחוב אבנר, אני מציע לצאת
לעשות סיור, לראות מה נעשה שם בלמעלה מ-400,000 ש. באמת, כשתעברו תראו, עשו
איזה ריבוד שם, עשו איזה קטע קטן של מדרכה, 480,000 אם אני זוכר נכון. זה דברים
שחייבים להיבדק, פעם אחת לבדוק.

מר רון נחמן-ראה"ע : בסדר גמור. לודה, רצית להגיד משהו.

גב' לודמילה גוזב : יוסי, מה שאני הבנתי בעברית פשוטה, שאתה אמרת שכל המנהלים פחדנים, כן? הם פוחדים לענות, נכון?

מר יעקב עמנואל : הם לא פחדנים. הם קיבלו הוראה לא לענות.

מר רון נחמן-ראה"ע : הם מפחדים, מה זה?

גב' לודמילה גוזב : אבל מה שאני שמעתי בישיבה שהיתה, שעברה, שאתה אמרת שאתה התקשרת למנכ"ל והוא ענה לך ואתה ביקשת משהו והוא עשה.

מר יוסי חן : סליחה? על מה את מדברת?

גב' לודמילה גוזב : אני מדברת שאתה אמרת שאף אחד לא עונה לך.

מר יוסי חן : נכון. נכון. כי יצא מייל אחרי זה,

מר רון נחמן-ראה"ע : מתי התקשרת?

מר יוסי חן : אני לא התקשרתי. אני לא יודע על מה היא מדברת. אבל יצא מייל,

גב' לודמילה גוזב : אתה אמרת.

מר יוסי חן : לא. אני אומר לך, אולי את לא יודעת, יצא מייל לכל עובדי העירייה, של היועץ המשפטי נדמה לי, אני לא יודע, נדמה לי היועץ המשפטי, לא לדבר עם חברי מועצה. עכשיו, ביניהם כללו גם את סגן ראש העיר וגם את חברי הסיעה. לא רק אותנו. זאת אומרת, זה לא רק אופוזיציה. יותר מזה, יצא גם מכתב של ראש העיר

לשלטון המקומי שאת בכלל לא סגנית. את שם לא סגנית בכלל.

עו"ד שרון שטיין : קראת את המייל?

גב' לודמילה גוזב : באמת? אתה אמרת שאני לא סגנית.

מר יוסי חן : אני אראה לך מכתב כתוב. אני אראה לך מכתב, שיש רק סגן

אחד. אז בואי, את אומרת לי אתה אמרת. תשאלי אותי.

עו"ד שרון שטיין : יוסי, קראת את המייל? ראית אותו?

מר יוסי חן : לא. פנו אלי עובדים ואמרו לי שהם קיבלו מייל והם לא

יכולים לדבר והם ממש היו מפוחדים, וחבל. הם רוצים לעבוד, הם לא באו פה,

מר רון נחמן-ראה"ע : ברגע שאתה אומר למנהל הכספים של העירייה, לגזבר, יוסי,

בישיבה הקודמת כינית את הגזבר בתור שפן. אמרת לו שבעוד שנה וחצי יהיו בחירות

ואתם אז תעשו את מה שצריך לעשות שם. כך כתוב בפרוטוקול. זה הראש של המערכת

של הכספים. אותו דבר מישהו אחר משתלח במהנדס. לא מישהו, מי שהם, עם

הדיבורים, עם הערות גזעניות שיש ובצורה כזאת שאתם לא יודעים להעריך מה שהוא

עושה לתושבים ובעיקר לחברי המועצה.

מר יחיאל טוהמי : אני מכיר אנשים שמדברים בגזענות כלפי אנשים בתוך העיר.

מר רון נחמן-ראה"ע : בסדר גמור.

מר יחיאל טוהמי : יש הרבה גזענים שמדברים פה בתוך העיר. זו הבעיה שלנו.

מר רון נחמן-ראה"ע : למה יש לך טבע שאני מדבר,

מר יחיאל טוהמי : אתה מגן רק, תגן פעם עלי. תגן עלי פעם. תגן עלי, רון, תגן עלי פעם אחת.

מר רון נחמן-ראה"ע : תפסיק לצרוח.

מר יחיאל טוהמי : תגן עלי פעם אחת.

מר רון נחמן-ראה"ע : תפסיק לצרוח.

מר יחיאל טוהמי : תגן עלי. אתה לא מגן עלי. אתה מגן רק על עדנאן.

מר רון נחמן-ראה"ע : תפסיק לצרוח.

מר יחיאל טוהמי : אל תגן עליו. אל תגן עליו. יש פה יועץ משפטי, אל תגן עליו. אתה מגן רק על עדנאן.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני אומר לך, תפסיק לצרוח.

מר יחיאל טוהמי : מה יש לך עם עדנאן? מה? כואב לך? תגן עלי.

מר רון נחמן-ראה"ע : תפסיק לצרוח. אתה מפריע לי באמצע,

מר יחיאל טוהמי : תגן עלי. אתה לא מגן עלי.

מר רון נחמן-ראה"ע : אתה שומע מה אני אומר לך? תפסיק לצרוח.

מר יחיאל טוהמי : אני לא צורח, אני אומר לך את זה.

מר רון נחמן-ראה"ע : אם אתה רוצה לעשות משהו, תלך למי שאתה רוצה.

מר יחיאל טוהמי : תפסיק להגיד זה וזה. תגיד אנשים.

מר רון נחמן-ראה"ע : אתה מסית נגד המהנדס.

מר יחיאל טוהמי : לא מסית.

מר רון נחמן-ראה"ע : אתה מסית,

מר יחיאל טוהמי : לא מסית, חס ושלום.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני אומר לך פה בפרוטוקול, אתה מסית נגד המהנדס.

מר יחיאל טוהמי : חס ושלום. יש לי הערכה גדולה אליו.

מר רון נחמן-ראה"ע : אין לך הערכה גדולה.

מר יחיאל טוהמי : יש לי הערכה גדולה אליו.

מר רון נחמן-ראה"ע : אתה מדבר מאחורי הגב. אתה מרמה.

מר יחיאל טוהמי : אני?

מר רון נחמן-ראה"ע : כן.

מר יחיאל טוהמי : רון,

מר רון נחמן-ראה"ע: אני אומר לך את זה כאן.

מר יחיאל טוהמי: הפרוטוקול זה,

מר רון נחמן-ראה"ע: הפרוטוקול, אני אומר לך כאן, אתה מרמה. אתה מדבר בצד

אחד כך, בצד שני אחרת. ואתה משמש שוט של האחרים. אני אומר לך כאן, אני אומר לך כאן,

מר יחיאל טוהמי: אתה מחפש אותי עכשיו, לדבר עלי. אני מבקש ממך הגנה,

אתה מסוגל להגן עלי?

מר רון נחמן-ראה"ע: אני לא רוצה להגן עליך.

מר יחיאל טוהמי: אתה מגן רק על עדנאן עיסא? תגן עלי.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני לא רוצה להגן עליך.

מר יחיאל טוהמי: מגן עליו. תגן עלינו.

מר רון נחמן-ראה"ע: טוהמי, אני רוצה,

מר יחיאל טוהמי: תפסיק אתה, אתה שומע את זה, מדברים גזענות נגד אנשים

פה, אני לא שמעתי אותך נלחם. אז אל תבוא לי עכשיו. אל תתמס לי, רון נחמן, עזוב אותך.

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה רוצה עוד? אתה הפסדת,

מר יחיאל טוהמי : היתה פה גזענות 30 שנה, על מה אתה מדבר איתי בכלל? 30 שנה היתה פה גזענות.

מר רון נחמן-ראה"ע : בחוצפתך הפסקת את ראש העיר, לא נתת לו לגמור משפט, ואתה מתפרץ.

מר יחיאל טוהמי : אתה רוצה לפגוע בי.

מר רון נחמן-ראה"ע : אתה לא יודע איך להתנהג. ואמרתי לך בטלפון שבוע שעבר ואני לך עוד פעם, אם אתה תעז לדבר אלי כראש העיר בדרך שאתה חושב שאתה תדבר עם כל החבר'ה במרכז המסחרי,

מר יחיאל טוהמי : מה קשור?

מר רון נחמן-ראה"ע : אני אומר לך כאן,

מר יחיאל טוהמי : ישיבת מועצה, תגיד את שלך ואני אגיד את שלי.

מר רון נחמן-ראה"ע : תלך תצטרף לאופוזיציה.

מר יחיאל טוהמי : מה זה קשור בכלל?

מר רון נחמן-ראה"ע : שמעת מה אני אומר לך? אני אומר לך כאן, הנה, אני מדבר לא בחדר, כאן אני אומר. אלי שבירו והחברים, יוסי, מאד ישמחו לקבל אותך לחבורתם.

מר יחיאל טוהמי : זה לא מעניין אותי. אני לא נכנס לדברים האלה בכלל.

מר רון נחמן-ראה"ע: תעשה את זה ותפסיק לצרוח.

מר יחיאל טוהמי: אני אומר לך מה אני חושב.

מר רון נחמן-ראה"ע: זה הכול. ועכשיו אני רוצה להגיד לכם דבר אחד, וזו פעם שניה שהסעיף הזה לא אושר על ידכם מסיבות שהן אינן ענייניות לחלוטין, מסיבות שלא נהוגות בשום עירייה מה שאתם עושים. ותאר לך, יוסי, שכל אחד מחברי המועצה יבוא לחבר המועצה, אחד אחרי השני, ויבקשו לקבל כל מיני דברים. מה הוא יעשה חבר המועצה? כל היום הוא יתעסק אתכם?

מר יוסי חן: אני לא הבנתי. מה אני אתאר לי?

מר רון נחמן-ראה"ע: נניח שאני לוקח את מהנדס העיר, שיש לו בעיה ושאלות, ואתה רוצה לשאול אותו. אחר כך בא טוהמי ואחר כך מישהו אחר, פבל,

מר יוסי חן: מה רע בלשאול?

מר רון נחמן-ראה"ע: אני מהנדס העיר, אני צריך לעבוד או אני צריך להתעסק בדברים האלה?

מר יוסי חן: אבל אפשר גם לשאול. אתה יודע מה, אני ראיתי במקומות אחרים שאתה מגיע, אני לא רוצה להגיד מהנדס, יועץ משפטי או זה, בעיריות אחרות, לא בעיריית אריאל, עיריית אריאל זה משהו של יחידי סגולה. כשאתה מגיע כסגן ראש עיר, מגיע למנהל אגף, הוא עוזב את כל מה שיש לו, מקדיש כמה דקות למהנדס, אם הוא יכול להקדיש גם יותר הוא מקדיש יותר, ומתייחס אליו בכבוד. פה לא סופרים, לא חברי מועצה, לא סגן ראש עיר, לא ממלא מקום ראש עיר.

מר רון נחמן-ראה"ע: זאת אומרת, הבעיה שלכם,

מר יוסי חן : אני אומר לך, רון, מה מרגישים העובדים. כל החיים שלך דאגת לעובדים.

מר רון נחמן-ראה"ע : נכון.

מר יוסי חן : ותמיד שמרת על העובדים. אני אומר לך היום שהעובדים מרגישים לא נוח במצב הזה שהם מרגישים מאוימים.

מר רון נחמן-ראה"ע : ואני אמשיך לשמור על העובדים.

מר יוסי חן : אבל הדרך הזו היא לא נכונה. הם באים בלי כיף לעבוד, הם באים עם חששות, עם פחד. אני אומר לך, כולל המנכ"ל שלך, שהוא לא אומר, הוא גם בא בפחד ומאיימים עליו.

מר מוטי אמיר : מי מאיים עלי?

מר יוסי חן : עזוב, אתה יכול להיות תמים עד מחר. ואני לא אתפלא אם אתה לא תסיים את הקדנציה שלך פה. אני אומר לך. והלוואי ותסיים, כי אתה בחור נחמד, מוטי. אני אומר לך, כולם מרגישים,

מר מוטי אמיר : מה זה קדנציה? לא הבנתי. אני לא בחירות.

מר יוסי חן : אני מקווה שלא יקרה עוד חודש חודשיים או חצי שנה שאתה לא תהיה איתנו. אני מאחל לך שתהיה איתנו. צריך, ההיפך, לברך על זה. אבל אני אומר לך שעובדים בשטח, ברמת הפרט בשטח, היום מרגישים, אין להם כיף לעבוד, הם תחת לחץ ופחדים. וכל האיומים האלה עם המיילים האלה, לא מרגישים חופשי. למה בן אדם שקם לעבודה הוא בא בלי כיף לעבודה? וזה הכי גרוע. זה הכי גרוע.

מר רון נחמן-ראה"ע: איזה מיילים? איזה מיילים?

מר יוסי חן: הוציא, לא יודע מי, היועץ המשפטי, לא יודע, פנו אלי עובדים, אמרו לי בהיסטריה – יוסי, אנחנו, אסור לנו לדבר איתך.

עו"ד שרון שטיין: המייל הופץ בקרב המנהלים.

מר אלי שבירו: דרך אגב, גם מנהלים וגם עובדים.

מר יעקב עמנואל: אבל זה מחלחל למטה.

עו"ד שרון שטיין: ומי אמר לכם שזה לא הלך ...

מר רון נחמן-ראה"ע: זה לא מחלחל, זה מודלף, בחייכם.

(מדברים ביחד)

מר רון נחמן-ראה"ע: אתם רוצים אנרכיה, שתהיה אנרכיה בתוך המנגנון.

מר יוסי חן: ממש לא.

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה רוצה לדבר עכשיו?

מר יחיאל טוהמי: כן.

מר רון נחמן-ראה"ע: בהתנהגות,

מר יחיאל טוהמי : כן, מכובדת.

מר רון נחמן-ראה"ע : בבקשה.

מר יחיאל טוהמי : אני, עוד פעם, הצבעתי ברוב ה-תב"רים, כי אני חושב שאי אפשר לתקוע דברים. אני חושב שצריך לסגור תב"רים כפי שאת כל הדברים, כי תב"ר שמבוצע, אבל אני אומר לראש העיר פעם אחת, יש המון, אני אומר את זה אמיתי, יש המון שמועות לא טובות בעיר, שעבודות מבוצעות על ידי קבלן אחד, וזה צורם להם, וזה אותו קבלן. ואני מבקש ממך, ראש העיר, תעשה בדיקה פעם אחת, בדיקה אמיתית. לא לתת גיבויים מלמעלה, תן בדיקה אמיתית, תבוא לחברי המועצה ותגיד - חבר'ה, אני אתכם, אני באמת בודק את זה עניינית. אני ראש העיר יורד לשטח פעם אחת, בודק שעבודה של מיליון וחצי שקל, אפשר לעשות אותה ב-800, עושים אותה במיליון וחצי שקל. תבדוק את זה פעם אחת אמיתי.

גב' לודמילה גוזב : זאת אומרת ש -

מר יחיאל טוהמי : דקה, סליחה, אל תפריע לי.

מר רון נחמן-ראה"ע : סיימת?

מר יחיאל טוהמי : ואז לא יהיו שמועות.

מר רון נחמן-ראה"ע : סיימת?

מר יחיאל טוהמי : כי אני אגיד לך למה, כי יש קבלן אחד בית פה, הוא לא מפה,

גב' לודמילה גוזב : רון,

מר יחיאל טוהמי: דקה, אל תפריעי לי בבקשה. יש לי דקה. את מפריעה לי.

גב' שירה דקל: יש מלא נושאים.

מר יחיאל טוהמי: דקה, אני מסיים. יש פה קבלן בית שעושה את כל העבודות

ויש באמת דברת שאני, אתה יודע מה, אני לא יודע, אני לא אומר לך שאני מסכים

איתם או לא מסכים איתם, אני פעם אחת רוצה באמת לראות את זה בעיניים. אני

רוצה להיות רגוע שמתבצע הכול בצורה מסודרת. אני אומר לך, אני לא מטיל דופי באף

אחד פה, אני מודיע, אבל אני אומר, חייבת להיות פה בדיקה,

מר רון נחמן-ראה"ע: מתי נקודה?

מר יחיאל טוהמי: עכשיו.

מר רון נחמן-ראה"ע: תודה.

מר יעקב עמנואל: בגלל שהוא סגן נתת לו 4 פעמים לדבר?

מר רון נחמן-ראה"ע: אחרונה, לודה.

גב' לודמילה גוזב: אני ממש דקה. טוהמי, זאת אומרת שאני, אלי שבירו, מנו,

אנחנו בוועדת מכרזים, מה? אנחנו עושים עבודה לא טובה?

מר יחיאל טוהמי: לא אמרתי אתם, אתם ממליצים.

גב' לודמילה גוזב: אני לא הפרעתי לך, נכון? אתה לא הרגשת את זה מה

שעכשיו הוא אמר? כי יש ועדת מכרזים, נכון? שאנחנו עושים את המכרזים.

מר אלי שבירו: אני מזדהה עם מה שהוא אומר.

מר יחיאל טוהמי: את מתבלבלת בכלל.

גב' שירה דקל: זה לא קשור.

מר יחיאל טוהמי: כי את ממליצה.

גב' שירה דקל: ועדת מכרזים זה ...

גב' לודמילה גוזב: אני לא מסכימה איתך.

מר רון נחמן-ראה"ע: עם מה אתה מזדהה למשל? זה דבר חמור כאן. עם מה אתה

מזדהה? אני רוצה להבין את זה.

מר אלי שבירו: אסור להזדהות עם יחיאל טוהמי?

מר רון נחמן-ראה"ע: מה שנאמר כאן, שבירו, זה דברים שהם בגדר עבירות.

מר יחיאל טוהמי: חס ושלום, שמועה.

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה שומע? עכשיו, אתה אומר – אני מזדהה עם זה שיש כאן

דברים בגדר עבירות. ואתה יושב בוועדת מכרזים.

מר אלי שבירו: זה מה שהוא אמר?

מר רון נחמן-ראה"ע: כי אתה מזדהה עם מה שהוא אומר. הוא סגן ראש העיר,

אומר את הדברים האלה והוא אומר שלמעשה יש כאן שחיתות,

מר יחיאל טוהמי : לא, לא אמרתי שחיתות. חס וחלילה.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני מתרגם,

מר אלי שבירו : אל תתרגם. אל תתרגם. אל תתרגם. כנראה שהתרגום שלך יש לו בעיה קשה.

מר יחיאל טוהמי : אני אומר שיש דברת, לא אמרתי את זה.

מר אלי שבירו : בתרגום שלך יש בעיה קשה. בתרגום שלך יש בעיה קשה.

מר רון נחמן-ראה"ע : כן. למה?

מר אלי שבירו : אני עכשיו, מה שאני מציע לך, זה שאחרי שנגמור את הישיבה, אחרי שיתמללו את הפרוטוקול, תקרא את הפרוטוקול, ואני אומר, גם עכשיו אני אומר, אני מזדהה עם מה שאומר יחיאל טוהמי. כשתקרא את הפרוטוקול,

מר רון נחמן-ראה"ע : מה הוא אומר? אתה מזדהה עם מה?

מר אלי שבירו : כשתקרא את הפרוטוקול,

מר רון נחמן-ראה"ע : אני לא מתכוון לקרוא את זה.

מר אלי שבירו : כשתקרא את הפרוטוקול תבין למה אני מתכוון.

מר רון נחמן-ראה"ע : שבירו, אתה כל הזמן נזהר במילים שלך לא להסתבך.

גב' לודמילה גוזב : אלי, אני גם לא מבינה. יש בעיה.

מר רון נחמן-ראה"ע : אתה שומע? כל הזמן אתה מסתובב במטחנת מילים. אמנם אתה חכם גדול, אבל אני אומר לך שברגע שטוהמי, כסגן ראש העיר, מטיל דופי בתהליך של בחירה בנושא הזה של עבודות עם קבלן אחד, פירוש הדבר, אתה יכול להגיד מה שלא תגיד, אני אעביר את הדברים שאתה אומר לאנשים שהם שומרי חוק.

מר יחיאל טוהמי : בטח.

מר רון נחמן-ראה"ע : והאנשים האלה יזמינו אותך שתביא להם כל דבר ודבר.

עו"ד שרון שטיין : בטח, הוא חייב.

מר רון נחמן-ראה"ע : גם אותך וגם את שבירו וגם את כל אלה שהצביעו נגד.

מר יחיאל טוהמי : האמת שאני לא מפחד מרמזים.

מר יוסי חן : אני מציע לך, תשלח אותי ראשון. תגיד הראשון את יוסי חן.

הנה, אני אומר לך לפרוטוקול, הראשון תזמינו את יוסי חן.

מר רון נחמן-ראה"ע : את כולכם נשלח.

מר יוסי חן : תזמינו אותי ראשון.

מר רון נחמן-ראה"ע : כולל שירה.

מר יוסי חן : אולי תחסוך את היתר. תזמין אותי, אולי לא תצטרך את

היתר.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני אומר לך, היא תפסיד את חייה שם. שבירו, אתה לא תימלט מזה.

מר יחיאל טוהמי : אני מודיע לראש העיר עכשיו עוד פעם, שאני לא מטיל דופי. אני אומר, שמועות בתוך העיר.

מר יוסי חן : נכון.

מר יחיאל טוהמי : ודברת גדולה. ופעם אחת, ואני גם הצעתי שנצא פעם לשטח, וראש העיר אמר – כן, אני בא, תצאו פעם לשטח, תראו את זה, באמת. לא יצאנו עד היום. פעם אחת לא יצאנו לשטח לבדוק עבודה שמתבצעת בקנה מידה של 2 מיליון שקל.

מר רון נחמן-ראה"ע : אתה סגן ראש העיר? תגיד לי, מה אתה? אתה סגן ראש העיר?

מר יחיאל טוהמי : עכשיו אני סגן ראש העיר, רון.

מר רון נחמן-ראה"ע : אתה לא סגן ראש העיר.

מר יחיאל טוהמי : אבל מכתב אתה נותן לי משהו אחר.

מר רון נחמן-ראה"ע : אתה לא סגן ראש העיר.

מר יחיאל טוהמי : אתה רוצה לכתוב דברים אחרים. עזוב, עזוב, עזוב. כשנוח לך אני סגן ראש העיר, כשלא נוח לך אני לא סגן ראש העיר. אבל זה בסדר, עזוב, זה לא העניין בכלל. אני מתכוון להיות ראש העיר, לא סגן ראש העיר.

מר רון נחמן-ראה"ע : מספיק כבר. אני רק רוצה להגיד לכם, אלה תופעות של שנה וחצי לפני בחירות.

מר יחיאל טוהמי : אתה טועה, אבל לא חשוב.

מר רון נחמן-ראה"ע : בסדר גמור.

מר יחיאל טוהמי : תתקע איתי שתי ידיים. תגיד שנצא לבדוק את זה, רון.

מר רון נחמן-ראה"ע : מספיק כבר. מספיק. מספיק. סתום.

מר יחיאל טוהמי : סתום, זה מילה לא,

מר רון נחמן-ראה"ע : אני אומר לך את הדברים האלה, אלי שבירו, היד שלך בכל הדברים הללו. ואתה אומר דבר פשוט - אני מזדהה עם הדברים שאמר טוהמי. ואני אומר לך, מה שאומר טוהמי, שמדברים, השמועות, מדברים. פעם, בתחילת אריאל אמרו - מדברים באוטובוס, בקו 86 - אם אתם שכחתם. קו 86, זה היה שיחת היום מפה לתל אביב ובחזרה. כאן אותו דבר, יש לנו את המרכז ואת כל ה-עב"מים שנמצאים שם ואתם חושבים שאתם מנהלים את העירייה. אז אני אומר לך, שבירו, אתה לא תימלט, לא תימלט מהדברים האלה, כי מה שאתה עושה זה דבר חמור ביותר. אתה בעצם תומך בדברים האלה שאתה אומר - אני בוועדת המכרזים אישרתי ביודעי שהקבלן המסוים, אני לא יודע מי זה, אישרתי את זה מתוך כך שאני יודע שיש פגם במכרז. זה עבירה פלילית. ואני אומר לך, הפרוטוקול הזה יוגש על ידי ויוסי יהיה הראשון שיקפוץ לשם, ואני אדאג לכם אחד אחד.

מר יוסי חן : בכיף. אם אפשר - מחר.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני רוצה שיהיה תמליל. אני רוצה תמליל.

מר יוסי חן: תוציאו תמליל כמה שיותר מהר.

מר רון נחמן-ראה"ע: עכשיו אני רוצה להגיד לך כאן, אני לא צריך להסביר את זה, אני רק אומר לך ככה, מבחינתי תצביעו מה שתצביעו. אני לא מתעצבן מזה. תעשו מה שאתם רוצים. בושה לאריאל, בושה למליאת מועצת העיר שזו ההתנהגות שלכם. הדברים האלה, איש לא יבין את זה, הפרוטוקולים נמצאים באתר האינטרנט של העירייה, אנשים רואים את זה בכל הארץ, ואני אדאג לזה שכולם יידעו, כל ראשי הערים, בדיוק מה קורה אצלנו. עוד לא היה דבר כזה. בתקופות הכי קשות, עם העימותים הכי קשים, לא היה דבר כזה. תת רמה כזאת, שפלות כזאת לכל מיני דברים, עוד לא היתה. וזה דבר שצריכים להסתכל עליו טוב מאד.

עו"ד שרון שטיין: רון, אני מבקש להגיד משהו.

מר רון נחמן-ראה"ע: כן, אדוני היועץ.

עו"ד שרון שטיין: בקשר להערה של יחיאל ולהזדהות של אלי, בעיקר של אלי. אלי יושב בוועדת מכרזים וגם אני נמצא בכל ישיבה של ועדת מכרזים.

גב' לודמילה גוזב: נכון.

עו"ד שרון שטיין: לא יכול להיות מצב שאם לחבר מועצה יש אפילו שמץ של חשד, ובעיקר שהוא יושב בוועדה, שיש איזו שהיא הטיה של מכרז, הוא ישמור את זה בבטן ופתאום אחרי, אני לא יודע כמה חודשים, אני לא זוכר,

מר אלי שבירו: שנים.

עו"ד שרון שטיין : אני לא יודע אפילו מה, אני נמצא בוועדת מכרזים משנת 2008, הדבר הזה יצוף. זה משהו שלא יכול לעבור לסדר היום. אם יש לך משהו, זה מחובתך, בכלל, חובתו של כל חבר מועצה לבוא ולהעלות את הנושא הזה, או בפני המבקר, ואם זה משהו שהוא משהו שאתם חושבים שהוא משהו פלילי אז בפני המשטרה. אבל לבוא ולהפריח בלונים על בסיס שמועות ודיבורים בעיר שיש קבלן שכל הזמן זוכה, אני לא יודע מי זה הקבלן הזה, אין לי שמץ של מושג. אתה יכול לעשות פרצופים עד מחר.

גב' שירה דקל : מי אמר את זה?

מר אלי שבירו : אבל המנהיג שלך הזדהה איתו.

עו"ד שרון שטיין : בעניין הזה. ואני אומר לך, זה מחובתך. ואני אגיד לך עוד משהו, אלי, אם אתה לא מסוגל למלא את החובה שלך בוועדת מכרזים, אז תשלח נציג אחר מהסיעה שלך שאולי כן מסוגל לעשות את זה.

גב' שירה דקל : מי דיבר על זה אבל בכלל?

מר מקס צ'רנוגלז : זה מתרגמים ככה.

עו"ד שרון שטיין : אין פה שום תרגום. אין תרגום. תראו, רבותי, אי אפשר להפריח, ואני אתייחס לזה כי תיכף אנחנו מגיעים גם לשאילתא, להפריח טענות בחלל האוויר והטענה תישאר תלויה ואין מאחוריה כלום. יש מפגע ברחוב, אני ראיתי את השאילתא למשל של אלי, יש מפגע ברחוב כזה וכזה. אף אחד לא יודע מה המפגע, איפה המפגע,

מר אלי שבירו : אני צריך,

עו"ד שרון שטיין: סליחה רגע, אלי, מחובתך לבוא ולהגיד, להתקשר למוקד העירוני, אולי יילך שם איזה מישהו וייפגע. ואז העירייה תצטרך להתמודד עם זה. אבל לא, עדיף לחכות, לכבוש את זה, להביא את זה למועצת העיר, להשאיר איזה שהוא סימן שאלה. אתה רוצה, השאילתא היא לגיטימית, אבל בו בזמן צריך לבוא ולהרים טלפון למוקד העירוני ולהגיד – תקשיבו, ברחוב כזה וכזה יש. דרך אגב, גם אני יוצא לי פה ושם,

מר אלי שבירו: אני אצלם לכם את כל המפגעים,

מר פבל פולב: מה אתה רוצה עכשיו? אתה ראש העיר? אתה אומר חוק עכשיו?

עו"ד שרון שטיין: כן. כן.

גב' שירה דקל: אתה נוזף בנו עכשיו?

מר פבל פולב: תגיד לי איזה חוק. מה החוק אומר. אל תסביר לי, אתה מנהל פה את הישיבה. עם כל הכבוד לך, אתה לא יכול לנהל את הישיבה.

עו"ד שרון שטיין: פבל, לא לצעוק.

מר רון נחמן-ראה"ע: מה אתה אומר?

מר פבל פולב: אני אומר שהוא לא יכול לנהל את הישיבה.

עו"ד שרון שטיין: אני לא מנהל את הישיבה.

מר פבל פולב: אם הוא אומר משהו שלא חוקי, הוא צריך להגיד מאיפה זה.

אני לא מכיר חוקים.

עו"ד שרון שטיין: בוא נירגע.

מר פבל פולב: אל תגיד לי הצעות איך להתנהג. תסביר לי לפי החוק.

עו"ד שרון שטיין: אני מסביר לך.

מר רון נחמן-ראה"ע: שרון, אם אתה תדבר איתו לא יבינו אף אחד בפרוטוקול. אז אני אומר לך, פבל אומר, שיגיד, אחר כך תענה לי. דבר, תגמרו את הסיפור. אי אפשר ככה, באמת.

מר פבל פולב: סיימנו.

מר רון נחמן-ראה"ע: מה אמרת, אדון פבל?

מר פבל פולב: סיימנו, לא גמרנו. אני לא אוהב את המילה הזאת.

מר רון נחמן-ראה"ע: בסדר. אז גמרנו. מה אתה רוצה להגיד?

מר פבל פולב: הכול אמרתי. הוא הבין טוב מאד.

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה אומר לו שהוא, אם זה עניין משפטי?

מר פבל פולב: הנאום שלו זה נאום לא כיועץ משפטי. אם הוא רוצה להגיד

לי משהו כיועץ משפטי, תגיד – זה החוק אומר ככה, זה צריך להיות ככה, זה תתנהג ככה. אל תגיד לי מה לעשות, איך לעשות.

מר אלי שבירו :

פבל, הם רוצים למשוך את הזמן.

עו"ד שרון שטיין : לא, אלי, אף, אחד לא מתכוון למשוך שום דבר. יש לחברי

המועצה חובת אמון כלפי העיר, מתוקף היותם חברי מועצה, בדברים האלה. עכשיו, כשחבר מועצה, מעבר להיותו אזרח, תושב בעיר הזאת, כשחבר מועצה למשל מסתובב בעיר ורואה מפגע, אז הדרך קודם כל לטפל במפגע הזה, מכוח חובת האמון שלו לעירייה, היא לדווח לפחות למוקד העירוני ולהגיד להם – תקשיבו, רבותי, יש מפגע במקום כזה וכזה. בנוסף תשלחו שאילתא.

מר מקס צ'רנוגלז : ואם לא מתייחסים לזה?

(מדברים ביחד)

עו"ד שרון שטיין : וזאת התשובה. כי אם מישהו יפול שם, ואני יוצא מנקודת

הנחה שבאמת יש מפגע,

מר יוסי חן : אני יכול להגיד לך שיש מישהו ... ושלח לך מצגות ושלח לך

תמונות.

עו"ד שרון שטיין : זה לא אותו מקום.

מר יוסי חן : שלח לך הכול טיק-טק. אז עכשיו אנחנו תמימים.

עו"ד שרון שטיין : אם מישהו נפצע שם ולעירייה יש אחריות רחבה, למרבה

הצער, אבל יש לה אחריות רחבה על השטחים הציבוריים. ובתי משפט כל הזמן מרחיבים את האחריות הזאת יותר ויותר. עכשיו, כל פעם שאני יכול לנקוט במשהו, אפילו קטן, בשביל לצמצם את המפגעים ואת החשיפה של העירייה, אני אעשה את זה. נכון, יש לי ביטוח, אין ספק, לעירייה יש ביטוח, חברת הביטוח מטפלת בזה, מתייעצים

עם הגזבר, מתייעצים איתי, מה קורה במקרים כאלה, מי מטפל, האם העירייה לוקחת את זה על עצמה, האם חברת הביטוח מטפלת בזה, באיזה תנאים. זה מטופל, זה ברור. אבל כל מקום שאני יכול לצמצם את החשיפה של העירייה, זה מחובתי לעשות את זה. מחובתי לעשות את זה.

מר יוסי חן: ... לתושבים שלא ייפצעו. לא לפיצוי מהביטוח, שרון, שתושב לא ייפצע ויסבול.

מר רון נחמן-ראה"ע: שאילתות זה לא דיון. שאילתא, חבר שואל שאלה, מקבל תשובה, יש לו עוד,

מר אלי שבירו: מי שהתחיל את הדיון זה היועץ המשפטי.

מר מוטי אמיר: אבל הוא צריך לענות. הוא עונה על השאילתא.

מר רון נחמן-ראה"ע: הוא עונה לשאילתא שלך.

גב' שירה דקל: הוא עוד לא ענה.

מר רון נחמן-ראה"ע: הוא עונה לשאילתא שלך. שבירו, אני חוזר על התקנון, התקנון אומר שחבר מועצה מבקש להגיש שאילתא, זה שונה מסדר היום. והשאילתא מוגשת על ידי השואל, במקרה זה שבירו. הוא צריך לקבל מהנהלה תשובה לשאלה שלו. אמר היועץ המשפטי את התשובה הזאת שיש לו. עכשיו יש לך אפשרות לשאול שאלה נוספת אחרי זה.

גב' שירה דקל: זו לא תשובה לשאילתא.

מר אלי שבירו: קודם כל, זו לא תשובה לשאילתא.

מר רון נחמן-ראה"ע: מה זה?

מר אלי שבירו: זאת לא תשובה לשאלתא. אנחנו תכננו,

עו"ד שרון שטיין: יש לו שאלתא, שישאל אותה. אתה רוצה שאני אקריא אותה?

מר אלי שבירו: לא, בבקשה, אני אקריא. אני אקריא את השאלתא.

מר מוטי אמיר: שאלתי יקריא את השאלתא.

מר אלי שבירו: אני אקריא את השאלתא.

מר יעקב עמנואל: היות ואני חבר בוועדת מכרזים, ואני חוזר על מה שאמר סגן ראש העיר, מר טוהמי, שזה שמועות בעיר, אני חוזר ומדגיש – שמועות, על העדפת קבלן כזה או אחר בביצוע פרויקט כזה או אחר, והיועץ המשפטי לעיריית אריאל יצא נחרצות כנגד הדבר הזה והוא אומר שיש כאן עבירה, אני מבקש ממך להעמיד את זה למבחן חקירתו ולא לתת לעניין הזה לעבור ככה.

עו"ד שרון שטיין: אני לא יודע על מה מדובר.

מר יעקב עמנואל: מה שאמרתם כרגע. גם ראש העיר וגם אתה זה היו דברים חמורים מאד.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני אמרתי את זה כבר. מה אתה רוצה?

מר יעקב עמנואל: להעביר את זה הלאה ובוא נראה מי צודק.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני הודעתי את זה, מנו, ברגע שעלתה ההאשמה הזאת, ברגע שעלתה ההאשמה – אני עם הדבר הזה אפנה למי שצריך לעשות, מי שצריך לטפל בזה. כל אחד ואחד שיש לו טענות יוזמן לחקירה. הם יודעים את העבודה שלהם, לא אני ולא אתה. זה הכול. שאילתא.

3. שאילתא שיקום "רחובות העיר" – רח' שניר – הוגשה ע"י מר אלי שבירו.

מר אלי שבירו: בהתאם לצו המועצות המקומיות, פרק 9, שאילתות בהגשת הודעות אישיות, מתכבד אני להגיש את השאילתא הבאה ואבקש לצרפה לישיבת המועצה הקרובה שמן המניין כדלהלן:
מועצת העירייה אישרה תב"רים שתכליתם תיקון מפגעי בטיחות, תחזוקת כבישים, כולל מדרכות – תב"ר 239, ושיקום רחובות העיר – תב"ר 267. בתוכניות העבודה האחרונות נקבעו מספר רחובות לשיקום ושיפור רחובות, כגון רחוב אבנר, סביונים ושניר. בסיוור שערכתי התברר כי ישנם מפגעים, חלקם בטיחותיים, בעיקר ברחוב שניר. אבקש לקבל דו"ח מה בוצע ומה מתוכנן בשנת העבודה הנוכחית.

עו"ד שרון שטיין: אני אשיב לשאילתא.

מר אלי שבירו: אני אוכל לקבל את זה בכתב גם?

מר רון נחמן-ראה"ע: זה הכול פה. מה זה?

מר יחיאל טוהמי: הפרוטוקול.

עו"ד שרון שטיין: להלן התייחסות לשאילתא של חבר המועצה מר אלי שבירו:

א. תב"ר 239 – תיקון מפגעי בטיחות ותחזוקת כבישים כולל מדרכות ודרכים –

מדובר ב-תב"ר לתחזוקה שוטפת ברחובות העיר בכלל. מעיון בפרוטוקול ישיבת מועצה מספר 58 בעמוד 168, לא הוצגו רחובות אבנר, סביון ושניר. עד כה נוצלו מה-תב"ר הנ"ל הסכומים הבאים:

- החלפת קולטנים למי גשם ע"ס 13,436 ₪ ברחוב ששת הימים.
 - תיקון בורות שונים ברחובות העיר בסך 21,924 ₪.
 - תיקון אספלט ותיקון בורות ברחוב שער הגיא בסך 44,119 ₪.
 - תיקון שקיעות ברחוב אורי בר און בסך 2,749 ₪.
 - תיקונים שונים ונוספים ברחבי העיר 4,000 ₪.
 - גיזום עצים – 11,600 ₪.
 - פירוק ריצוף ותיקון במקומות שונים – 4,650 ₪.
- ה-תב"ר נמצא באחריות אגף שפ"ע.

ב. תב"ר 267 – שיקום רחובות. מדובר בתקציב נוסף לשיקום רחובות במסגרת תוכניות העבודה הרב שנתיות. תב"ר זה באחריות מהנדס העיר ואגף הנדסה. ה-תב"ר הנ"ל אושר בתחילת חודש אפריל והוא טרם נוצל. אמורים לצאת למכרזים, זאת אומרת, בתוכניות העבודה שלהם אמורים להתפרסם מכרזים,

מר ג'והר חלבי: עכשיו.

עו"ד שרון שטיין: מתי?

מר ג'והר חלבי: המכרז תוך שבועיים ימים, שבוע-עשרה ימים יוצא.

מר מוטי אמיר: יוצא מכרז נוסף.

עו"ד שרון שטיין: זו התשובה לשאילתא.

מר רון נחמן-ראה"ע: יש לך הערה? זו התשובה.

מר אלי שבירו: כן. אני אצלם כדי שלא יהיו אי הבנות, אני אצלם לכם את המפגעים, כולל המפגעים הבטיחותיים ואני אעביר לכם, כדי שאפשר יהיה לטפל בזה. אני מזכיר, גם בישיבה שאנחנו ישבנו עם טוהמי בוועדת כספים אם אינני טועה עלה הנושא של, כשדיברנו על תב"רים,

גב' לודמילה גוזב: למה רק טוהמי? גם אני בוועדה.

מר אלי שבירו: גם את בוועדה, נכון.

מר רון נחמן-ראה"ע: לא, לא זוכרים.

מר אלי שבירו: גם את בוועדה. דיברנו על הנושא של הרחובות האלה כרחובות לטיפול ועל זה הצבענו. אז אם זה לא מופיע, אז אני לא מצליח להבין איך זה ומה זה, אבל אני אשמח לקבל התייחסות לגבי זה.

מר רון נחמן-ראה"ע: הלאה. הסעיף הבא.

מר מוטי אמיר: בכל אופן, אני מציע שאם יש לך תלונות, אז תעביר אותן למוקד 106.

מר אלי שבירו: לא, לא, לא, אני אעביר אותן אליכם. עם כל הכבוד, אני לא מתכוון להעביר את זה למוקד 106. אם אתם רוצים, אני מוכן להעביר את זה גם למנהלים. אני לא מתכוון להעביר את זה למוקד 106.

מר מקס צ'רנוגלז: אפשר?

מר רון נחמן-ראה"ע: כן, מקס.

מר מקס צ'רנוגלז : בנושא הזה, אני כמה פעמים פניתי על כל מיני מפגעים קטנים יותר, הבנתי שפה מדובר על משהו יותר רציני וסיפור ארוך וישן, פניתי וברוב המקרים גם מטפלים בזה מהר, אבל לפעמים, בוא נגיד, במחלקה מסוימת לא כל כך מתייחסים לפניות. ואז זה מגיע. אני רוצה להגיד שאני פניתי גם בתור תושב, לא בתור חבר מועצה, אז אני לא יודע מה הסיבה שלא מתייחסים. לא שמטפלים או לא מטפלים. שיגידו – אנחנו לא נטפל כי ככה וככה. אבל, אם אני שולח מייל ומבקש לפחות תגידו קיבלתם מייל או לא, אני לא מקבל התייחסות ורק פוגש בן אדם ברחוב או באיזה אירוע של העירייה ושואל – נו, מה עם המייל שלי? אה, נו, באמת, סליחה. בגלל זה הדברים האלה מגיעים אחר כך למועצה.

מר רון נחמן-ראה"ע : א' – אני מודה לך על כל ההערה הזאת. כל הדיונים כאן וכל זה, זה היה הדבר הכי בונה שצריך להיות. ואני אגיד לך למה. אתה יודע שאני לא מחלק ציונים.

מוקד 106, התפקיד שלו לקלוט כל בעיה שיש בעיר מהתושבים, ולא משנה בכל מקרה, והם צריכים לקלוט את הכול בתוכנה של המחשוב. הם צריכים להעביר את זה למחלקה, לנוגעים בדבר, ולקבל פיד-בק שהדבר בוצע. אם אין את הדבר הזה, אני צריך לטפל בזה, כראש המערכת, עם המנהלים, עם המנכ"לים כולם, שהדבר הזה ייבדק. ואני אומר את זה עכשיו למנכ"ל, הדבר הזה לא יעבור, אני לא אתן לו, כי כל מערכת ה-106 היא באה לפתור את הבעיות, למקד את כל התלונות במוקד אחד, להעביר את זה בפריסה לכל המחלקות, כי יש דברים למשל שיכולים לגעת בכמה מחלקות, לא רק באחת. ולכן, הם צריכים להשיב ולהגיד – end of job, כמו שיש במחשוב, end of job. זה לא עובד? המערכת צולעת, לא בסדר. זאת הערה בונה שאומרת שנטפל בה, אז לא נקבל את הדברים האלה בעתיד. וזה, אני כבר אומר את זה כאן, לך מוטי, הוא צודק ב-100%, ואני מבקש את הבדיקה הזאת,

מר מוטי אמיר : נשמח לקבל את כל הפרטים.

מר רון נחמן-ראה"ע: בישיבה הבאה אני הולך להביא דיווח על הדבר הזה.

מר מקס צ'רנוגלז: אין הרבה פרטים, אבל,

מר רון נחמן-ראה"ע: אני הולך להביא דיווח כאן אחרי הבדיקה שנבצע אותה.

מר מקס צ'רנוגלז: לא, כי בדרך כלל מה שקורה, אם התושבים פונים לחברי

מועצה לטיפול במפגעים הקטנים, זה אחרי שכמה פעמים פנו ל-106 ולא קיבלו את
הזה.

מר רון נחמן-ראה"ע: אז אני אמרתי, אני מקבל את זה, אבל אני רוצה לבדוק את

זה, לבדוק מי פנה, איך פנה. כי אומרים – פניתי. איך פנית? אם אתה שולח מייל ואתה
לא מקבל מייל בחזרה – 'פאשלה'. אני אומר לך את זה. אין דבר כזה. אצלי כל מי
שפונה אלי מקבל תשובה. כן, לא, מקבל תשובה. מה שנכון לראש העיר נכון לאחרון
הפקידים. אין בזה שום דבר. זה הכול. הלאה, בבקשה.

4. שאילתא בנושא "מיזוג אולם ספורט מילקין" – הוגשה ע"י מר מקס צ'רנוגלז.

מר רון נחמן-ראה"ע: שאילתא בנושא "מיזוג אולם ספורט מילקין", של מקס

צ'רנוגלז. תקרא.

מר מקס צ'רנוגלז: שאילתא בנושא מיזוג אוויר באולם הספורט בבית ספר

מילקין. בישיבת המועצה מספר 38 מתאריך 02 בינואר 2011 דובר על התוכניות
הקיימות לתיקון מערכות מיזוג אוויר באולם הספורט בבית ספר מילקין. בישיבת
המועצה מספר 50 ב-28 באוגוסט 2011 הוחלט להעביר תקציב למטרה זו. למרות
שהועמד תקציב לאחר שהנושא הועלה לדיון כמה פעמים, התברר שצריך להגדיל את
התקציב על מנת להקים מערכת מיזוג חדשה. כי אמרו שם שהמערכת ישנה כבר, לא
כדאי לתקן אותה.

מר רון נחמן-ראה"ע: מי עונה פה?

מר מקס צ'רנוגלז: רגע. בישיבת המועצה מספר 58 מתאריך 05 בינואר 2012

אפשרה הבקשה להגדלת התקציב. גם הפעם לא קודם הנושא. באולם הספורט הזה מתקיימות פעילויות של ילדים ובני נוער ומתקבלות תלונות מההורים שהילדים סובלים בחורף מקור ובקיץ, שיותר גרוע, מחום בלתי נסבל, כי זה באמת, זה פעילות ספורט מאד אקטיבית.

השאלות:

באיזה שלב נמצא הפרויקט?

אם לא פורסם מכרז, אז מתי מפרסמים אותו?

ואולי, אם יש איזה שהן דרכים, חוקיות כמובן, לקדם את זה, לא יודע, לעשות את זה מהר יותר.

מר רון נחמן-ראה"ע: הואיל והמהנדס לא נמצא בישיבה, בדקנו את כל הדברים.

עו"ד שרון שטיין: אז ככה, שני חלקים: קודם כל, לגבי הפסקה הראשונה של

הפניה, זה אני צריך לבדוק, אני לא זוכר שבישיבות האלה נדונה מערכת מיזוג. לדעתי נדון בהם לפי התאריכים משהו אחר שקשור לשיפוץ של האולם.

עכשיו, לגבי השאלות, שזה בעצם שאלה אחת, בשבוע הבא יפורסם מכרז זוטא והמטרה היא להשלים את כל העבודות כמובן כמה שיותר מהר, בתקווה שזה יסתיים עד תחילת שנת הלימודים.

מר מקס צ'רנוגלז: איזה עבודות?

עו"ד שרון שטיין: עבודות המיזוג.

גב' שירה דקל: שרון, אתה יודע כמה פעמים שמענו את זה כבר? יש לך מושג

כמה פעמים שמענו את זה כבר?

מר רון נחמן-ראה"ע: סליחה,

גב' שירה דקל: אני רוצה להגיב.

מר רון נחמן-ראה"ע: את לא רוצה? את יכולה לדבר בחוץ.

גב' שירה דקל: אני רוצה להגיב.

מר רון נחמן-ראה"ע: את לא תקבלי רשות דיבור. ותלמדי פעם אחת לשתוק.

גב' שירה דקל: אני לא אשתוק.

מר רון נחמן-ראה"ע: את לא תקבלי רשות דיבור. זו שאילתא.

גב' שירה דקל: רון, זה לא יעזור. שאילתא ואני רוצה להגיד משהו.

מר רון נחמן-ראה"ע: אם את תמשיכי הלאה, אני נועל את הישיבה ותלכי הביתה.

גב' שירה דקל: אני רוצה להגיד משהו.

מר רון נחמן-ראה"ע: חצופה.

עו"ד שרון שטיין: זו שאילתא.

גב' שירה דקל: אני מבקשת.

מר רון נחמן-ראה"ע: זו שאילתא וזה לא עניינך בכלל.

מר פבל פולב: שירה, תבקשי יפה.

מר רון נחמן-ראה"ע: זו שאילתא, תקשיבי, את לא רוצה, את מתפרעת בצורה שלא יכולה,

גב' שירה דקל: אני לא מתפרעת, אני רוצה להביע את מחאתי.

מר רון נחמן-ראה"ע: את מתפרעת. ואני אומר לך עוד הפעם, תתחילי להתנהג כמו שצריך. שמעת את זה?

מר יחיאל טוהמי: זו שאילתא שהבן אדם שואל. מה את רוצה לומר?

מר רון נחמן-ראה"ע: לכי תלמדי את החוק. מי ששאל שאילתא הוא עונה. תלמדי קודם כל את התפקיד שלך.

גב' שירה דקל: שהוא ישאל.

מר רון נחמן-ראה"ע: זה לא ויכוחים פה.

גב' שירה דקל: רון, אין בעיה. אין בעיה. אני אחכה עד הסוף, עד שמונה בערב ואז אני אביע את דעתי.

מר רון נחמן-ראה"ע: ואז אני אוציא אותך החוצה.

גב' שירה דקל: אתה לא תוכל להוציא אותי החוצה.

מר רון נחמן-ראה"ע: לא?

גב' שירה דקל: לא.

מר רון נחמן-ראה"ע: נראה.

גב' שירה דקל: נראה.

מר רון נחמן-ראה"ע: נראה. נראה.

גב' שירה דקל: או קיי.

מר רון נחמן-ראה"ע: חצופה שכמוך.

גב' שירה דקל: למה, כי אני רוצה להביע את דעתי? כי אני רוצה להגיד

משהו?

מר רון נחמן-ראה"ע: מכולם את הכי צעירה, הכי חצופה.

גב' שירה דקל: למה חצופה? למה? אני מדברת אליך בכבוד הרבה יותר

מאנשים אחרים פה, שלא העזת להוציא אותם החוצה.

מר רון נחמן-ראה"ע: חצופה. חצופה. שמעת? ואני אומר לך, תני לי לגמור את

השאילתא. שמעת? ואני אומר לך כאן, פעם ראשונה אני קורא לך לסדר. עוד פעם

תתפרצי, פעם שניה תקבלי. פעם שלישית – החוצה. גמרנו את הדברים. תחייכי מהיום

עד מחר.

גב' שירה דקל: אני אחייך הרבה.

מר רון נחמן-ראה"ע : 100%, גם אני. גם פבל.

מר אלי שבירו : גם אני.

מר רון נחמן-ראה"ע : כולכם תחייכו ובסוף נראה מי יחייך. הלאה. הוא רק התחיל, אבל אנשים לא נותנים את העבודה לגמור.

עו"ד שרון שטיין : זהו. המכרז יפורסם בשבוע הבא.

מר מקס צ'רנוגלז : המכרז יפורסם בשבוע הבא. פשוט יש, בית ספר, אני לא יודע, בית הספר או הורים או כולם ביחד שם, בבית ספר מילקין, תכננו לעשות שם מסיבת סיום באולם הספורט ובגלל שהם לא יכולים הם מבקשים עכשיו לעשות את זה באולם הספורט המרכזי.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני אענה. הם לא יכולים לעשות באולם הספורט כי יש פעילות שם. חשבנו לבדוק, לעשות להם את זה בפארק. אין אישור כרגע להפעלה מבחינה בטיחותית עם האישורים לכך. אנחנו לא גמרנו גם את הבידוד שם של האוהל, שצריך לגמור את הדבר הזה. זה נמצא בתהליך. לכן, אני הצעתי את זה, כולל הקשר שאני נמצא עם ועד ההורים, אני נמצא בקשר אישי, ואני אמרתי בפעם הראשונה, אמרנו, אם לא זה נעשה בהיכל התרבות אולי. הדבר הזה, יש בעיה שעולה הון תועפות להעביר גם את הבמה, את התצוגים, את כל הדברים האלה, ההורים צריכים לשאת בזה, זה לא הולך ככה. ובסוף סיכמו,

מר מקס צ'רנוגלז : אולי לעשות בבית ספר אחר?

מר רון נחמן-ראה"ע : אדוני, מנהלת בית הספר, המורים, סיכמו את זה. שאלת פה על מיזוג אוויר. אתה רוצה להכניס את הדברים האלה לפעם הבאה – תשאל שאילתא.

זה הכול. גמרנו.

מר אלי שבירו: אם אנחנו לא הצלחנו,

מר רון נחמן-ראה"ע: אבל אני אומר לך כרגע, אני לא מנהל דין וחשבון. שבירו, פעם ראשונה, אני אומר לך את זה ואני זוכר כל אחד. הלאה.

מר יעקב עמנואל: הפטיש נכנס לפעילות אני רואה.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני החלטתי שמי שלא יתנהג כמו שצריך פה, אחרי 3 קריאות – יקבל את הבקשה לצאת החוצה. זה הכול.

מר מקס צ'רנוגלז: רון, סליחה, לא שמעתי פשוט, שרון אמר שהמכרז יוצא לפועל. אבל שאלתי גם מה הצפי של סיום העסק הזה.

עו"ד שרון שטיין: המטרה היא לסיים את העבודות עד תחילת שנת הלימודים.

מר רון נחמן-ראה"ע: הלאה.

5. שאילתא "בגרויות מועד א' מתמטיקה ואנגלית" – הוגשה ע"י מר אלי שבירו.

עו"ד שרון שטיין: יש שאילתא של אלי – "בגרויות מועד א' במתמטיקה ואנגלית".

מר אלי שבירו: שאילתא "בגרויות מועד א' במתמטיקה ואנגלית". בהתאם לצו המועצות המקומיות פרק 9 שאילתות והגשת הודעות אישיות, מתכבד אני להגיש את השאילתא הבאה ואבקש לצרפה לישיבת המועצה הקרובה שמן המניין כדלהלן: שכבה י"א – בגרות במתמטיקה – מספר התלמידים שניגשו לבחינות 5 יחידות במועד

א' ומספר התלמידים שניגשו לבחינות 4 יחידות במועד א'.
כיתה י"א/2 בגרות באנגלית – כמה שעות הושקעו במקצוע זה במהלך השנה? ומספר התלמידים שניגשו לבחינות הבגרות במועד א'.

עו"ד שרון שטיין: אני ביקשתי את התשובות מאגף החינוך, שהם קיבלו אותם מ- הנתונים שנמסרו זה נתונים שהגיעו מאורט.
לשאלה 1/א – התשובה היא 11. לשאלה 1/ב – התשובה היא 33. לשאלה 2/א – ב-4 יחידות לימוד למדו 3 קבוצות, בכל אחת 18 שעות לימוד שבועיות פלוס 10 שעות תגבור כוללות. ב-5 יחידות היו שתי קבוצות לימוד שלמדו 14 שעות פלוס 15 שעות תגבור כוללות. ל-2/ב התשובה היא 95.

מר רון נחמן-ראה"ע: יש לך עוד שאלה?

מר אלי שבירו: דרך אגב, עד כמה שאני יודע, לא היתה מורה באנגלית בכיתה י"א/2.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני לא מתווכח איתך מה אתה יודע. יש לך שאלה?

מר אלי שבירו: רגע, שניה אחת.

גב' לודמילה גוזב: קיבלת תשובה?

מר רון נחמן-ראה"ע: קיבלת תשובה. יש לך שאלה נוספת? בבקשה.

מר אלי שבירו: אפשר לקבל, אפשר לדעת כמה סך הכול תלמידים יש כדי שזה יהיה רשום?

עו"ד שרון שטיין: סך הכול תלמידים מ ה?

מר אלי שבירו: יש בשכבה י"א.

עו"ד שרון שטיין: לא יודע.

מר רון נחמן-ראה"ע: מה, זה עכשיו שאילתא חדשה? למה לא שאלת קודם?

מר אלי שבירו: תקבל שאילתא.

מר רון נחמן-ראה"ע: נקבל – נתייחס.

מר אלי שבירו: תקבל שאילתא.

מר רון נחמן-ראה"ע: מה עוד?

מר פבל פולב: המנכ"ל למה בא? למה הוא לא עונה? למה היועץ המשפטי

פה קצת מדבר?

מר רון נחמן-ראה"ע: זה אני ביקשתי ממנו.

מר פבל פולב: אז למה אתה לא נותן לו כבוד, כבוד של מנכ"ל? אני הצבעתי

בשבילו, שיגיד משהו.

מר רון נחמן-ראה"ע: אחרי שהוא בדק את הכול והואיל ואתה מתעסק בדברים לא

חוקיים, אז,

מר פבל פולב: מה? מה?

מר רון נחמן-ראה"ע: אני אומר, אתה מתעסק בדברים לא חוקיים.

מר פבל פולב: אני מתעסק בדברים לא חוקיים?

מר רון נחמן-ראה"ע: כן. היועץ המשפטי קודם אמר לגבי החלטות כל מיני דברים שהם לא חוקיים.

(מדברים ביחד)

מר רון נחמן-ראה"ע: אני אגיד לך אחר כך.

מר פבל פולב: למה אחר כך? אמרת משהו, תגיד לי לפי איזה חוק אנחנו מתעסקים בדברים לא חוקיים.

מר רון נחמן-ראה"ע: אז אני אומר לך שתקבל את התשובות האלה.

מר אלי שבירו: בוא נחכה לתמיכות.

מר רון נחמן-ראה"ע: הלאה. תקציב תמיכות בבקשה.

6. דיון חוזר בהמלצת הוועדה המקצועית לתמיכות – חומר בנושא הועבר בישיבת מועצה מס' 62, ודיון בבקשה לדיון בנושא מתאריך 16.05.12 של חברי המועצה: מר אלי שבירו, מר מקס צ'רנוגלז, הגב' שירה דקל כץ, מר אבי סמו, מר יוסי חן, מר פבל פולב.

מר רון נחמן-ראה"ע: אז יש לנו עכשיו – דיון חוזר בהמלצת הוועדה המקצועית לתמיכות – חומר בנושא הועבר בישיבת מועצה. כל הדברים האלה, הקטע הזה, ג'והר, בבקשה.

מר אלי שבירו :

אני מבקש להגיד משהו.

עו"ד שרון שטיין :

לא, שניה, תן להציג.

מר אלי שבירו :

שניה רגע, דקה, לפני זה. אנחנו בישיבה הקודמת הצבענו פה

אחד על תקציב תמיכות הנוער וזו היתה הסכמה של כולם, ומשום מה זה לא בא לידי ביטוי.

מר רון נחמן-ראה"ע :

נכון. קודם כל ג'והר ואחר כך נתייחס לשאלה שלך.

מר ג'והר חלבי :

יש לכם את החלוקה. החלוקה היא – בסך הכול אנחנו

תקצבנו 565,000 ₪ לחלוקת תמיכות. בפועל אנחנו נחלק 429,000 ₪ לפי החלוקה שלהלן:

חינוך ונוער – צופים,

מר יוסי חן :

אתה ממליץ לחלק.

מר אלי שבירו :

אתה ממליץ.

מר ג'והר חלבי :

אני ממליץ. אני מדויק – אני ממליץ. בסדר.

מר יוסי חן :

ואנחנו לא מקבלים את ההמלצה.

מר ג'והר חלבי :

סך הכול התמיכה לעמותת הצופים – 83,800 ₪. בני עקיבא

– 106,200 ₪. הנוער הלאומי – 46,000 ₪. סך הכול חלוקת תמיכות ישירה – 236,000

₪. ויש להם גם תמיכה עקיפה – 28,800 ₪, זה מבנים שאנחנו נתנו להם. זה לא נכלל

ב-426,000 ₪ ה-28,000 ₪. אנחנו מדברים על החלוקה של ה-236,000 ₪ מתוך 429,000

ש.

נלך אחד אחד או מקשה אחת?

עו"ד שרון שטיין: מקשה אחת.

מר ג'והר חלבני: חברה וקהילה: פעמונים – 10,000 ש. חסד לחיים – 25,000 ש. יד שרה – 15,000 ש. הוועד למען החייל – 33,000 ש. מוזיאון השואה – 30,000 ש. סך הכול לחברה וקהילה – 113,000 ש. מלגות מחקר: עמותת מו"פ – 10,000 ש. מורשת ישראל וערכי דת, עמותת חב"ד – 10,000 ש. המרכז הישראלי – 10,000 ש. בית כנסת היכל יוסף – 10,000 ש. בית כנסת יהושע בן נון – 10,000 ש. בית כנסת הרמב"ם – 10,000 ש. בית כנסת שבות אריאל – 10,000 ש.

מר יוסי חן: אני לא יודע למה אתה רץ ולא הולך סעיף סעיף.

עו"ד שרון שטיין: כי ההצעה היא הצעה כמקשה אחת.

מר אלי שבירו: בסדר, ההצעה שלנו גם מקשה אחת.

מר יוסי חן: ההצעה שלכם מקשה אחת? או קיי.

מר ג'והר חלבני: בית כנסת אחוות אחים – 10,000 ש. סך הכול מורשת ישראל וערכי דת – 70,000 ש. זאת ההצעה של הוועדה המקצועית.

מר פבל פולב: ההצעה שלנו גם תעלה להצבעה?

מר אלי שבירו: כן, כן, ודאי, זה מופיע כאן.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני בדקתי את הדברים האלה אחרי הישיבה, עם כל

האפשרויות העומדות בפנינו מבחינה תקציבית ועמידה בכל ההיבטים המשפטיים של הפרוצדורה וכל הדברים האחרים. הסתבר שיש פה עודף של איזה 130, כמה?

מר ג'והר חלבי : 136,000 ₪.

מר רון נחמן-ראה"ע : 136,000 ₪. ואז, יש שתי אפשרויות: 1. שאני מעלה להצבעה לקחת את העודף שנוצר ולהעביר אותו ל-תב"ר. זו הצעה אחת. וזה ייכנס למסגרת הקיימת. או, אני אומר, הדבר השני, לחלק את ה-136,000 ₪ באופן פרופורציונאלי לכל מי שביקש את הסיוע מהתמיכות, בלי שום קשר לדבר כזה או לדבר כזה. זאת אומרת, אם יש 136,000 ₪, במקום להעביר את זה ל-תב"ר ואחר כך להקצות אותו לאיזה שהוא מקום, הרי אני יודע שתיכף, פבל בטח יצביע נגד, אז אני אמרתי למה,

מר פבל פולב : אני אסביר גם למה.

מר רון נחמן-ראה"ע : לא, אבל אני אומר לפני זה, תן לי להגיד מה אני מציע. ולכן, אני לא יודע אם יש לכם הצעה אחרת. אני מציע בקטע הזה, שניקח את העודף שנוצר כתוצאה מכך שבתי כנסת לא הגישו את זה, בשביל לא לבזבז את הכסף הזה, לתת לכל אלה שביקשו. אז נניח, בנוער קיבלו X, יקבלו X פלוס. נניח שבית השואה קיבל כך וכך, יקבל X פלוס. לבתי הכנסת היה X, יקבלו X פלוס. לפי פרופורציה כמה היה החלק היחסי שלהם מתוך התקציב. בבקשה. זו ההצעה שאני מציע כדי לגמור את הכול.

מר יוסי חן : קודם כל אני חושב שאפשר, אבל לקבל את ההצעה שלה בחלקה הגדול. קודם כל, אין לנו ויכוח על ה-236,000 שהוועדה מקצועית המליצה. הצבענו פה אחד לתנועות הנוער. בוא נפריד, 236,000, כולם בעד, בהתאם להמלצה של הוועדה אנחנו מקבלים את זה.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני לא מצביע על זה.

מר פבל פולב : אני מסכים. אני מסכים. למה לא?

מר יוסי חן : הצבענו על זה ואני מקבל את זה.

מר פבל פולב : למה לא? אנחנו בעד.

מר רון נחמן-ראה"ע : ...

מר אלי שבירו : אתה הצבעת על זה.

מר רון נחמן-ראה"ע : בגלל שאתה רוצה לנהל את העיר. אמנם אתה מ"מ ראש העיר, אבל אתה לא מנהל כלום. זה הכול.

מר יוסי חן : דבר שני, יש בתחום של מורשת ישראל וערכי דת, אני חושב שגם אתה תסכים, יש לנו בתחום של מורשת ישראל וערכי דת, של בתי הכנסת, 150,000 ₪. הגישו מי שהגיש שם, נחלק להם את זה במסגרת התקציב. לא לחרוג מילימטר.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני חוזר עוד פעם ואני רוצה לבקש את חוות הדעת המשפטית שתבינו את הדברים האלה. אדוני, שרון, תסביר בבקשה את ההצעה של יוסי, שבדיוק בדקנו אותה ועשינו אותה. תאמין לי שעשינו את הכול. אנחנו לא רוצים לתת את הכסף?

מר מוטי אמיר : רוצים להוציא את הכסף.

מר יוסי חן : אני מקבל את מה שהם אמרו, 36 הם אמרו, אני מקבל.

מר יחיאל טוהמי: ... יותר, יוסי.

מר יוסי חן: לא צריך יותר, זה יפגע באחרים.

עו"ד שרון שטיין: בואו נתחיל ככה, ההמלצה של ועדת תמיכות מוגשת במקשה אחת ולכן ההצבעה שהיתה מקודם היא לא חוקית. ההצבעה היא על ההצעה במקשה אחת.

ההמלצה של ראש העיר שומרת על איזה שהוא עיקרון, אם אני מצליח להבין אותו נכון, היא שומרת על עיקרון של יחסיות. זאת אומרת, יש פה שוויון בין כולם, כל אחד כפי שאושר לו על פי התבחינים מקבל תוספת יחסית מהיתרה, זו הכוונה?

מר רון נחמן-ראה"ע: כן. מהיתרה.

מר פבל פולב: אפשר להפוך את זה למספרים? אני רוצה לשמוע.

עו"ד שרון שטיין: כל אחד. אם הצופים,

מר פבל פולב: לא, אני רוצה לשמוע מספרים.

עו"ד שרון שטיין: שניה רגע, שניה, אני לא יודע. ג'והר כבר מחשב לי פה.

מר אלי שבירו: אני רוצה לשמוע מספרים.

עו"ד שרון שטיין: יש באישורים אליה וקוץ בה בעניין הזה, אבל מכסימום אנחנו נצטרך, מכסימום נעשה איזו שהיא שיחה קצרה עם אריה, זה הנושא שהיתה החלטה של המועצה שמגבילה את סכום, קבעה תקרת גג להקצאות לכל בית כנסת.

מר יחיאל טוהמי: הגישו 14.

עו"ד שרון שטיין : לא משנה. אבל אם מישהו הגיש 14 וקיבל, קבעתם קפיטה של עד 10,000 ₪ לכל בית כנסת.

מר יוסי חן : לא קבענו דבר כזה.

מר רון נחמן-ראה"ע : מה אתה מתווכח? בדקנו את זה, חבר'ה.

מר יוסי חן : אבל לא קבענו.

עו"ד שרון שטיין : אישרתם את ההמלצות, את הסך הכול, בעניין הזה.

(מדברים ביחד)

מר יחיאל טוהמי : זה התבחינים שהתבצעו, זו היתה החלוקה. בא ראש העיר, אומר – יש פה 136,000 ₪, בואו נעשה את זה חלוקה שווה לכולם ובזה נגמר העניין.

מר אלי שבירו : בואו נעשה הפסקה ל-5 דקות, תעשו חישובים.

מר רון נחמן-ראה"ע : חוסר האמון, חוסר האמון שלך, שבירו, חוסר האמון שלך הוא פשוט לא יאומן. יש לך 136,000 ₪,

מר יחיאל טוהמי : אבל למה צריך דווקא? למה? למה דווקא?

מר רון נחמן-ראה"ע : טוהמי, אני קורא לך פעם ראשונה. אני קורא לך, יחיאל, אני אומר לך מספיק. אני אוציא אותך, בתור סגן. אני אומר לך, שבירו, אני פשוט יושב פה, שומע אותך, תראה במה אתה מתעסק בכלל, על עודף של 136,000 ₪, שאומרים – קח אותו, תחלק אותו פרופורציונאלית לכל תחום שקיבלו ויקבלו את הסכומים האלה.

מר פבל פולב : הנה, הכול מוכן, אדוני ראש העיר.

מר אלי שבירו : אנחנו צריכים להצביע על זה.

מר רון נחמן-ראה"ע : אז אני נותן לך את העיקרון, ריבונו של עולם.

(מדברים ביחד)

מר רון נחמן-ראה"ע : לא רוצה – אל תאשרו. אל תאשרו. אני הודעתי לצופים, אני לא נותן להם אגורה.

מר פבל פולב : מי אמר שלא מאשרים?

מר רון נחמן-ראה"ע : אני אומר, וכתבתי מכתב שאתם לא אישרתם.

מר מקס צ'רנוגלז : בגלל זה יש חוסר אמון.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני מוציא מכתב עכשיו ששבירו,

(צועקים ומדברים ביחד)

מר מקס צ'רנוגלז : אנשים יודעים שזה לא נכון. אנשים יודעים בדיוק. אנשים יודעים בדיוק כמה זה עולה.

מר יחיאל טוהמי : תעשה חלוקה.

מר רון נחמן-ראה"ע : עזוב אותו, חבל על זה.

מר מקס צ'רנוגלז : זה מה שאנחנו אומרים. אבל זה מה שאנחנו אומרים.

(צועקים ומדברים ביחד)

מר יחיאל טוהמי : אלי, לא חייבים להגיד כל הזמן – אני צודק.

מר מקס צ'רנוגלז : אבל אתה עכשיו עושה בדיוק מה שראש העיר עשה לך.

בדיוק מה שראש העיר עשה לך.

מר אלי שבירו : אנחנו עקרונית בעד. אנחנו בעד, בוודאי.

(צועקים ומדברים ביחד)

עו"ד אריאל עזריה : תקשיבו לי שניה אחת, המספרים הם חשובים, אבל

המספרים של האחוזים הם החשובים.

מר יחיאל טוהמי : נכון, יחסי.

עו"ד אריאל עזריה : המספר כמה כסף בסוף יתקבל, אין לו משמעות, בוודאי, כי

הצדק הנכון אומר שאנחנו רוצים לחלק את זה באופן שוויוני. עכשיו, האופן השוויוני

הזה זה המהות, לא כמה כסף.

מר פבל פולב : אין בעיה.

עו"ד אריאל עזריה : תקשיב שניה אחת עד הסוף.

מר רון נחמן-ראה"ע : למה לדבר אחד עם השני?

גב' שירה דקל : שיגידו מספרים.

עו"ד אריאל עזריה : זה לא רלוונטי. הוא עכשיו יכול לעשות לך טעות,

גב' שירה דקל : למה זה לא רלוונטי?

עו"ד אריאל עזריה : הוא יכול עכשיו לעשות לך טעות, לתת לך בשליפה מספר.

(צועקים ומדברים ביחד)

עו"ד אריאל עזריה : ... נתקלנו שגם ג'והר שוגה.

מר אלי שבירו : אנחנו מאמינים בו.

(צועקים ומדברים ביחד)

מר רון נחמן-ראה"ע : אני גומר את הישיבה עכשיו. אני לא מוכן לקרקוז של ישיבת

מועצה. אתה רוצה לדבר? אחרים ישתקו.

עו"ד אריאל עזריה : אז תן לי את הזכות.

מר רון נחמן-ראה"ע : בבקשה.

עו"ד אריאל עזריה : שני מספרים חשובים כאן – הטוטאל, כמה סך הכול,

והאחוזים של החלוקה. זה מה שחשוב. מעבר לזה, כל מספר שאתה תבקש מג'והר לתת

והוא יעשה כאן חישוב ככה לנסות, בלי מחשב אפילו,

... מר יעקב עמנואל :

עו"ד אריאל עזריה : לא, אתה טועה, כיוון שזה להעלות מספר לא קטן של מספרים לתוך איזו שהיא משוואה וזה לא יעזור עכשיו. הוא יטעה, הוא ישגה באחד כזה או באחד אחר, מחר תגיד – אמרת שיהיה כך וכך. מה זה רלוונטי עכשיו? מה שחשוב זה הטוטאל, סך הכול כמה, ואת אחוזי החלוקה. זה הכול.

מר יעקב עמנואל : את העיקרון קיבלנו.

עו"ד אריאל עזריה : קיבלנו את העיקרון הזה? בואו נתקדם. מה, לא חבל על הזמן?

... זה הכול. מר רון נחמן-ראה"ע :

מר פבל פולב : מה עם המצטיינים? המצטיינים גם מקבלים כסף?

מר יוסי חן : זה לא קשור לזה.

מר רון נחמן-ראה"ע : פבל, אתה רוצה לדבר? בבקשה. פבל, בבקשה, עם כל הכבוד.

מר פבל פולב : אני רוצה לשמוע מספרים בכל מקרה, כי אנחנו גם הכנו הצעה.

מר רון נחמן-ראה"ע : זו הבקשה שלך.

מר פבל פולב : כן.

מר רון נחמן-ראה"ע : או קיי. עוד משהו אתה רוצה להגיד?

מר יוסי חן : זה לא קשור לזה אבל.

מר יחיאל טוהמי : מה זה קשור, חבר'ה?

מר רון נחמן-ראה"ע : אני מציע פה, חברים, את ההצעה. אתם רוצים – קחו. לא רוצים – לא צריך. אני מציע, במקום להעביר את העודף של 136,000 ₪, זה לא 1,360,000, זה 136,000 ₪, ולחלק את העודף הזה באופן פרופורציונאלי, שכל מי שיבדוק את זה בבית משפט או בדברים האלה יעמוד בכל אמת מידה.

עו"ד אריאל עזריה : באותו היחס.

מר רון נחמן-ראה"ע : באותו יחס. וזה לא משנה אם פסיק ככה ופסיק ככה. חזקה על הגזבר שהוא יודע לעשות את העבודה הזאת, תאמינו לי. ואם אנחנו לא נותנים בו אמון ורוצים עכשיו לקבל את זה – לא. ולכן אני מעלה להצבעה.

מר פבל פולב : אני דווקא נותן לו אמון ועכשיו הוא לא יטעה.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני מציע לאשר את ה -

מר יוסי חן : יש לך פה אחד, רון.

מר רון נחמן-ראה"ע : מי בעד לאשר את החלוקה?

מר יחיאל טוהמי : פה אחד.

מר רון נחמן-ראה"ע : הוורורורורורור,

מר אלי שבירו : אתה רואה שאנחנו ענייניים?

מר יוסי חן : הנה, קיבלת, היום אנחנו ענייניים.

עו"ד אריאל עזריה : אחרי שהסברתי ונתתי לכם ככה.

(מדברים ביחד)

מר רון נחמן-ראה"ע : היועץ המשפטי אומר שיש כאן איזה דבר שצריך לעשות.

עו"ד שרון שטיין : יש נקודה אחת שתוך כדי הויכוח קצת דיברנו פה עם ג'והר

ואריה, בהחלטה לגבי קביעת החלוקה לפי התחומים נקבע מכסימום לכל בית כנסת 10,000 ₪. זה מופיע בהמלצות של ועדת התמיכות,

מר אריה ברסקי : שהמועצה אישרה.

עו"ד שרון שטיין : והמועצה אישרה אותם.

מר רון נחמן-ראה"ע : ואז מה?

עו"ד שרון שטיין : יש פה נקודה שהתמיכות הרי בנויות אבן על אבן על אבן

וקשה מאד לחזור אחורה. מה שאני מציע, ואני אומר את זה גלוי, אני לא רוצה לעצור עכשיו את ההצבעה על ההצעה שלך, מאחר ושנינו ראינו את המכתב של הבחור או הגברת מהצופים בעניין הזה. מה שאני מציע, קודם כל נתקן את הסעיף ההוא שהגביל, כמה זה נותן?

מר ג'והר חלבי : 10,000 ₪.

עו"ד שרון שטיין: לא, כמה זה גדל?

מר ג'והר חלבי: ל-13,000 ש.ח.

עו"ד שרון שטיין: במקום 10,000 השנה זה יעמוד על 13,000. אריה ואני אחרי

זה נבדוק שבאמת אין עם זה בעיה. אם תהיה בעיה, אז אנחנו,

מר רון נחמן-ראה"ע: ואז זה הולך על בסיס שוויוני כמו שהצעת.

עו"ד שרון שטיין: ואז החלוקה תהיה, אם אני מצליח להבין, ג'והר יצטרך

לעשות עבודה, יצטרך לקחת כמה מתוך מה שחולק הולך לכל אחד ולהגדיל אותו באופן יחסי.

מר רון נחמן-ראה"ע: אין בעיה אני חושב.

עו"ד שרון שטיין: אז מה שאני מציע זה, קודם כל תצביעו על התיקון של

ההמלצה הקודמת. אנחנו נבדוק שאפשר באמת לאשר את זה.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני מבקש להצביע על ההנחיה של היועץ המשפטי לגבי,

מר פבל פולב: אם יש בעיה, מה יהיה?

מר רון נחמן-ראה"ע: אין בעיה. מ-10,000 ל-13,170. לא יהיה – נראה מה אנחנו

עושים.

עו"ד אריאל עזריה: רון, אני לא משתתף.

מר רון נחמן-ראה"ע: בסדר, אתה לא משתתף. מי בעד? יריס יד. עזריה לא מצביע.

אושר פה אחד.

החלטה: פה אחד הוחלט לאשר הגדלת התמיכות לבתי הכנסת מ-10,000 ₪ ל-13,170 ₪.

מר רון נחמן-ראה"ע: הצבעה מספר 2 – מי בעד הצעת ראש העיר, לעשות את החלוקה השוויונית הזאת יחסית בתוך ה-136,000 ₪ העודף? מי בעד? כולם פה אחד.

החלטה: פה אחד הוחלט לאשר את חלוקת התמיכות ע"ס 429,000 ₪ כפי שהומלץ ע"י ועדת התמיכות ובנוסף הוחלט לאשר חלוקת העודף התקציבי של התמיכות בסך 136,000 ₪ באופן שוויוני בין מבקשי הסיוע מכספי התמיכות. סך הכך לחלוקה 565,000 ₪

מר רון נחמן-ראה"ע: כל הכבוד. מועצה נהדרת.

מר אלי שבירו: עניינית.

מר יוסי חן: זו הצעה של שני הצדדים. בוא נגיד שזו הצעה של שני הצדדים.

מר רון נחמן-ראה"ע: נהדרת.

מר פבל פולב: היה צריך לחכות חודשיים להציע דברים שראש העיר היה מקבל את ההחלטה. לפני זה היה אסור לקבל את ההחלטה הזאת, היה צריך למשוך את הזמן חודשיים לעשות את ההצגה הזאת.

מר יוסי חן: מה שחשוב שמחר בבוקר כבר יעבור הכסף לכל הנתמכים.

מר פבל פולב : העיקר שיקבלו את הכסף. אין בעיה.

מר יוסי חן : אחרי חצי שנה, למעלה מחצי שנה.

מר פבל פולב : כל הכבוד לכולם.

מר רון נחמן-ראה"ע : פבל, עד הבחירות בשנה הבאה כך אני אעשה, וכל פעם תגיד את הדבר הזה.

מר יוסי חן : רון, אפשר רק עוד להזכיר לך משהו שאתה התחייבת?

מר רון נחמן-ראה"ע : כן.

מר יוסי חן : התחייבת עוד 100,000 ₪ לספורטאים מצטיינים. אמרת – זו הבטחה של ראש העיר, בנוסף. אני מזכיר לך.

מר פבל פולב : היה?

מר רון נחמן-ראה"ע : היה.

מר יוסי חן : אני מאמין גם שאתה תיישם את זה.

מר רון נחמן-ראה"ע : בסדר. בסדר גמור.

מר פבל פולב : לפני הבחירות, אני מבקש, שלא יהיה קשור לבחירות. לפני הבחירות שיקבלו את הכסף.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני לא יודע. אני צריך לבדוק את זה.

7. שינוי הרכב ועדות ומינוי דירקטורים – בקשה לדיון של חברי המועצה מתאריך 3.5.2012: מר אלי שבירו, מר מקס צ'רנוגלז, הגב' שירה דקל כץ, מר אבי סמו, מר יוסי חן, מר פבל פולב.

מר רון נחמן-ראה"ע: הסעיף הבא – שינוי הרכב ועדות ומינוי דירקטורים.

מר מוטי אמיר: מי ממגישי המכתב קורא את השאילתא?

מר רון נחמן-ראה"ע: זו לא שאילתא.

עו"ד שרון שטיין: זו לא שאילתא. זו בקשה לזימון ישיבה שלא מן המניין.

מר רון נחמן-ראה"ע: קודם כל, אני רוצה שהדברים יהיו ברורים פה. נשלח מכתב בחתימת האנשים האלה והאלה, שרוצים לזמן ישיבה שלא מן המניין. מדוע? כל אחד וסיבותיו הוא, אני לא רוצה להיכנס לדברים האלה. אני לא חושב שהסיבות הן מוצדקות. אבל בכל מקרה, כיוון שהחלטתי שישבת המועצה תתקיים היום, אז שום אסון לא יקרה אם הדברים האלה יישארו עוד שבוע שבועיים כפי שהם היו עד עכשיו. וביקשתי גם את היועץ המשפטי לבדוק גם את כל הנושא של הרכב של הוועדות השונות והדירקטוריון. ואכן, אחרי שנגמרה הבדיקה, שרון ישב איתי ואני מבקש ממנו להגיד את הדברים כפי שהם.

עו"ד שרון שטיין: אני אקריא את זה?

מר פבל פולב: כן, יש לך זכות.

עו"ד שרון שטיין: תודה, פבל.

כינוס ישיבה שלא מן המניין – אני לא פותח את הויכוח לגבי הנושא הזה, יש מכתבים למשרד הפנים, התשובה שלהם היא זה, הנושא הוא כרגע לדיון בישיבה הזאת.

"נבקש לכנס את המועצה לישיבה שלא מן המניין, הכול בהתאם לצו בדבר ניהול המועצות המקומיות ביהודה ושומרון מספר 892 פרק 3 סעיף 6. על סדר היום: שינוי הרכב ועדות ומינוי דירקטורים.

השינוי המוצע: ועדת ביקורת – יו"ר מר יוסי חן במקום מר פבל פולב. ועדת תחבורה – יו"ר מר פבל פולב במקום מר רון נחמן. ועדת מכרזים – מר יוסי חן במקום מר עמנואל יעקב.

השינוי המוצע בדירקטוריון: מינוי מר פבל פולב כחבר דירקטוריון בחברה הכלכלית והחברה לפיתוח אזור תעשייה אריאל מערב".

חתימות של חברי המועצה.

אני הסתכלתי על ההרכב של הוועדות, אני אתחיל דווקא מהנושא של ועדת תחבורה. אני הסתכלתי קודם כל על הוועדות. אין ועדת תחבורה, יש ועדה לבטיחות בדרכים.

מר פבל פולב : תשנה את השם.

עו"ד שרון שטיין : לא, זה לא לשנות את השם, כי על פי התקנון,

מר רון נחמן-ראה"ע : אין בעיה. בישראל ביתנו הכול הולך.

עו"ד שרון שטיין : על פי התקנון,

מר פבל פולב : העיקר העבודה.

מר רון נחמן-ראה"ע : אתה יודע מה המעמד של הוועדה הזאת? היועץ המשפטי,

תסביר לו, לחבר המועצה, לשעבר מ"מ ראש העיר, שיתחיל להבין על מה הוא מדבר בכלל.

מר פבל פולב : אני גם הייתי בוועדה הזאת.

עו"ד שרון שטיין : נכון, כי אתה היית בתור יו"ר כשהיית ממלא מקום. יו"ר הוועדה יכול להיות או ראש העיר או ממלא מקום שלו ברגע שהוא ממנה אותו. ולכן אתה לא יכול לשמש כיו"ר ועדת בטיחות בדרכים. לגבי הנושא של החלוקה – החלוקה שקיימת בוועדות זה בעקבות השינויים שהיו בעקבות ההסכם הקואליציוני שהיה בין סיעת לב לסיעת אריאלי. כיום כשאני עושה ספירה, אני לא סופר, מופיע שם אמנם ועדת תכנון, שזה לא רלוונטי, וועדת הנהלה שזה לא רלוונטי לחלוקת הוועדות בין קואליציה לאופוזיציה. אבל כשאני עושה ספירה, נכון להיום יש 31 חברי ועדות בוועדות העירוניות השונות, זאת אומרת, חברים פעמיים, שמתחלקים בין 16 ל-15 לקואליציה. השינויים שמבוקשים משנים בעצם ונותנים לאופוזיציה 17 ל-14. זה שינוי שהוא משנה את כל האיזון שקיים. אתם יודעים, אתם גם טוענים את זה כל הזמן, שצריך להיות איזון, חלק יחסי,

מר יוסי חן : זה ממש לא נכון מה שאתה אומר.

מר אלי שבירו : מה זה, ועדת ביקורת יוסי חן במקום פבל?

מר יוסי חן : תקרא פרוטוקולים מה שראש העיר אמר, בפעם הראשונה שהוא אמר – יש לנו אצבע ואנחנו הרוב. אבל עכשיו בוא נלך לוועדת ביקורת.

עו"ד שרון שטיין : יוסי, למה אתה מפריע לי?

מר יוסי חן : לא, כי אתה אומר דברים לא נכונים, מתי שנוח לך.

עו"ד שרון שטיין : אתה מוכן להקשיב?

מר יוסי חן : כשראש העיר אמר, אני זוכר את זה כאילו אתמול, יש לכם

רוב,

עו"ד שרון שטיין: למה אתה כועס?

מר מוטי אמיר: תן לו לסיים.

מר יוסי חן: אתה מדבר עכשיו על יחסיות?

עו"ד שרון שטיין: אני מדבר על סך הכול הוועדות, לא על ועדת ביקורת.

מר יוסי חן: לא, לא, על סך הכול.

עו"ד שרון שטיין: יוסי, השינוי שמוצע בוועדת ביקורת לא משנה את סך הכול

החלוקה בין קואליציה לאופוזיציה.

מר אלי שבירו: בדקת את זה גם לפני ההסכם? בדקת גם לפני כן את

החלוקות?

עו"ד שרון שטיין: לפני, כן, לפני.

מר רון נחמן-ראה"ע: חברים, יש מצב נתון.

עו"ד שרון שטיין: היום הרכב הוועדות, אני מזכיר לכם, הרכב הוועדות נכון

להיום משקף יחס שהיה במועצה ביחס של 2:9. עכשיו, לאחר שעברו 4 חברי קואליציה

לאופוזיציה, היחס נכון להיום, על בסיס החלוקה מאז, הוא 16 מקומות בוועדות

לקואליציה ו-15 לאופוזיציה. עכשיו, העובדה, יש יו"ר ועדת ביקורת. ועדת ביקורת

ממילא היו"ר זה חבר אופוזיציה. זה לא משנה. אתם מבקשים לעשות הצרכה ביניכם,

זה לא משנה את המאזן הכולל.

מר אלי שבירו: לא, אבל רגע,

מר מקס צ'רנוגלז: איפה 15?

עו"ד שרון שטיין: כי אתם מבקשים להוריד חבר מוועדת בטיחות בדרכים וחבר מוועדת מכרזים. אז אתם מעבירים שניים.

מר יוסי חן: אנחנו הרוב.

מר אלי שבירו: אבל אנחנו הרוב.

עו"ד שרון שטיין: אז צריך לשנות ל-15:16, אז תציעו הצעה אחרת.

מר אלי שבירו: למה 15:16?

מר יוסי חן: ... צריך להיות באופוזיציה.

עו"ד שרון שטיין: כי היחס הוא כמעט חצי חצי.

מר אלי שבירו: מה?

עו"ד שרון שטיין: היחס נכון להיום זה 5:6, זה כמעט חצי חצי. היחס כיום בחלוקה זה כמעט חצי חצי, זה 16 מקומות בוועדות,

מר רון נחמן-ראה"ע: מה זה משנה עוד שנה וחצי, אם יהיה ככה או ככה?

מר יוסי חן: לא, זה משנה, משנה.

(מדברים ביחד)

מר רון נחמן-ראה"ע: מה שעשינו 3.5 שנים יהיה עוד שנה וחצי, מה זה משנה?

מר יוסי חן: הוועדות לא מתכנסות. המבקר לא יודע, לא מתכנסות

הוועדות של העירייה, לא מתפקדות. לא מתכנסות ועדות.

מר רון נחמן-ראה"ע: יוסי, אתה רוצה פעם אחת לקבל עצה?

מר יוסי חן: כן.

מר רון נחמן-ראה"ע: זה הכול. קדימה.

עו"ד שרון שטיין: ההצעה שלכם משנה את זה ל-14:17 לטובת האופוזיציה. סך

הכול יש אמנם 31, אבל זה משנה את היחס.

מר אלי שבירו: שרון, רגע,

עו"ד שרון שטיין: עכשיו, ההצעה הזאת במבנה שלה היא הצעה שהיא לא

חוקית ולכן לא צריך להצביע עליה במבנה הזה.

מר רון נחמן-ראה"ע: תקשיב טוב, לא חוקית.

עו"ד שרון שטיין: לא חוקית. עכשיו לגבי ועדת ביקורת, שזו ועדה שעל פי

החוק צריכה להיות ועדה של אופוזיציה. מה שאני מבקש רק, מאחר ומבוקש למנות

לפה את יוסי כיושב ראש במקום פבל, בעצם לעשות הצרכה, ועדת ביקורת עושה

ביקורת, היא עובדת עם המבקר והיא בעצם אחראית על כל גוף מבוקר שקיים בעירייה

או מקבל כסף מהעירייה.

עכשיו, מה שאני רוצה רק לדעת, מבחינת יוסי, בשביל לתת תשובה סופית, יש מישהו, קרוב משפחה שלך, מאחר ואני יודע שאתה מעורב בספורט, קרוב משפחה שלך שמקבל משהו מאיזו שהיא עמותה, דרך הכספים או של המתנ"ס או של זה,

מר יוסי חן : בוא, בוא, מה זה קשור? מה זה קשור בכלל לשאלה של ועדת ביקורת?

מר רון נחמן-ראה"ע : רגע, יוסי.

עו"ד שרון שטיין : אני שואל אותך שאלה.

מר יוסי חן : מה זה קשור?

עו"ד שרון שטיין : כי זה גוף מבוקר.

מר יוסי חן : מי הגוף המבוקר? אתם לא נותנים לבקר אותו. אתה יודע שזה חברה וירטואלית שמקבלת מיליון ששת מאות ומשהו, שאתם לא נותנים לבקר אותה בכלל. אני יכול לבקר אותה? אתה נותן לבקר אותה?

עו"ד שרון שטיין : אני שואל אותך שאלה, אתה יכול להגיד גם – אני לא רוצה לענות.

מר יוסי חן : בוא, שרון, שרון, תאמין לי, אתה עושה הכול, אבל הכול,

מר יעקב עמנואל : אין לך כזה.

מר יוסי חן : לא, יש לי כזה. יש לי, הם יודעים, הם משלמים את השכר.

יש בעמותה. הבן שלי משחק שם כדורגל והם משלמים לו שכר. אז מה? מה זה קשור?
מה זה קשור? אני מודיע לך שבכדורגל יש לי ילד שמקבל החזר הוצאות. אמר לכם פה
קוקי את זה לפרוטוקול ולא מסתירים את זה.

עו"ד שרון שטיין: מתי קוקי אמר את זה?

מר יוסי חן: אני מודיע לך שבכדורגל, דרך המתנ"ס, אני לא יודע אם זה
קשור לעניין, דרך המתנ"ס, יש לי ילד שמקבל החזר הוצאות.

עו"ד שרון שטיין: אתם 6. או שאתם עושים החלפה אחרת או שאני הולך לבדוק
את זה.

מר יוסי חן: אחד כבר לא.

מר פבל פולב: זו החלפה שאנחנו נעשה ואתה תבדוק אותה.

עו"ד שרון שטיין: אני אבדוק אותה?

מר יוסי חן: אבל עוד פעם, מה זה קשור לוועדת ביקורת? הרי אתם
עושים הכול, כבר נלחמים בזה הרבה זמן. מה אתם חוששים? אני לא מבין. אז בנקודה
הזו אני לא אתעסק, אם זו הבעיה. זה תחת המתנ"ס, זה ברור.

מר פבל פולב: אז בגלל זה אני אומר, אין בעיה, שיכתוב ואנחנו נעשה את
השינוי.

מר יוסי חן: אני מציע שתבדוק משהו אחר, תבדוק את חברת גוונים, אפס
פעילות, משלמת שכר של 1,664,000, שזה אסטרונומי. את זה כן תבדוק. לא אתה,
המבקר.

- גב' לודמילה גוזב** : יש את זה פה בסדר היום?
- מר פבל פולב** : לא, אנחנו מוסיפים.
- גב' לודמילה גוזב** : בסדר, בסדר, אבל לא עכשיו.
- עו"ד שרון שטיין** : על ועדת ביקורת אין מה להצביע עד שנבדוק, הוא אמר,
- מר פבל פולב** : אני רוצה לדעת כמה זמן.
- עו"ד שרון שטיין** : בישיבה הבאה תהיה לכם תשובה.
- מר פבל פולב** : חודש ימים אתה תבדוק את זה?
- עו"ד שרון שטיין** : לא, אתם תעלו את זה להצבעה בישיבה הבאה.
- מר פבל פולב** : בעוד חודש?
- עו"ד שרון שטיין** : תהיה לך תשובה לפני, בשביל שאפשר יהיה לדון בזה בישיבה הבאה.
- מר אלי שבירו** : נעשה אולי ישיבה שלא מן המניין ותכנסו ישיבה שלא מן המניין,
- עו"ד שרון שטיין** : ממש.
- מר אלי שבירו** : ואנחנו ניקח את כל הוועדות, אם זה מה שאתם רוצים, אין

שום בעיה, ניקח את כל הוועדות, את כל הוועדות ונעשה חלוקה חדשה של כל הוועדות. זה מותר לנו. ניקח, כמו שאתה אומר, 15:16, רשמתי, נשב ונעשה חלוקה חדשה, נביא לכם לישיבה שלא מן המניין חלוקה חדשה, בהתאם לחלוקה,

מר יוסי חן : הרווחתם עוד חודש.

מר אלי שבירו : והרווחתם עוד חודש.

עו"ד שרון שטיין : מה זה הרווחתם?

מר יוסי חן : זה מה שאתה רוצה.

מר אלי שבירו : זה מה שאתם רוצים – זה מה שתקבלו.

מר רון נחמן-ראה"ע : תקשיבו טוב, תאמין לי, כל ההמלצות של הוועדות זה המלצות בלבד. אתה יכול לנהל מלחמה על הזנב של הכלב, אתה לא יכול לנהל מלחמה על הראש של הכלב. הבנת את זה? פעם אחת תלמד את זה.

מר פבל פולב : לא הבנתי מי הכלב, אבל לא משנה.

מר אלי שבירו : גם אני לא הבנתי מי זה הכלב, אבל לא משנה.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני הכלב וצריכים לתת לו מכה בזנב כדי, אתה יודע, אתה לא יכול להילחם בראש, אתה נלחם בזנב. אז אני אומר לך הלאה,

מר אלי שבירו : תאמין לי, אני ... בראש והכול יהיה בסדר.

מר רון נחמן-ראה"ע : תקשיב לי טוב, אתה יכול ללכת היום, שבירו, פעם אחת,

פעם אחת תבין את זה, במועצה יש אצבעות, כמו בכנסת. מי שיש לו את הרוב - הוא יכול לעשות מה שהוא רוצה. אבל יש הבדל בין הכנסת והעירייה. לי יש סמכות של ניהול וביצוע ולך יש אפס. והדבר הזה, אם ממלא מקום ראש העיר או לא ממלא מקום ראש העיר,

מר פבל פולב : בגלל זה שום דבר לא נעשה, בגלל שהכול אפס.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני אתן לך לדבר. אני אומר לך, אתה יכול לקחת את כל מה שיש פה, יש לך 5 חברי מועצה שנמנים עם הצבעה כזאת או אחרת על הקואליציה – סיעת לב והסיעה של טוהמי. תיקח לך, תעשה את החלוקה שאתה רוצה. לך פבל אני אגיד, שהוועדה של הבטיחות והתחבורה זו ועדה סטטוטורית, שהסמכות מוקנית לי כראש העיר או לממלא המקום שלי שהיה בשכר. והואיל ואתה לא ממלא מקום והשני קורא לעצמו ממלא מקום והוא לא בכלום, אז מה לעשות? אז אני ממלא את המקום. אני צריך את זה? לא צריך את זה. אם היתה כאן עבודה שאפשר לעבוד עם האנשים האלה,

מר פבל פולב : אז תן לעבוד, אז אל תכניס יושב ראש. אני רוצה להיות חלק מהוועדה.

מר רון נחמן-ראה"ע : אתה לא יכול.

מר אלי שבירו : אנחנו נכניס.

מר רון נחמן-ראה"ע : תחליטו מה שאתם רוצים.

מר פבל פולב : מה תחליטו? אני מציע לך. מה תחליטו?

מר רון נחמן-ראה"ע : אני אמרתי לך כרגע, אני לא מתעסק בזה.

מר פבל פולב : אבל אני מבקש אותך שתתעסק בזה כי זה חשוב.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני רוצה שאתם תעשו את זה. אתם תקבעו ואת התוצאה שלכם אני אעביר למשרד הפנים. זה הכול. זה אני רוצה.

מר יוסי חן : אבל גם בלי לקבוע, אתה לא הגעת לישיבה האחרונה. בישיבה האחרונה שהתכנסה לפני מספר חודשים, ובסך הכול אם תיקח מתחילת שנה עד היום, פעם אחת סך הכול התכנסה הוועדה.

מר רון נחמן-ראה"ע : איזו?

מר יוסי חן : ועדת בטיחות בדרכים. ובפעם הזו אתה לא הופעת. עכשיו רוצים לעזור לך. בוא תמנה את ממלא המקום שלך לצורך העניין, טוהמי הוא כבר ממונה.

מר רון נחמן-ראה"ע : הוא לא ממלא מקום לעניין הזה.

(מדברים ביחד)

מר פבל פולב : מה, אין אמון? למה טוהמי לא יכול להיות?

מר אלי שבירו : לא, הוא לא יכול, הוא לא יכול.

גב' שירה דקל : כי הוא לא ממלא מקום.

גב' לודמילה גוזב : שמעת מה הוא אמר?

מר רון נחמן-ראה"ע: אז תגיד שאתה ממלא מקום שלי.

מר אלי שבירו: אני אגיד כמה מילים.

מר רון נחמן-ראה"ע: כן, בבקשה, תגיד.

מר אלי שבירו: לצערי הרב מה שקורה כאן זה שכל נושא הניהול של העיר, יש בו בעיה. ומי שמנהל בפועל את העיר, זה בדיוק מה שאמרתי בישיבת המועצה כשדיברנו על נושא התקציב. ואני אגיד שמות גם. מי שמנהל את העיר זו אותה מנכ"לית שהיתה כאן בעירייה ועברה להיות מנכ"לית בחברת גוונים.

מר רון נחמן-ראה"ע: על בסיס מה אתה אומר את זה?

מר אלי שבירו: אני אגיד לך. אל תדאג, אני אגיד לך.

מר פבל פולב: סבלנות.

מר אלי שבירו: זה היה כל כך בוטה.

גב' לודמילה גוזב: רק זה לא יפה לדבר על בן אדם שלא נמצא פה.

מר פבל פולב: ביקשתי לזמן ישיבה, אמרה שאי אפשר, אז,

מר רון נחמן-ראה"ע: פבל, הוא יודע לדבר נהדר. אתה מזדהה איתו, נכון?

מר פבל פולב: כן. כן. כל הכבוד.

מר אלי שבירו: זה היה כל כך בוטה, עד שאני מקווה שמנכ"ל העירייה

שנמצא פה גם יהיה לו את האומץ להגיד את זה גם, שהוא הוציא מייל למנהלי העירייה שאומר שכל התערבות שלה מול מנהלי האגפים חייב לעבור דרכו.

מר מוטי אמיר:

מר אלי שבירו: משום מה, אחרי תקופה,

מר רון נחמן-ראה"ע: תן לו לדבר. אתה אמרת, שבירו, עשה לי טובה,

מר אלי שבירו: תן לי לסיים. אתה אחרי זה תקרא מה שכתוב בפרוטוקול.

ולאחר מכן יצא, משום מה, לא יודע למה, מייל מתקן למנהלי האגפים,

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה קיבלת את זה?

מר פבל פולב: אבל הוא לא סיים.

מר אלי שבירו: הובא לידיעתי, בסדר? הובא לידיעתי.

מר רון נחמן-ראה"ע: החפרפרת.

מר אלי שבירו: לא, תקשיב, לא חפרפרת ולא חפרפר ולא חפרפרים. מה שאני

טוען זה שיש פה בעיה.

מר רון נחמן-ראה"ע: מה אתה טוען בעצם?

מר אלי שבירו: אני אומר, מה שאני טוען זה שיש פה בעיה. ולכן צריך לקחת

את זה בחשבון וצריך לטפל בזה. ואני מציע לך כראש העירייה לבדוק את הנושא הזה.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני לא רוצה לבדוק. תגיד לי מה, על מה אתה מדבר, שיש לך

מנכ"ל שמנהל את העיר מבחוץ, זה אתה טוען? כן?

מר אלי שבירו: נכון.

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה מוכן לכתוב לי את זה?

מר אלי שבירו: אני אמרתי את זה לפרוטוקול.

מר רון נחמן-ראה"ע: לא לפרוטוקול.

עו"ד שרון שטיין: תכתוב את זה,

מר רון נחמן-ראה"ע: יש לך ביצים?

עו"ד שרון שטיין: סליחה רגע, סליחה, סליחה, סליחה.

מר אלי שבירו: זה כתוב בפרוטוקול.

גב' שירה דקל: שרון, של מי אתה יועץ משפטי? על מי אתה מגן?

(צועקים/מדברים ביחד)

מר אלי שבירו: כשאנחנו דיברנו האם יש לנו אמון ביועץ המשפטי או לא, זה

בדיוק על זה. זה בדיוק על זה.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני אומר לך כאן, יש לך אומץ, אני אומר לך כך, אדון

שבירו היקר, אתה שומע? שירה דקל עם החיוד שלה, תדעי לך טוב מאד,

מר אלי שבירו: גם חיוך שלי.

מר רון נחמן-ראה"ע: תכתבי את מכתב אם יש לך ביצים לעשות את הדבר הזה.

מר אלי שבירו: לא, אין לה ביצים.

מר מקס צ'רנוגלז: תתחיל לדבר יפה לאנשים.

(צועקים/מדברים ביחד)

מר אלי שבירו: והיועץ המשפטי, במקום להגן עלי, אומר לי - תשלח לי מכתב.

עו"ד שרון שטיין: אני אסביר לך למה.

גב' שירה דקל: אתה היועץ המשפטי של העירייה. של העירייה. לא של ראש העיר.

עו"ד שרון שטיין: או שתגידו בדיוק על סמך מה הדברים. אתם, ואני אמרתי את זה מקודם,

מר רון נחמן-ראה"ע: בצורה של רכילות מרושעת באריאל ... לכי לכפר סבא. לכי אל ראש העיר שם, ספרי לו מה את עושה פה. אני אדבר איתו.

מר יוסי חן: תאמין לי, אריאל זה מקום קטן, יודעים הכול, אי אפשר להסתיר מה שעושים.

- גב' שירה דקל : אתה לא מאיים עלי.
- מר רון נחמן-ראה"ע : תאמיני לי, אני אדבר איתו.
- גב' שירה דקל : אתה לא מאיים עלי.
- מר רון נחמן-ראה"ע : אני אספר לו מי את בכלל.
- עו"ד שרון שטיין : רון, רון, רון, סליחה רגע, לודה,
- מר רון נחמן-ראה"ע : חצופה.
- גב' שירה דקל : זה איום אישי.
- מר מקס צ'רנוגלז : מה היועץ המשפטי אומר?
- עו"ד שרון שטיין : אני אגיד לכם בדיוק מה אני אומר.
- מר רון נחמן-ראה"ע : חצופה.
- גב' שירה דקל : סליחה, אתה לא מגן עלי, שרון?
- עו"ד שרון שטיין : אני מגן עליך מצוין.
- גב' שירה דקל : יופי, אני רוצה לשמוע.
- עו"ד שרון שטיין : דרך אגב, אני אספר לך סיפור קטן, שירה.

גב' שירה דקל: לא, אל תספר לי סיפור.

עו"ד שרון שטיין: כשאנחנו היינו בישיבה,

מר רון נחמן-ראה"ע: לא שואלים אותך.

עו"ד שרון שטיין: כשאנחנו היינו בישיבת מועצת תכנון עליונה ותושבים בעיר

הזאת תפסו 3 חברי מועצה שלא בדיוק נמנים על הקואליציה. ולא בדיוק באותה הזדמנות קיבלו את מה שהם חשבו שהם יכולים לקבל ואיימו לפני, בפני, כשעמדנו בחוץ, על 3 חברי מועצה, על חברי מועצה, לא 3, היה שם חבר מועצה מסוים. ואותו תושב בסופו של דבר היה צריך להתמודד עם השאלה שלי, איך הוא מעז, אם הוא מעז לאיים על חבר מועצה לפני, לא בהסתר אלא לפני. אותו תושב סתם את הפה באותו רגע. שתק.

גב' שירה דקל: אז מה עכשיו,

עו"ד שרון שטיין: כשחברי המועצה צריכים לקבל את ההגנה שלהם הם

מקבלים. אבל, אי אפשר לנצל בצורה צינית את הפרוטוקול, ואני הבן אדם הראשון שאגיד לכם, פרוטוקול של מועצת עיר נועד לדיון חופשי ולכן הוא אמור להקנות לדוברים הגנה. אבל אי אפשר להפריח בלונים, שהם לא מבוססים על שום דבר, שום כלום, לנסות ליהנות מההגנה. אותו בן אדם צריך לבוא ולהגיד, לעשות אחד משני דברים – או שאתה מוותר, אם אתה עומד מאחורי הדברים שלך, תבואו ותפרטו בדיוק על סמך מה הם אומרים.

מר אלי שבירו: כדי שהעובדים האלה לא יישארו בעירייה.

עו"ד שרון שטיין: לא העובדים, אתה יודע בדיוק טוב מאד.

מר אלי שבירן :

שהעובדים האלה לא יישארו בעירייה.

עו"ד שרון שטיין :

קודם כל, אני רוצה להגיד לך, זה חמור מאד, וזה בלי קשר

לזה, זה חמור מאד שיש פה, בדיוק שמדליפים, מיילים פנימיים של המנכ"ל לראש העיר יוצאים החוצה, זה חמור מאד כשלעצמו. אבל לא משנה. אתה יכול לעשות פרצוף, אלי.

מר יוסי חן :

אבל גם חמור האיום על העובדים.

עו"ד שרון שטיין :

אף אחד לא מאיים על שום עובדים.

מר יוסי חן :

המייל הזה הוא מייל מאיים.

עו"ד שרון שטיין :

תקשיב, אין שום איום.

מר יוסי חן :

ורון תמיד הגן על העובדים. הוא לא נתן,

גב' לודמילה גוזב :

יוסי, ...

עו"ד שרון שטיין :

אתם הרי מנסים, תקשיב, מאחר ואני כתבתי את המייל אז

בוא אני אגיד לך בדיוק מה כתוב.

מר פבל פולב :

לודה,

מר רון נחמן-ראה"ע :

סגן ראש העיר לודמילה שווה לא פחות ממך וגם מיוסי. אז

תן את היחס, דבר יפה.

מר פבל פולב :

אמרתי לה – עזבי, הוא מסתדר יפה. מה אמרתי לה? אמרתי

– עזבי.

עו"ד שרון שטיין: תקשיבו, אף אחד, קודם כל, היחידים שאולי מנסים לייצר פה איזה סוג של איום בתוך המערכת זה אולי אתם. המייל שאתם מדברים עליו דיבר, יצאה הנחיה של ראש העיר, קודם כל, יצאה הנחיה של ראש העיר, הנחיה שקיימת מזמן, להזכיר לכם, היא לא קיימת מהשנה האחרונה והיא היתה קיימת עוד משנת 2009 לדעתי, שאני יודע. ההנחיה הזאת, שחברי מועצה לא מקיימים פגישות עם תושבים אצל מנהלים. זו ההנחיה היחידה.

מר יוסי חן: זה בסדר, אני מקבל.

עו"ד שרון שטיין: אבל זה המייל.

מר אלי שבירו: זה לא המייל.

עו"ד שרון שטיין: זה המייל.

מר יוסי חן: זה לא מה ש...

עו"ד שרון שטיין: אולי את המייל הזה לא הדליפו לכם, אבל זה המייל. זה המייל.

מר יוסי חן: אני יכול להציע לך הצעה? אני אציע לך הצעה. מחר תוציא תיקון ותנסח את זה בהתאם למה שאתה אומר. תוציא מחר תיקון.

עו"ד שרון שטיין: כתוב. ואתה רואה שיחיאל דרך אגב יושב בשקט. זה מה שכתוב במייל.

מר יוסי חן : אז מה? שיחיאל שקט זה מסוכן. זה שקט שלפני הסערה.

עו"ד שרון שטיין : זה המייל. המייל אמר שלקבלת קהל, הדבר היחיד, שעובדים,

מר יוסי חן : אתה יכול להגיד לי מי פעם אחת בא עם תושב למנהל אגף?

עו"ד שרון שטיין : לא נכנס לדברים. לא אומר לך.

מר יוסי חן : מי בא עם תושב למנהל אגף?

עו"ד שרון שטיין : ועוד איך.

מר יוסי חן : זה לא קרה.

עו"ד שרון שטיין : אז אולי לא אתה. אולי אתה צדיק.

מר יוסי חן : אני לא צדיק.

מר יחיאל טוהמי : אני רוצה להגיד דבר אחד, באמת, את מוטי לא להכניס

לעניין הזה, באמת, זה לא בסדר. עזוב, אלי. לא מכניסים את מוטי לסיפור.

מר יוסי חן : אנחנו דואגים לו.

מר יחיאל טוהמי : הבן אדם, באמת אני אומר לך, בא, עושה את התפקיד שלו.

אני אומר את זה עליו, עליו, באמת.

מר מוטי אמיר : אני ממש רוצה לצאת החוצה.

מר יחיאל טוהמי : הוא לא רוצה, זה לא נעים, זה לא נעים לבן אדם. זו משרת אמון של בן אדם, לא צריך ללחוץ עליו. הוא לא צריך את כל הדבר הזה.

עו"ד שרון שטיין : יוסי, בקיצור, זה המייל. לא מגיעים לקבלת קהל,

מר יוסי חן : תוציא מחר,

עו"ד שרון שטיין : לא צריך להוציא, זה כתוב, זה כתוב בעברית.

מר יוסי חן : הם לא הבינו אותך.

מר יחיאל טוהמי : מאחר שראש העיר לא פה, אני אתן בבקשה ללודה.

עו"ד שרון שטיין : קודם כל שיגידו סליחה.

מר יחיאל טוהמי : בבקשה, לודה.

גב' לודמילה גוזב : עכשיו אני רוצה להגיד כמה דברים. קודם כל, זה לא יפה,

שבירו, מה שאתה אמרת. אי אפשר לדבר, זה לא יפה לדבר על בן אדם,

מר יוסי חן : על החברה שלי. תגידי – על החברה.

גב' לודמילה גוזב : בסדר, חברה שלי, אין בעיה.

מר יוסי חן : נכון, זו לא בושה.

גב' לודמילה גוזב : אבל היא גם בן אדם.

מר יוסי חן: זו לא בושה. נכון.

גב' לודמילה גוזב: ולא נמצאת כאן ואתם מדברים.

מר יוסי חן: נכון.

גב' לודמילה גוזב: זאת אומרת, תשמע, תמיד צריך להיות, נכון, אני מורה למתמטיקה, אם אתה אמרת א' אתה צריך להגיד ב'. מאיפה אתה יודע שהיא מנהלת את העיר?

מר אלי שבירו: את רוצה שאני אגיד לך?

גב' לודמילה גוזב: כן. רוצה.

מר אלי שבירו: שאותו אדם או גברת, זאת אומרת, זה לא משנה, או אדון או גברת יישארו עובדים בעירייה? הם לא יישארו עובדים בעירייה. ולכן, אני דואג לעובדים.

גב' לודמילה גוזב: באמת? איזה יופי.

מר אלי שבירו: ולכן, אני לא אגיד,

גב' לודמילה גוזב: רק אתה דואג.

מר אלי שבירו: אני לא אגיד.

גב' לודמילה גוזב: ראש העיר לא דואג, סגן ראש העיר לא דואג, רק אתה דואג.

מר אלי שבירו: לודמילה, את אוהבת שקט?

גב' לודמילה גוזב: כן, אבל אני לא סיימתי.

מר אלי שבירו: סליחה, שאלת אותי שאלה, התחלתי להגיד.

מר יחיאל טוהמי: אף אחד לא מדבר.

(מדברים ביחד)

מר יחיאל טוהמי: אף אחד לא מדבר בלי לבקש רשות דיבור. בבקשה.

גב' לודמילה גוזב: אני עוד לא סיימתי. זה דבר ראשון. אם יש אצלך משהו נגד חברה שלי,

מר אלי שבירו: אין לי שום דבר נגדה.

גב' לודמילה גוזב: תרשום מכתב.

מר פבל פולב: שמישהו יכתוב מכתב כאילו בעילום שם, אתה יודע, זה נהוג פה.

גב' לודמילה גוזב: פבל, אני לא צריכה עורך דין, סליחה.

מר פבל פולב: אני לא עורך דין שלך.

גב' לודמילה גוזב: מסכן, הוא לא יכול להגיד לבד? אלי, אני חושבת שזה לא

נכון. ואם יש משהו נגדה – אתה צריך לכתוב מכתב וזהו. ויש מבקר ויש יועץ ואפשר לכתוב.

מר אלי שבירו: אין לי שום דבר נגדה, אמרתי את זה פה לפרוטוקול.

מר יחיאל טוהמי: שירה, בבקשה.

גב' שירה דקל: אני רוצה להתייחס להתחלה של הדיון, לחזור למשהו אחר לגמרי. לודמילה, את שאלת למה לא הצבענו על ה-תב"רים? המזגן של מילקין הוא בדיוק הדוגמא לזה. את יודעת מתי הצבענו על המזגן של מילקין? רגע, רגע, תני לי לסיים, הוא לא רצה שאני אדבר.

גב' לודמילה גוזב: מי הוא? סליחה, מי הוא?

גב' שירה דקל: ראש העיר בכבודו ובעצמו.

מר אלי שבירו: ראש העירייה. לא ראש העיר, ראש העירייה.

גב' שירה דקל: או קיי. בשורה התחתונה מה שאני רוצה להגיד, שלפני שנה, ומוטי שים לב, לפני שנה אישרנו תקציב למזגן.

מר אלי שבירו: דחוף דחוף דחוף.

גב' שירה דקל: אמרו לנו – יצא מכרז, עומד להתבצע. בתחילת אישור התקציב לשנה הזאת פנינו, שאלנו את המהנדס בהצגת תוכניות – מה קורה? הוא אמר – היתה איזו שהיא בעיה, אבל זהו, סיימנו עכשיו את שלב המכרזים, עומדים לצאת לעבודה. אנחנו ביוני עכשיו וזה לא. ואת שואלת,

גב' לודמילה גוזב : את מדברת איתי?

גב' שירה דקל : לא, לא רק איתך לודמילה, אבל אני רוצה שתביני,

גב' לודמילה גוזב : אבל את אמרת לודמילה.

גב' שירה דקל : אז אני אסביר לך.

מר מקס צ'רנוגלז : את שאלת שאלה.

גב' שירה דקל : אני אסביר לך למה. אני אגיד שאת שאלת בהתחלה למה

אנחנו מתנגדים, למה אין אמון. כי אחת מהבעיות זה שעכשיו, שנה וחצי כמעט אחרי, יש שם ילדים כל יום, בלי קשר כרגע למסיבת סיום כזאת או אחרת, ועד עכשיו התשובה היחידה שקיבלנו זה שזה עומד לצאת למכרז. שנה וחצי אחרי. הקיץ פה, הילדים עכשיו הולכים להיות שם, בקיץ, ולסבול את החום הזה. וכאילו אני שואלת את עצמי, יושבים פה הרבה מאד אנשים ואתם עוד באים בטענות למה אנחנו לא מאשרים דברים. אז אני אומרת – איפה האמון? אנחנו אישרנו את זה כבר לפני שנה ו-5 כבר פעמים שמענו, גם מהמהנדס ששאלנו אותו ובטח ג'והר תיכף יוכל לדייק ולהגיד גם שבאמת היה מכרז, הוא לא היה תקין, יצא לעוד מכרז, היתה בעיה. בשורה התחתונה,

מר ג'והר חלבי : לא, לא, לא.

גב' שירה דקל : או קיי. אני אשמח לשמוע.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני לא מבקש מאף אחד את ההערות. תגיד מה שתגיד.

גב' לודמילה גוזב : אני יכולה לענות לה?

מר רון נחמן-ראה"ע: לא לענות. את רוצה להתייחס? לא עונים אחד לשני.

גב' לודמילה גוזב: תגידי, אני יודעת שילדה או ילד,

גב' שירה דקל: ילד.

גב' לודמילה גוזב: כל הזמן שם. זה רק עכשיו?

גב' שירה דקל: לא כל הזמן.

מר רון נחמן-ראה"ע: אין דו שיח.

גב' לודמילה גוזב: כמה שנים?

מר רון נחמן-ראה"ע: עשי לי טובה, לודה, דברי לפרוטוקול, לא איתה, היא לא קיימת. דברי לפרוטוקול.

גב' לודמילה גוזב: רק עכשיו את רואה שאין שם מזגן?

גב' שירה דקל: את יודעת כמה פעמים אני העליתי את זה?

מר רון נחמן-ראה"ע: לודה, אל תשאלי אותה, אני לא רוצה שתענה.

גב' שירה דקל: לודמילה, לכי לפרוטוקול, אני העליתי את זה. כל ישיבה אני

מעלה את זה, גם עם המהנדס וגם בישיבת מועצה. תשאלי את ג'והר, הוא יגיד לך. אני העליתי את זה, כל הזמן.

מר יחיאל טוהמי: בואו נתקדם.

מר רון נחמן-ראה"ע : הסעיף הזה זה של בית ספר מילקין כרגע?

מר יחיאל טוהמי : לא, לא, לא.

מר רון נחמן-ראה"ע : אז מה עכשיו? מה קרה? פעם היה מישהו שלא היה שם מתקן של מים.

גב' שירה דקל : היה חשוב לי להגיד את זה.

מר רון נחמן-ראה"ע : היתה בעיה – לא היה מתקן מים. על המקום,

(צועקים/מדברים ביחד)

מר מקס צ'רנוגלז : כמה זמן זה לקח?

גב' לודמילה גוזב : לא משנה.

מר מקס צ'רנוגלז : זה כן משנה.

מר רון נחמן-ראה"ע : יש לי עד שעה 21:00 לפי הזמן.

מר אלי שבירו : יש דירקטור אבל, אפשר להצביע על הדירקטור.

מר רון נחמן-ראה"ע : על מה?

מר אלי שבירו : לא גמרנו את הישיבה של הדירקטורים.

מר רון נחמן-ראה"ע: תסתכלו במה אתם מתעסקים בכלל פה.

מר יוסי חן: דירקטורים, אפשר למנות את פבל ...

עו"ד שרון שטיין: לא, הוא לא יכול.

מר יוסי חן: למה הוא לא יכול?

עו"ד שרון שטיין: הוא לא יכול להיות דירקטור. הוא נשאר יו"ר ועדת ביקורת,

אסור לו להיות יו"ר ועדת ביקורת של גוף מבוקר. חבר בגוף מבוקר.

מר יוסי חן: לא, אבל מה הבעיה? מה שאלת אותי? מה שאלת אותי, אם

יש לי ילד שמקבל.

עו"ד שרון שטיין: אז אני צריך על זה תשובה.

מר יוסי חן: אבל הוא יפסיק לקבל ונגמר. אנחנו מדברים על קדימה, מה

שהיה בעבר מת.

עו"ד שרון שטיין: אז הוא לא יקבל יותר?

מר יוסי חן: הוא לא יקבל. תודיעו הודעה שהוא לא יקבל יותר. הוא יילך

לקבוצה במקום אחר ונגמר הסיפור. מה הבעיה? למרות שזה עמותה פרטית.

עו"ד שרון שטיין: אבל היא מקבלת כסף מהעירייה.

מר רון נחמן-ראה"ע: מה עכשיו? אני לא מבין.

עו"ד שרון שטיין: הוא אומר שהבן שלו,

מר רון נחמן-ראה"ע: אז אותי ממנו, אני שואל אותך כרגע, מה אני צריך לעשות

פה בסעיף הזה? מה קורה פה?

מר אלי שבירו: בואו נצביע.

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה יכול להצביע על מה שאתה רוצה, נו, מה?

גב' לודמילה גוזב: על מה?

עו"ד שרון שטיין: מה שיוסי אומר, שהבן שלו לא יקבל יותר שכר בכדורגל.

מר יוסי חן: הוא עובר קבוצה. הוא יעבור קבוצה למקום אחר ונגמר

הסיפור.

עו"ד שרון שטיין: אז מה שזה אומר, שמצב ניגוד העניינים,

מר יוסי חן: יורד.

עו"ד שרון שטיין: לא יהיה. מה שאני מבקש, אם זה משתנה, אני מבקש רק

שתגיד את זה לפרוטוקול,

מר יוסי חן: מה משתנה? זה ביד שלי? מה, אני קובע את זה? אין לי

סמכות.

עו"ד שרון שטיין: לא אם אתה קובע.

מר רון נחמן-ראה"ע: שרון, תן לי רגע אחד.

מר יוסי חן: אתה תוציא כיועץ משפטי מסמך, למתנ"ס, שזו עמותה פרטית, לא להעסיק. נקודה. נגמר הסיפור. מה הבעיה?

עו"ד שרון שטיין: לא, להיפך.

מר יוסי חן: למה לא?

מר רון נחמן-ראה"ע: תעזוב את זה.

עו"ד שרון שטיין: להיפך.

מר יוסי חן: מה הבעיה?

עו"ד שרון שטיין: אני שואל בדיוק הפוך.

מר רון נחמן-ראה"ע: עזוב. החוק קובע שאסור שתהיה סתירה בין בני משפחה בקטע הזה.

מר יוסי חן: אבל הוא סיים את העבודה. כבר קראו לו, אמרו לו,

מר רון נחמן-ראה"ע: אני לא אומר כלום.

מר יוסי חן: כולם, דרך אגב, סיימו שם. אין יותר ...

מר רון נחמן-ראה"ע: יוסי, אני לא אומר כלום.

מר יוסי חן: אז מה הבעיה?

מר רון נחמן-ראה"ע: ולכן אני אומר דבר כזה, דבר פשוט, במידה שאתה מודע לעניין הזה, לא אכפת לי להעלות את ההצעה שאתה תהיה,

מר יוסי חן: אני אומר לך שעשו שימועים שם לכל עובדי המתנ"ס, הפסיקו את העבודה של כולם.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני אומר לך שאני מוכן להעלות להצבעה את המינוי שלך לראש ועדת ביקורת.

עו"ד שרון שטיין: הוא צריך להתפטר מהדירקטוריון ופבל ימונה במקומו לדירקטוריון.

מר אלי שבירו: הוא כבר התפטר מהדירקטוריון.

מר אלי שבירו: מה אתה, הדובר של כולם? תגיד לי, מה איתך? אתה מנכ"ל או ממלא מקום?

מר פבל פולב: הוא איתי, כן, ממלא מקום ראש העיר. אתה אמרת משהו יפה, תמשיך, נו, באמת.

מר רון נחמן-ראה"ע: תודה רבה. תודה רבה. אז אני אומר כך, אריה, עשו לי טובה,

מר אריה ברסקי: אני מדבר ליוסי.

מר רון נחמן-ראה"ע: למה לך להגיד לו? בן אדם מבוגר יודע מה הוא עושה.

מר יוסי חן : אתה יודע ... חבר ועדת מכרזים מותר לי להיות כי אלי שבירו, לא יודע מי היה יו"ר ועדת ביקורת,

מר אלי שבירו : אני הייתי יו"ר ועדה והייתי חבר. אסור היה לי להיות יושב ראש, אבל מותר היה להיות חבר.

(מדברים ביחד)

מר רון נחמן-ראה"ע : שבירו, אתה רוצה לנהל את הישיבה? אני קם ותהיה מ"מ ראש העיר, נכון?

מר אלי שבירו : בבקשה, אני מוכן, אין לי בעיה.

מר רון נחמן-ראה"ע : אובאמה. אז אני אומר ככה,

מר פבל פולב : אז כן או לא?

מר רון נחמן-ראה"ע : תקשיב טוב, אני מוכן לכל דבר, הסברתי לכם את הבעיה של הוועדה לבטיחות בדרכים. ואני אומר דבר שני, שתי ועדות לא תעזו לגעת בהן – אחת זו ועדת המכרזים, וזה יהיה רוב 2 לקואליציה, למרות שהיא במינוי שוויון, אף אחד לא יגע במנו שהיא יושב שם בוועדת המכרזים.

מר יוסי חן : למה?

מר פבל פולב : למה? זה בלי הסכמה?

מר רון נחמן-ראה"ע : אני אומר לך מה אני לא מסכים. אתה יכול להסכים.

מר יוסי חן : לא, אני רוצה לשמוע את היועץ המשפטי.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני אומר לך כרגע,

מר יוסי חן : שיגיד היועץ המשפטי.

מר רון נחמן-ראה"ע : יוסי, תסלח לי, אני מבקש, אני רוצה לגמור את העסק. אני מוכן לכל מיני פרוצדורות לבדוק את מה שצריך לבדוק, תבדקו מה שאתם רוצים. שתי ועדות לא תגעו בהן בעניינים האלה שאתם רוצים לעשות, לך אני אומר, שבירו – אחד זה ועדת הכספים; והשניה זה ועדת מכרזים, שיש לה רוב להנהלה של הקואליציה. למרות שהיא במיעוט עכשיו של 6 נגד 5. אני אומר לך, כל דבר מבחינתי אין בעיה. פה, שאתה עם האופוזיציה,

מר יוסי חן : זה לא מקובל עלינו אבל.

מר רון נחמן-ראה"ע : אז תעשה מה שאתה רוצה.

מר יוסי חן : אתה לא יכול לעשות מה שאתה רוצה.

מר רון נחמן-ראה"ע : גם אתה לא.

מר יוסי חן : אנחנו לא יכולים להיות יושב ראש ועדה,

מר רון נחמן-ראה"ע : אז אני אומר לך,

(מדברים ביחד)

מר יוסי חן : אתה בעצמך אמרת,

מר רון נחמן-ראה"ע : יוסי, אני לא מוכן לדו שיח.

מר יוסי חן : מה זה אתה לא מוכן? מה זה, בכוח?

מר רון נחמן-ראה"ע : אתה רוצה לדבר?

מר יוסי חן : כן, אני רוצה לדבר.

מר רון נחמן-ראה"ע : בסדר. אתה רוצה לדבר?

מר יוסי חן : אתה נותן לי רשות דיבור?

מר רון נחמן-ראה"ע : כן, בטח.

מר יוסי חן : אז אני אגיד לך, רון. תקשיב משהו, בוא אני אומר לך.

מר רון נחמן-ראה"ע : תקבל זכות דיבור.

מר יוסי חן : אני מדבר. תיתן לי? או קיי.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני אמרתי את זה.

מר יוסי חן : לא, חשבתי עכשיו.

מר רון נחמן-ראה"ע : אבל תרבות הדיבור עד הבחירות תהיה שונה.

מר יוסי חן : 100%.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני אומר את זה לכם, תעשו מה שאתם רוצים, אתם יכולים לעשות ועדת כספים של 3 אנשים אחרים בכלל בלי הקואליציה, אתם יכולים לעשות ועדת מכרזים בלי הקואליציה, בגלל שיש,

מר אלי שבירו : ועדת מכרזים אפשר בלי הקואליציה?

מר רון נחמן-ראה"ע : הכול אתה יכול לעשות. הכול אתה יכול לעשות.

גב' לודמילה גוזב : מה, אני מפריעה לך?

מר אלי שבירו : לא, מה פתאום?

מר רון נחמן-ראה"ע : הכול אתה יכול לעשות.

מר אלי שבירו : הוא אומר הכול. הוא לפני רגע אמר משהו אחר, בגלל זה אני לא יודע. התבלבלתי.

מר רון נחמן-ראה"ע : אתה יכול הכול לעשות מה שאתה רוצה. אני אומר לך את הדבר הזה ותעשה,

עו"ד שרון שטיין : לא, אתה לא יכול.

מר אלי שבירו : הוא אמר שאני יכול.

עו"ד שרון שטיין : לא, אתה לא יכול.

מר אלי שבירו :

הוא אמר שאני יכול.

עו"ד שרון שטיין : אז הוא טועה. הוא טועה, כי אם יש 5:6, אז זה אומר שיהיה

נציג אחד בכל ועדה.

מר רון נחמן-ראה"ע : שרון, תן לי, אני טוב במתמטיקה, ב-136,000 ₪ איך לחלק

10 ₪ פה ו-15 ₪ שם. הוא מומחה. הוא גם מומחה בוועדות. אתה מבין? הכול הוא

מומחה. גם בעניין של הקילומטרז' של הג'יפ, אני אומר לך, שם לא היה. אני רק אומר

לך, אני אומר כרגע, מצידו תעשה מה אתה רוצה. יש לך את הסמכות כממלא מקום

ראש העיר בתואר,

מר אלי שבירו :

יפה. התקדמנו. יפה.

מר רון נחמן-ראה"ע : אתה יכול לעשות את מה שאתה רוצה, תקרא לזה איך שאתה

רוצה. תעשה את מה שאתה רוצה, אתה תהיה חתום על זה.

מר אלי שבירו :

בוודאי.

מר רון נחמן-ראה"ע : ואתה תהיה חתום לא כמו שהיית פחדן וברחת עם זה שאתה

מוכן להגיד קודם על איזה סעיף שם לא לפרוטוקול שתהיה מוגן, אלא שתכתוב את

המכתב הזה שתקבל תביעה. אם אין לך את האומץ לכך, ככה אתה. איך אתה יכול

להיות,

מר אלי שבירו :

ככה, בפרוטוקול. בפרוטוקול.

מר רון נחמן-ראה"ע :

אתה רוצה להשמיץ אנשים.

מר אלי שבירו :

לא. אני בפרוטוקול אגיד את כל מה שאני יודע.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני אתן לך אבל קודם הוא ידבר. קודם הוא ידבר.

מר אלי שבירו : אז יאללה, בוא, תן לו לדבר. אז תן לו לדבר.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני רק אומר לך, שבירו, בקטע הזה הולך לך להיות עכשיו מסלול איתי. מסלול איתי, אני כבר אומר לך את זה. אף אחד אחר חוץ ממך והסגנית שלך. אני אטפל בדבר הזה אחד אחד. ואני אומר לך עוד הפעם,

מר אלי שבירו : אתה לא נחשב, אתה לא נחשב, אתה לא נחשב והוא לא נחשב.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני רוצה להגיד לך, הדרך שלך לפגוע במנגנון העירייה,

מר אלי שבירו : להגן על מנגנון העירייה.

מר רון נחמן-ראה"ע : כשתדבר תגיד מה שאתה רוצה. הדרך שלך לפגוע במנגנון העירייה, להפעיל לחץ ופחד על המנהלים,

מר אלי שבירו : מי מפעיל לחץ ופחד?

מר רון נחמן-ראה"ע : אתה תגיד מה שאתה רוצה כשתגיד אחר כך. אני אומר לך עוד הפעם, אתה עושה דברים שהם לא מנהליים ולא, אני לא יודע אם עדיין לא חוקיים, אנחנו בודקים את זה. אני רק אומר לך שלגבי הנושא הקודם, אני הולך להגיש נגדך את התלונה לאיפה שאני צריך להגיש בעבירות האלה. ואני אומר לך אותה פה, שלא תגיד לא ידעת. כמו שהיה לך באורנית ואתה בוכה שם כל הזמן על העסק של אורנית עם המכתבים.

מר אלי שבירו: מי בוכה?

מר רון נחמן-ראה"ע: לא, הוא כתב את זה עכשיו במכתב, אתם קיבלתם אותו.

מר פבל פולב: איזה?

מר רון נחמן-ראה"ע: הוא כתב מכתב שבמשך 3.5 שנים שומו שמים, ראש העיר

הזה, במשך 3 שנים לא כינס שם שתי ישיבות. אחת – ב-24 לינואר, נדמה לי אלפיים ו-

מר אלי שבירו: למה? תקריא להם את המכתב. תקריא להם. אתה רוצה? אני

אקריא להם את המכתב.

מר רון נחמן-ראה"ע: ואני רוצה להגיד לכם,

מר אלי שבירו: לא, אני אקריא.

מר רון נחמן-ראה"ע: 5 ימים שראש העיר גמר את הניתוח שלו בבית החולים,

ואתה בחוצפתך, בנבזותך, ברשעותך, שאתה רשע,

מר אלי שבירו: אתה יודע, כשאתה מדבר ככה, 3 אצבעות,

מר רון נחמן-ראה"ע: אמרנו, רשע.

מר אלי שבירו: 3 אצבעות חוזרות אליך.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני חוזר ואומר לך שאני אתן לך,

מר אלי שבירו: 3 אצבעות חוזרות אליך. ואם אתה מצפה שאני ארד לרמה

שלך ואני אקלל אותך, אז יש לך טעות. אני לא ארד לרמה שלך. אני אאחל לך בריאות ואורך ימים, ואתה לא תצליח לגרור אותי למקום שאתה נמצא בו.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני אגרור אותך "באבו-אבוהה" כי אתה מתנהג,

מר אלי שבירו: לא תצליח לגרור אותי,

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה רוצה לענות לי?

מר אלי שבירו: לא תצליח לגרור אותי,

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה רוצה לענות לי? תגייד מה שאתה רוצה.

מר אלי שבירו: אני אומר לך.

מר רון נחמן-ראה"ע: אמרת את האצבעות האלה כבר בפעם הקודמת והכול בסדר.

מר אלי שבירו: 100%. אני אחזור ואני אגייד לך ואני אחזור ואני אגייד לך,

מר רון נחמן-ראה"ע: שבירו, אמנס אתה ממלא מקום,

מר אלי שבירו: כשאתה מדבר בצורה כזאת אני מזכיר לך איך אתה אמרת –

את מכבדי אכבד – אבל אתה לא מכבד אף אחד.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני לא מכבד אותך. אתה לא מבין את זה.

מר אלי שבירו: אף אחד אתה לא מכבד. בגלל זה, זה מה שאתה מקבל.

מר רון נחמן-ראה"ע : כן. או קיי, גמרת?

מר אלי שבירו : ולכן אני אומר לך, תסתכל טוב טוב במראה,

מר רון נחמן-ראה"ע : גמרת? אני יכול להמשיך את הדברים שלי?

מר אלי שבירו : לא. אני אסיים.

מר רון נחמן-ראה"ע : אתה רוצה או שאני סוגר את הישיבה?

מר אלי שבירו : כשאני אסיים אני אתן לך.

מר רון נחמן-ראה"ע : לא, אתה לא תיתן לי. אני שואל אותך עכשיו, פעם ראשונה

לא, אני אומר לך תפסיק,

מר אלי שבירו : בבקשה, תדבר.

מר רון נחמן-ראה"ע : פעם שניה.

מר אלי שבירו : תדבר.

מר רון נחמן-ראה"ע : ופעם שלישית אתה עף החוצה.

מר אלי שבירו : אתה אל תאיים עלי.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני לא מאיים, אני אומר לך החוצה, זה הכול. ונראה שלא

תעשה את זה.

מר אלי שבירו: בסדר.

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה רוצה? אני אעשה לך את התרגיל הזה.

מר אלי שבירו: תעשה איזה תרגיל שאתה רוצה.

מר רון נחמן-ראה"ע: עכשיו אני רוצה להגיד ככה – נבזות,

מר אלי שבירו: בוא נצביע.

מר רון נחמן-ראה"ע: רשעות, רוע, עם החייכנית שלך שם, אני אומר את הדברים האלה כי כל מי שיקרא את הפרוטוקולים של העירייה, אתם תצטרכו להסביר מחר בציבור הזה.

מר אלי שבירו: ... של ראש העיר.

מר רון נחמן-ראה"ע: שבירו, אני קורא לך פעם שניה. בישיבה הזאת, שראש העיר 5 ימים לאחר ניתוח של 5.5 שעות, שולח ראש הסיעה הגדולה, אריאלי, מר שבירו, וארבעת המוסקטרים שלו, כותבים מכתב עם עוד אנשים נוספים ומבקשים ישיבה שלא מן המניין. חס וחלילה, ראש העיר לא עשה את זה. בקטע הזה, הוצאתי מכתב אחרי זה. ואני רק רוצה להגיד לך,

מר יוסי חן: זה משהו מלפני שנה ומשהו, לא?

מר רון נחמן-ראה"ע: נכון.

מר יוסי חן: לא מעכשיו.

מר רון נחמן-ראה"ע: אז הוא כותב במכתב, הוא כותב עכשיו במכתב על מעשי החטא של ראש העיר, איך זה שלא כינס ישיבה. תסתכל, ב-3.5 שנים, שני מקרים – המקרה הזה, זה של הניתוח שלי, שהייתי מאושפז בבית חולים, ואתה יודע את זה.

מר יוסי חן: ומה עם הישיבה עכשיו, שהגשנו בקשה לפני, מתי הגשנו בקשה לישיבה שלא מן המניין?

מר אלי שבירו: לפני הישיבה הקודמת.

מר רון נחמן-ראה"ע: אז אני אמרתי לך את הדבר הזה.

מר יוסי חן: דרך אגב, שני דברים, גם ישיבה שלא מן המניין וגם לא קיימת את הישיבה הזו של היום בזמן.

מר רון נחמן-ראה"ע: נכון.

מר יוסי חן: כי קבענו בתחילת החודש.

מר רון נחמן-ראה"ע: נורא. נורא. מה לעשות?

מר יוסי חן: עכשיו, מה אתה אומר למעשה?

מר רון נחמן-ראה"ע: רגע, יוסי, תן לי. אז אני רק אומר לך, מי שחתום על המכתב, מר שבירו, שהיה מנהל בכיר, והוא ידע לעמוד כל הזמן בסדר היום שהיה צריך לתפקד. כל דבר, הוא עמד ממש בסדר היום. אם אתה רוצה לשאול, תשאל את מנו, יגיד לך בדיוק איך הוא עמד בסדר היום על כל דבר ודבר. לכתוב מכתב לשר הפנים שעושה צחוק ממנו ומאלה שחתומים על המכתב הזה, זו בושה. ולך (שירה) אני אגיד לך, את זה אני מעביר לראש העיר שלך, שיידע מי את ומה את.

גב' שירה דקל : אתה עוד פעם נכנס לחיים האישיים שלי? למה שלא תדבר גם עם בעלי? תדבר עם בעלי, יש לי רעיון.

עו"ד שרון שטיין : רון, רון, שניה, רון,

מר רון נחמן-ראה"ע : כן, מה רצית?

מר פבל פולב : עד פה.

גב' שירה דקל : לא, אני רוצה לשמוע מה לשרון יש להגיד.

מר רון נחמן-ראה"ע : מה זה?

גב' שירה דקל : אני רוצה לשמוע מה לשרון יש להגיד.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני אומר לך את הדבר הזה. הדרך שלך,

גב' שירה דקל : אז תגיד בקול רם.

עו"ד שרון שטיין : עד כאן.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני אומר לך את הדבר הזה, גברת יקרה,

גב' שירה דקל : זה איוס לחיים האישיים שלי.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני לא מנהל את החיים האישיים שלך ולא כלום. אני לוקח

את הפרוטוקולים ואפנה את זה בלינק למה את אמרת. זה הכול.

מר פבל פולב : למי אבל, למי?

מר רון נחמן-ראה"ע : זה הכול. זה הכול. לכולי עלמא.

גב' שירה דקל : אין בעיה, זה נמצא באתר העירוני. כולם רואים את זה.

מר רון נחמן-ראה"ע : נכון. נכון.

גב' שירה דקל : אז בזה אין לי בעיה. ואני מאד גאה בכל מה שאמרתי.

מר רון נחמן-ראה"ע : זה נמצא באתר.

עו"ד שרון שטיין : לאור ההודעה של יוסי, תצביעו על ועדת ביקורת.

מר יוסי חן : הוא יכול להיות דירקטור ...

עו"ד שרון שטיין : הוא לא יכול להיות גם יו"ר ועדת ביקורת.

מר פבל פולב : אני מתפטר, הוא נכנס במקומי. אז נצביע עכשיו. תגיד מה

להצביע בשביל החוק, נצביע.

עו"ד שרון שטיין : שיוסי יהיה יו"ר ועדת ביקורת,

מר רון נחמן-ראה"ע : אני הסכמתי לזה.

עו"ד שרון שטיין : אז צריך להצביע.

- מר פבל פולב** : אז תגיד איך זה אמור להיות לפי החוק.
- מר אלי שבירו** : בואו נצביע.
- מר רון נחמן-ראה"ע** : לא, אבל יש לי כאן עוד דבר, אני לא מסכים לזה.
- עו"ד שרון שטיין** : לא, רק על זה.
- מר רון נחמן-ראה"ע** : לא, אני לא מסכים לזה. יש ההצעה שלו להחליף את מנו.
- עו"ד שרון שטיין** : לא, רק על ועדת הביקורת הם מדברים כרגע.
- מר רון נחמן-ראה"ע** : תסלח לי, במכתב שלו,
- מר פבל פולב** : מנו, אתה לא רוצה? הוא לא רוצה.
- מר מקס צ'רנוגלז** : אבל רגע, מצביעים על כל הצעה בנפרד, לא?
- מר פבל פולב** : כן.
- עו"ד שרון שטיין** : כרגע מה שמבקשים זה רק ההצעה על ועדת ביקורת.
- מר רון נחמן-ראה"ע** : אני לא רוצה.
- מר אלי שבירו** : אנחנו מסירים את ועדת המכרזים, בסדר?
- מר יוסי חן** : מהיום.

מר רון נחמן-ראה"ע: כן, בסדר.

מר אלי שבירו: מהיום. אנחנו מסירים את ועדת המכרזים.

מר רון נחמן-ראה"ע: מה זה מהיום? מה זה מהיום?

מר אלי שבירו: לא היום, עזוב, יוסי. אנחנו מסירים את ועדת מכרזים. אנחנו עכשיו רוצים להצביע על הנושא של ועדת ביקורת.

מר יוסי חן: אני רוצה להיות חבר בוועדת מכרזים יותר מוועדת ביקורת. מה לעשות? יותר חשוב לי.

מר פבל פולב: עוד חודש.

מר יוסי חן: שאני אוכל לדבר, כמו שאומר שרון, בזמן אמת. לא לדבר אחר.

מר אלי שבירו: יוסי, עוד חודש.

מר רון נחמן-ראה"ע: הנה, אני מודיע לך, אם כן, אני לא מעלה שום דבר להצבעה, אני מוריד את הנושא מסדר היום. זה הכול.

מר אלי שבירו: מה זה מוריד את זה מסדר היום?

מר רון נחמן-ראה"ע: מוריד את זה.

מר אלי שבירו: אתה צריך להצביע, אתה צריך רוב להוריד מסדר היום.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני רק אומר לך, אתה יכול לקבל איזו הצבעה שאתה רוצה,

מר אלי שבירו : היועץ המשפטי, כדי להוריד את זה מסדר היום צריך רוב?

מר רון נחמן-ראה"ע : אני אומר לך כך, אני מודיע לך, אני לא,

מר אלי שבירו : היועץ המשפטי, בשביל להוריד את זה מסדר היום צריך רוב?

מר רון נחמן-ראה"ע : לא.

מר אלי שבירו : היועץ המשפטי.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני אומר לך כרגע,

מר אלי שבירו : אני שואל את היועץ המשפטי.

מר רון נחמן-ראה"ע : לא רוצה. תצביע על מה שאתה רוצה.

מר אלי שבירו : אני שואל את היועץ המשפטי.

מר רון נחמן-ראה"ע : בסדר. הבנתי. אבל אני אומר לך ואני אומר לכולכם, את

התרגילים של עוד חודש – לא איתי.

מר פבל פולב : בסדר. בסדר.

מר אלי שבירו : או קיי.

מר יוסי חן : אני אציע עוד חודש. עוד חודש אני אציע. יש דמוקרטיה.

הבטחת שתיתן לי את רשות הדיבור.

מר רון נחמן-ראה"ע: מה זה?

מר יוסי חן: רשות דיבור הבטחת שתיתן לי.

מר רון נחמן-ראה"ע: כן, בבקשה.

מר יוסי חן: עכשיו תראה, רון, באמת אני אומר לך, תאר לך עכשיו שאני אסתובב בכל העיר ואני אגיד – רון נחמן לא ראש העירייה. אתה ראש העירייה, נבחרת, לא משנה כמה קולות, 100 קולות, 1,000, מה זה משנה? אנחנו צריכים לדעת לכבד. הצבעת, שבירו ממלא מקום, התקנון אומר, אתה מינית, אני הצבעתי נגד.

מר רון נחמן-ראה"ע: נכון.

מר יוסי חן: אני הצבעתי נגד. אתה היית בעד. עכשיו אני אומר לך, אנחנו צריכים לדעת, אני הצבעתי נגד ואני צריך לקבל את הרוב, דעת הרוב. וקיבלתי את דעת הרוב שאלו הוא ממלא מקום ואלי הוא יו"ר ועדת חינוך, הצבעת נגדו, אתה הצבעת בעדו. עכשיו אי אפשר לבוא ולהגיד, אמרת אנרכיה, זה מוביל לאנרכיה באמת מה שאתה עושה.

מר רון נחמן-ראה"ע: נכון, זה מה שקורה פה.

מר יוסי חן: לא, אבל מה אתה אומר?

מר אלי שבירן: זה מה שאתה עושה.

מר יוסי חן: אני עכשיו לא מקבל את דעת הרוב, ואתה אפילו נכנס

למקומות, בוא נכבד את הרוב, יש יועץ משפטי.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני אומר לך שוב, אני נותן לכם את מה שאתם רוצים, תחליטו את מה שאתם רוצים, אני לא משתתף בהצבעה הזאת.

מר אלי שבירו : אל תשתתף.

מר רון נחמן-ראה"ע : לא משתתף בהצבעה הזאת.

מר יוסי חן : זכותך. זכותך.

מר רון נחמן-ראה"ע : תעשו מה שאתם רוצים, ואני מודיע לך שאני אעשה את הכול כדי לא לכבד את ההחלטות שלכם. זה הכול.

מר אלי שבירו : אין בעיה. טוב.

מר רון נחמן-ראה"ע : זה הכול. אתם יכולים להצביע על יו"ר ביקורת, מכרזים, מה שאתם רוצים. את ניהול העירייה אף אחד מכם לא יקבל. אם אתם רוצים לנהל את העירייה,

מר פבל פולב : ועדות, איזה ניהול העירייה? ועדות.

מר רון נחמן-ראה"ע : אתם רוצים לנהל את העירייה.

מר פבל פולב : זה פרנויה.

מר רון נחמן-ראה"ע : אין לי פרנויה, יש לי היכרות אתכם אחד אחד מי אתם. לכן אני אומר,

מר פבל פולב : פעם הייתי בוועדת תחבורה, מה, היתה לך בעיה? בחייך, מה,

איזו בעיה בוועדת תחבורה היתה לך?

גב' לודמילה גוזב : אבל אתה היית בקואליציה.

מר פבל פולב : אז מה?

מר מקס צ'רנוגלז : לא משנה.

גב' לודמילה גוזב : משנה.

עו"ד שרון שטיין : אבל זה החוק.

מר פבל פולב : בסדר, מסכים. אז אני רוצה להיות חבר. אפשר להיות חבר

בוועדת תחבורה? תגיד מה, למה כל הפוליטיקה הזאת עכשיו, רון? רוצה לעבוד?

מר רון נחמן-ראה"ע : כי אתם משחקים פוליטיקה.

מר פבל פולב : לא, אני לא משחק פוליטיקה.

מר אלי שבירו : אז בואו נצביע.

מר יוסי חן : לא, אני אומר לך, אני בחודש הבא מביא הצעה לסדר למנות

אותי,

מר פבל פולב : עזוב עכשיו חודש הבא.

מר יוסי חן : לא, גם בחודש הבא, יותר חשוב לי ועדת מכרזים מוועדת ביקורת.

מר פבל פולב : אתה לא רוצה להיות בוועדת ביקורת?

מר יוסי חן : אני רוצה ועדת מכרזים. אני לא רוצה ביקורת. אני רוצה מכרזים.

מר רון נחמן-ראה"ע : יש לנו 10 דקות ואני אומר לכם ככה, טוהמי מושך את ההצעה שלו, מספר 10.

מר יוסי חן : למה?

מר מוטי אמיר : ירדה.

גב' לודמילה גוזב : ככה הוא רוצה.

מר רון נחמן-ראה"ע : ככה הוא רוצה.

מר פבל פולב : עכשיו את עורך דין שלו.

מר יחיאל טוהמי : בתיאום.

מר רון נחמן-ראה"ע : עוד חודש.

מר פבל פולב : ראש העירייה, אני מבקש שאלה, אתה מוכן שאני אהיה חבר ועדת תחבורה? מה מפריע לך?

מר מקס צ'רנוגלז : בטיחות בדרכים.

מר פבל פולב : אז אני מבקש, בטיחות בדרכים.

עו"ד שרון שטיין : ... תעשו את החלוקה.

מר פבל פולב : אנחנו יושבים פה עכשיו. מה, אני מרוויח כסף?

מר רון נחמן-ראה"ע : פבל, אין לי איתך בעיה, מה אתה רוצה?

מר פבל פולב : אז בוא נצביע על זה, שזה יהיה כתוב בפרוטוקול.

מר רון נחמן-ראה"ע : לא.

מר פבל פולב : למה לא?

מר רון נחמן-ראה"ע : אני אגיד לך למה.

מר פבל פולב : עוד חודש אתה רוצה למשוך?

מר רון נחמן-ראה"ע : באותו רגע אדון שבירו אומר – עוד חודש. אתה לא תטרטר

אף אחד.

מר פבל פולב : אבל לא 4 אנשים. אתה שאלת אותי? אנחנו נגיע לזה, נדון

בזה. עכשיו יש משהו אחר.

מר רון נחמן-ראה"ע : תקשיב לי טוב, בעוד חודש אף אחד לא יטרטר אותי, לא

שבירו וכל הרביעייה שלו. אף אחד לא יטרטר אותי. ואני אומר לך כרגע, עד הבחירות

שנה הבאה, ככה זה יהיה. תעשו ישיבות של אמן המניין, תעשו ישיבות מהמניין, תעשו הצהרות כאלה ואחרות,

מר פבל פולב : רון, אנחנו חייבים להצביע, אנחנו לא יכולים לוותר על זה.

מר רון נחמן-ראה"ע : תצביעו על מה שאתם רוצים. אני לא משתתף בהצבעה הזאת. למה? אם הוא לא היה מציע את האמירה שלו הזאת, שעוד חודש זו זכותה של האופוזיציה לעשות את הכול,

מר יוסי חן : אם יגיד היועץ המשפטי שאין זכות להעלות את זה, אז אני ארד מזה.

מר רון נחמן-ראה"ע : יש, יש, יש.

מר יוסי חן : אז מה הבעיה?

מר רון נחמן-ראה"ע : אבל יש,

מר יוסי חן : מה הבעיה?

מר רון נחמן-ראה"ע : אז למה אני אעשה את זה עכשיו?

מר יוסי חן : בוא נעשה את זה עכשיו.

מר אלי שבירו : אז בוא נעשה את זה עכשיו.

מר רון נחמן-ראה"ע : למה עכשיו?

מר יוסי חן: למה לא עכשיו? זה על סדר היום.

מר רון נחמן-ראה"ע: נעשה עוד חודש.

מר יוסי חן: זה על סדר היום היום. אתה העלית את זה לסדר היום.

מר רון נחמן-ראה"ע: אתם כתבתם את זה.

מר אלי שבירו: אז בוא נצביע עכשיו על זה.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני לא יכול להצביע כי אני לא מאמין לך מילה.

מר אלי שבירו: קודם כל, זה לא קשור בכלל.

מר רון נחמן-ראה"ע: מה שעשית בחוזה חתום,

מר אלי שבירו: לא קשור בכלל.

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה מפר חוזה חתום.

מר אלי שבירו: לא, לא, עזוב, עזוב, אני יכול לדבר איתך על הנושא של

החוזה. מותר לנו להצביע. אנחנו לא מושכים. אם הוא רוצה להוריד את זה הוא צריך רוב.

מר יוסי חן: כל מה שיש בסדר היום, או שמצביעים או שמורידים מסדר

היום.

מר פבל פולב: שרון שטיין, מה אנחנו עושים? אני רוצה להצביע על זה.

מר יוסי חן : מה שיש בסדר היום צריך להצביע.

מר רון נחמן-ראה"ע : על מה זה?

מר פבל פולב : שינוי ועדות.

מר אלי שבירו : ועדת ביקורת – מר יוסי חן במקום מר פבל פולב. בוא נצביע.

מר יוסי חן : מה הבעיה?

מר רון נחמן-ראה"ע : אתה לא יכול להצביע.

מר פבל פולב : אדוני היועץ המשפטי,

עו"ד שרון שטיין : ההצעה שלכם כמו שהיא כיום משנה את האיזון בין

הקואליציה לאופוזיציה בוועדות. הדבר היחידי שלא משנה זה אתם עושים ממילא את

ההצרכה ביניכם, ועל זה תצביעו, אין בעיה.

מר אלי שבירו : אז בוא נצביע.

(מדברים ביחד)

עו"ד שרון שטיין : הוא לא רוצה.

מר פבל פולב : למה לא רוצה?

מר אלי שבירו : רגע, שניה,

מר יוסי חן : אני, רון יודע שאני,

עו"ד שרון שטיין : אתה רוצה ועדת תחבורה, הוא רוצה ועדת מכרזים.

מר אלי שבירו : תרד רגע מוועדת תחבורה.

מר פבל פולב : אני יורד. אני ביקשתי לעשות פה את ה ...

עו"ד שרון שטיין : לא, זו לא הצעה. משנים תוך כדי תנועה את ההצעות?

מר אלי שבירו : מותר לי למשוך בדיוק כמו ש,

עו"ד שרון שטיין : לא, לא, לא, זו לא הצעה לסדר יום.

מר אלי שבירו : רגע, שניה,

מר רון נחמן-ראה"ע : אני מודיע לך,

מר אלי שבירו : אתה אמרת, היועץ המשפטי אמר שאי אפשר שפבל ייכנס

במקום רון לוועדת תחבורה כי זה סטטוטורי. הנושא זה יורד מסדר היום.

עו"ד שרון שטיין : לא, הוא לא יכול להיות יושב ראש.

מר אלי שבירו : אז הוא יורד מסדר היום. ולכן מה שנשאר, ויש עדיין, יש

אפשרות להעביר אחד מצד האופוזיציה לקואליציה.

מר רון נחמן-ראה"ע : איזה?

מר אלי שבירו : וזה בוועדת מכרזים.

מר רון נחמן-ראה"ע : לא בא בחשבון.

מר אלי שבירו : או קיי. אתה יכול להגיד לא בא בחשבון, אנחנו נצביע.

מר רון נחמן-ראה"ע : אז אני אומר לך,

מר אלי שבירו : אבל אנחנו מצביעים.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני אומר לך, אני לא אקיים את הדברים האלה. פשוט מאד.
תלך ליועץ המשפטי לממשלה.

(מדברים ביחד)

מר אלי שבירו : זימנו ישיבה שלא מן המניין. הכנסתם את זה, אתה אמרת
שזה לא ניתן את הסעיף של פבל במקום רון בוועדת תחבורה. יורד. עכשיו יש אפשרות
לעשות את ה -

מר רון נחמן-ראה"ע : מה אתה חושב, שאתה תקבל שניים מתוך שלושה בוועדת
מכרזים או ועדת כספים?

מר יוסי חן : למה לא?

מר רון נחמן-ראה"ע : אתה חושב?

מר אלי שבירו : זה לא חוקי?

- עו"ד שרון שטיין: רון, זה לא מה שהוגש.
- מר אלי שבירו: זה לא חוקי?
- עו"ד שרון שטיין: זה לא מה שהוגש.
- מר מוטי אמיר: הוגש משהו אחר ואי אפשר לשנות את זה עכשיו.
- מר פבל פולב: אבל אנחנו עכשיו בדיון? מה זה הוגש? מדברים על זה.
- מר מוטי אמיר: תמשכו, תגיש אחד חדש.
- עו"ד שרון שטיין: אתם הגשתם בקשה לישיבה שלא מן המניין?
- מר יוסי חן: כן.
- מר פבל פולב: אז בוא נדון על זה.
- עו"ד שרון שטיין: לא עכשיו.
- מר אלי שבירו: רגע, רגע, מותר לנו כחברי מועצה,
- עו"ד שרון שטיין: משהו שהוא לא בסדר היום?
- מר אלי שבירו: מותר לנו להציע, לא, זה בסדר היום.
- עו"ד שרון שטיין: לא. אתם יכולים להוריד את זה.

מר אלי שבירו :

אנחנו יכולים להוריד את ועדת תחבורה.

מר פבל פולב :

עזוב אותי מהצעות עכשיו, מה אתה מקשיב להצעות?

עו"ד שרון שטיין :

תקשיבו, חבר'ה, אתם הגשתם בקשה כמקשה אחת.

מר אלי שבירו :

לא ביקשנו כמקשה אחת. מי אמר?

עו"ד שרון שטיין :

אלי, אני יודע שאתה תנסה לא לתת לי לדבר, אבל בבקשה

תן לי להשלים. אתם הגשתם בקשה לכנס, אני מזכיר לכם, זו בקשה לכינוס ישיבה שלא מן המניין, זו לא הצעה,

מר אלי שבירו :

לדון. לדון. נכון. על סדר היום לדון.

מר יוסי חן :

בואו נקבל את ההצעה שלו. נקבל את ההצעה של שרון,

בישיבה הבאה נעלה את זה.

עו"ד שרון שטיין :

לא, אבל רון לא מסכים.

מר יוסי חן :

רון, בישיבה הבאה,

עו"ד שרון שטיין :

רון הסכים, אתם דיברתם ביניכם, קואליציה ואופוזיציה,

ספציפית לגבי הסעיף של, אתם הגשתם הזמנה, בקשה לכינוס ישיבה שלא מן המניין, לא הצעה לסדר יום, שאפשר למשוך אותה, כיחידה אחת. זה מה שרציתם לכנס את הישיבה. היה ויכוח, אמרנו, זה ידון בישיבה הנוכחית. עכשיו, אתם לא יכולים תוך כדי התהליך לשנות את סדר היום.

מר אלי שבירו: אל תדאג, אנחנו נעשה ישיבה,

מר רון נחמן-ראה"ע: שבירו, תן לו לדבר.

עו"ד שרון שטיין: זאת אומרת, אתם חושבים שאתם יכולים אבל אתם לא יכולים.

מר יוסי חן: אני מקבל את מה שאתה אומר.

עו"ד שרון שטיין: רגע, שניה יוסי, שניה. אתם הצעתם בהסכמה בין כולם, לדון רק בסעיף של יו"ר ועדת ביקורת, הצרכה בינך לבין פבל. אתה תהיה יו"ר ועדת ביקורת, פבל ייכנס במקומך לדירקטוריון של אריאל מערב. מאחר וזה בהסכמה זה בסדר, אפשר להצביע על זה. רון עכשיו אומר, מאחר ואתם עומדים, אני לא מוכן, אני חוזר למסקנה הזאת. תגישו את זה מחדש.

מר יוסי חן: עוד שבוע נגיש את זה עוד פעם.

מר אלי שבירו: נגיש, בסדר.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני רוצה להגיד לכם כמה דברים. באמת, זה לא משנה ההרכב הזה של כל מיני ועדות כאלה. זה נורא חשוב להיסטוריה וכל הדברים האלה. יש אנשים שזה אכפת להם כל זה, הם חושבים שמזה הם יכולים,

מר פבל פולב: למה? זה סמכות, אפשר לעבוד. מה, אנחנו צריכים להיכנס לאפיקים מאחורה וזה? תן לי לעבוד. תן לי לעבוד כשיש לי סמכות, אני יכול לפתור,

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה בא בתור מה?

מר פבל פולב : בתור יו"ר. אבל לא יכול, אז חבר, תן לי סמכות.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני אתן לך סמכות, תבוא תדבר איתי.

מר פבל פולב : יפה.

מר רון נחמן-ראה"ע : כשתבוא לדבר איתי, תקבל הוראה מפאינה שתבוא לדבר איתי,

מר פבל פולב : אני לא אבוא לדבר איתך. תן קח אצלי לא עובד.

מר יוסי חן : הוא לא יכול לתת הוראה לפאינה. אתה יודע, בבית הוא מבקש. אם הוא יתן הוראה לפאינה,

מר רון נחמן-ראה"ע : זה בדיוק העניין. שבירו, אני אומר את זה לך, לו אני הייתי במקומך, במקום לשלוח את המכתבים האלה, אתה יודע את הטלפון שלי, היית אומר – אני רוצה פגישה עם ראש העיר,

מר אלי שבירו : באמת.

מר רון נחמן-ראה"ע : הנה, אני אומר לך פה. אני אומר לך פה. תגיד לי, מה באמת? אני אומר לך פה.

מר אלי שבירו : או קיי.

מר רון נחמן-ראה"ע : בכלל, אם יש לך כל מיני דברים, במקום לדבר שטויות תבוא לדבר איתי, אולי תחזור למוטב.

מר אלי שבירו: קודם כל, אני לא מדבר שטויות.

מר רון נחמן-ראה"ע: כן, בסדר, אתה דברי חוכמה. ולכן, אני אומר לך ככה, מה שאני אומר לך כרגע, לי אין בעיה לדון בהרכב של הוועדות, כי בסך הכול זה לא מי יודע מה. יש לי דברים שהם נוגעים לניהול העיר ויש דברים שאתם חושבים שיש לכם את האפשרות לא לאפשר את ניהול העיר בדרך החוק. אני מציע שזה לא יהיה בישיבת מועצה. אתה רוצה לשבת איתי בישיבה נפרדת? אני, אין לי בעיה, נשב יחד איתי, 4 שלך, 4 שלי, בלי,

מר אלי שבירו: לא, אנחנו לא 4, אנחנו 6.

מר רון נחמן-ראה"ע: אבל אני מדבר, אני רוצה לראות הסכם,

עו"ד אריאל עזריה: אז אנחנו 5.

מר אלי שבירו: נכון, אתם 5.

מר רון נחמן-ראה"ע: לכן, אבל תקשיב טוב, אתה פשוט לא תופס מה שמסבירים לך. אני אומר לך בדרך הכי פשוטה. אני לוקח אותך כראש הסיעה הגדולה. אם אתה 4 או 6 זה לא מעניין אותי בכלל. ואתה מציג – יש לי 6. מחר 2 יעופו לך – לא יהיה לך כלום.

מר אלי שבירו: נכון.

מר רון נחמן-ראה"ע: אז לכן, תלמד פעם איך צריך להיות בפוליטיקה. אבל כנראה 5 שנים לא מספיק, אז יהיה לך עוד 5 שנים באופוזיציה.

מר אלי שבירו: לא, כראש העיר.

עו"ד אריאל עזריה : אלי, עד כאן. אמרנו, לא מכניסים את העניין הזה.

מר אלי שבירו : סליחה, טעיתי, ראש העירייה.

מר רון נחמן-ראה"ע : עכשיו, אני אומר לך כרגע,

מר אלי שבירו : בואו נעבור לסעיף,

מר רון נחמן-ראה"ע : לא, לא, אני,

מר אלי שבירו : למה? בוא נעבור לסעיף הבא, יש זמן.

מר רון נחמן-ראה"ע : לא רוצה. יש לי זכות מה לעשות.

מר אלי שבירו : אבל יש זמן. יש עוד 3 דקות.

מר רון נחמן-ראה"ע : שבירו, אני יכול לעשות לך עוד שעה.

מר אלי שבירו : בוא, אז בוא נעשה.

מר רון נחמן-ראה"ע : עוד שעה אני יכול. משעה 21:00 המחוג דופק. זה הכול.

מר אלי שבירו : אז בוא נעבור לנקודה הבאה.

מר רון נחמן-ראה"ע : יוסי אמר 3 שעות, הנה 3 שעות.

מר יוסי חן : נעשה עוד ישיבה שלא מן המניין, מה הבעייה?

מר רון נחמן-ראה"ע: בסדר, נעשה אותה עוד חודשיים. אז אני אומר לך ככה, הואיל וזה סתם ויכוחים ואפשר לגמור את הדברים האלה בקלי קלות, אז קובעים פגישה, יושבים, כמו שישבנו כשעשינו את ההסכם הקואליציוני,

מר יעקב עמנואל: אל תעשה עוד הסכם קואליציוני.

מר רון נחמן-ראה"ע: זה הכול. אני לא מבין את זה.

(מדברים ביחד)

מר רון נחמן-ראה"ע: חברים, 21:00.

מוטי אמיר
מנכ"ל העירייה

רון נחמן
ראש העיר

ריכוז החלטות:

2. אישור סגירת תב"רים.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (4 בעד: מר רון נחמן, מר יחיאל טוהמי, גב' לודמילה גוזב, מר יעקב עמנואל ו-6 נגד: מר יוסי חן, מר מקס צ'רנוגלז, מר אבי סמו, מר פבל פולב, מר אלי שבירו, גב' שירה דקל) שלא לאשר את סגירת תב"ר 92 – מערכות בטחון ובקרה מצלמות.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (4 בעד: מר רון נחמן, מר יחיאל טוהמי, גב' לודמילה גוזב, מר יעקב עמנואל ו-6 נגד: מר יוסי חן, מר מקס צ'רנוגלז, מר אבי סמו, מר פבל פולב, מר אלי שבירו, גב' שירה דקל) שלא לאשר את סגירת תב"ר 170 – התקנת עמודי תאורה.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (4 בעד: מר רון נחמן, מר יחיאל טוהמי, גב' לודמילה גוזב, מר יעקב עמנואל ו-6 נגד: מר יוסי חן, מר מקס צ'רנוגלז, מר אבי סמו, מר פבל פולב, מר אלי שבירו, גב' שירה דקל) שלא לאשר את סגירת תב"ר 171 – שדרוג מרכזיות חשמל.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (2 בעד: מר רון נחמן, גב' לודמילה גוזב, 6 נגד: מר יוסי חן, מר מקס צ'רנוגלז, מר אבי סמו, מר פבל פולב, מר אלי שבירו, גב' שירה דקל ו-2 נמנעים: מר יחיאל טוהמי, מר יעקב עמנואל) שלא לאשר את סגירת תב"ר 180 – שיקום מגרש מיני גולף.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (3 בעד: מר רון נחמן, מר יחיאל טוהמי, גב' לודמילה גוזב ו-7 נגד: מר יוסי חן, מר מקס צ'רנוגלז, מר אבי סמו, מר פבל פולב, מר אלי שבירו, גב' שירה דקל, מר יעקב עמנואל) שלא לאשר את סגירת תב"ר 186 – תיקון

מפגעי בטיחות בדרכים.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (4 בעד: מר רון נחמן, מר יחיאל טוהמי גב' לודמילה גוזב, מר יעקב עמנואל ו-6 נגד: מר יוסי חן, מר מקס צ'רנוגלז, מר אבי סמו, מר פבל פולב, מר אלי שבירו, גב' שירה דקל) שלא לאשר את סגירת תב"ר 188 – הנגשה למוסדות ציבור.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (4 בעד: מר רון נחמן, מר יחיאל טוהמי גב' לודמילה גוזב, מר יעקב עמנואל ו-6 נגד: מר יוסי חן, מר מקס צ'רנוגלז, מר אבי סמו, מר פבל פולב, מר אלי שבירו, גב' שירה דקל) שלא לאשר את סגירת תב"ר 222 – רענון תיקי רופא.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (4 בעד: מר רון נחמן, מר יחיאל טוהמי גב' לודמילה גוזב, מר יעקב עמנואל ו-5 נגד: מר יוסי חן, מר אבי סמו, מר פבל פולב, מר אלי שבירו, גב' שירה דקל) שלא לאשר את סגירת תב"ר 227 – שיפוץ וריהוט משרדי רווחה.

6. דיון חוזר בהמלצת הוועדה המקצועית לתמיכות – חומר בנושא הועבר בישיבת מועצה מס' 62, ודיון בבקשה לדיון בנושא מתאריך 156.05.12 של חברי המועצה: מר אלי שבירו, מר מקס צ'רנוגלז, הגב' שירה דקל כץ, מר אבי סמו, מר יוסי חן, מר פבל פולב.

החלטה: פה אחד הוחלט לאשר הגדלת התמיכות לבתי הכנסת מ-10,000 ₪ ל-13,170 ₪.

החלטה: פה אחד הוחלט לאשר את חלוקת התמיכות ע"ס 429,000 ₪ כפי שהומלץ ע"י ועדת התמיכות ובנוסף הוחלט לאשר חלוקת העודף התקציבי של התמיכות בסך 136,000 ₪ באופן שוויוני בין מבקשי הסיוע מכספי התמיכות. סך הכך לחלוקה 565,000 ₪